

CHAPTER III
CHURCH AUXILIARIES
CHURCH EVENTS
PUBLICITY

РОЗДІЛ ІІІ
ПРИЦЕРКОВНІ ОРГАНІЗАЦІЇ
ЦЕРКОВНІ ПОДІЇ
ЩО ПРО НАС ПИСАЛИ

Церковний Хор Парафії Святих Володимира і Ольги 1970-75 роки.

Зліва направо: Надя Новицька, Оленка Новицька, Володимир Вовк, Михайло Мірза, Іван Вугаєнко, Пилип Шайда, Микола Денисюк, Ольга Ковалевська, Михайло Ковалевський, Еля Вовк, Євген Січ, Оксана Бринь.

ЦЕРКОВНИЙ ХОР ПРИ НАШІЙ ПАРАФІЇ

Український нарід з давніх давен плекає і свято зберігає мелодії церковного співу. Найбільша краса в українській православній церкві це хоровий спів. Від Бога обдаровані гарними голосами, хористи прославляють Творця Небесного щонеділі та в інші свята своїм співом. Церковний хор завжди був і є поєднаний з життям парафії. Диригенти використовували і виористовують твори новітніх українських композиторів, а таких композиторів в нашому українсткому мистецтві багато. За цей час, диригенти поставили українське церковне хорове мистецтво на високий рівень. Неможливо докладно описати усіх диригентів і хористів, які звеличували і далі звеличують Служби Божі. За це їм, постійним трудівникам на церковній ниві, сердечна подяка. А тим, що відійшли на вічний спочинок, хай Господь Бог оселить їхні душі там, де усі праведні спочивають.

В нашій громаді хор існує від початку заснування парафії Святих Володимира і Ольги, в Сейнт Полі, Штат Міннесота, від початку 1950 року. Згідно з записами, наступні особи були диригентами:

1950-1954 р., професор **Василь Серафимович**. За його диригуванням хор виступав з колядками в Капітолію міста Сейнт Полу, а також колядував по шпиталях для хворих в 1951 р.

1954 р., два місяця, диригентом хору був **Петро Назаревський**.

1954-1955 р., шість місяців, диригентом хору був Протодиякон **Юрій Корсунь**.

1955-1956 р., диригентом був **Андрій Мусяха**.

1956-1958 р., диригенткою хору була **Др. Антоніна Гуменюк**, її муж, Др. Леонід Гуменюк, також допомагав їй. Безумовно, це був період розквіту церковного хорового мистецтва. Хор колядував в Авдиторії міста Сейнт Полу; спонсорами були газета "Сейнт Пол Пайонір Прес" та "Вименс Інститут". Краса українських колядок захоплювала американську публіку, були гарні рецензії в американській пресі.

1958-1982 р., диригентом хору був дяк **Михайло Мірза**. На цій посаді Михайло пробув 24 роки. Тут варто згадати, що коли відбувалися співанки в домі Михайла, Марія Мірза, його дружина, гостила хористів чаєм і солодким.

1982-1988 р., керівництво хору обняв молодий диригент **Марко Бринь**, який поставив хор на високий рівень. Хор під його провідом виконував дуже багато молитов різних відомих композиторів. Люди говорили про наш хор так: Якщо хочете почути чудовий спів, то підіть до Церкви Святих Володимира і Ольги в Сейнт Полі, Міннесота.

1988-1991 р., диригенткою хору була **Оксана Бринь**, відома співачка і багатолітня учителька співу при МекФейл Центрі Музики в Міннеаполісі.

1991-1995 р., диригентом був **Борис Миронюк**.

1995 р., декілька неділь, диригувала **Др. Татьяна Рябокінь**.

1995 р., декілька неділь, диригував хором **о. Диякон Славко Новицький**.

1995-1996 р., диригувала молода, талановита **Наталка Новицька**, яка була нашою наймолодшою диригенткою за всі роки.

1996 р. і до Пасхи 2008 року, диригентом хору був **Борис Миронюк**. Асистенткою диригента була Галина Миронюк.

Від Пасхи 2008 року і по-сьогодні **Галина Миронюк та Олексій Христинч** по-черзі диригують хором.

Дяком парафії від 1982-1999 р. був **Пилип Шайда**.

Старостою церковного хору 32 роки був **Пилип Шайда**, потім старостою був **Михайло Ковалевський до 2005 року**.

Галина Миронюк - скарбник хору.

Пилип ШАЙДА

Church Choir September 1956. Top row: left to right – Leonid Humeniuk, Michael Kovalevsky, Eugene Pysarsky, Milena Grinwaldt, Volodymyr Myroniuk, Maria Pavlova, Vasyl Garber, Eroteida Myroniuk, Ihor Kubik. Olga Ostapchuk, Borys Myroniuk, Ivan Pavlov; Middle Row – Maria Gintner, Dr. Antonina Humeniuk, Fr. Vasyl Umanec, Svitlana Slozynsky, Lida Kurylko; Front Row – Tamara Myroniuk, Olga Sich, Victor Kubik, Halyna Myroniuk, Natalka Sich

OUR PARISH'S CHURCH CHOIR

Ukrainian people from time immemorial preserve and develop melodies of church choir singing. Choir singers have beautiful voices, given them by God our Lord, and they, in turn, glorify the Heavenly Creator every Sunday and on Holy Days. Church choir has always been closely connected with parish life. Conductors always used and continue using works of new Ukrainian composers, and our Ukrainian art form has many such composers. During this time, conductors brought Ukrainian church choir singing to very high standards. It is quite impossible to describe all conductors and singers, who enriched Church Services in the past, and continue enriching them now. For this, to all of them, toilers of the church singing, many heartfelt thanks. And to those who passed away and are at rest eternal, may God bless their souls and keep them in His Kingdom, where all His godly servants are resting.

In our community, the choir existed right from the beginning of the establishment of the parish of Saints Volodymyr and Olga in St. Paul, Minnesota, since early 1950. According to our records the following individuals were conductors of the church choir:

1950-1954 – Prof. **Basil Serafimovich**. During his conductorship our choir performed Christmas carols at the Capitol of Minnesota in St. Paul, as well as at some hospitals.

1954, for two months, **Petro Nasarevsky** was conductor of the choir.

1954-1955, for six months, archdeacon **Yurij Korsun** conducted the choir.

1955-1956 – **Andrij Musiakha** was our conductor.

1956-1958 – **Dr. Antonina Humeniuk** was the choir conductor; her husband, Dr. Leonid Humeniuk often assisted her with conducting. Needless to say, this was a time when the art of church choir singing really blossomed. The choir sang Christmas carols at St. Paul Auditorium –“St. Paul Pioneer Press” and “Women’s Institute” were their sponsors. The beauty of the Ukrainian Christmas carols enchanted American public and there were many excellent reviews by local media.

1958-1982, conductor of the choir was **Michael Mirza**, he remained at this post for 24 years. It is worth mentioning here, that when there were rehearsals at Michael Mirza’s house, Maria Mirza, his wife, treated the choir singers to tea and excellent baked treats.

1982-1988, conducting of the choir was taken over by **Mark Bryn**, who brought the church choir singing to high praises. The choir, under his conductorship, performed many prayers by various renowned composers. This is what people used to say: If you want to hear beautiful church choir singing, go to the Church of Saints Volodymyr and Olga in St. Paul, Minnesota.

1988-1991 **Oksana Bryn** conducted our church choir. A renowned singer herself and a many-years’ voice instructor at MacPhail Center for Music in Minneapolis, she was very suitable for this position.

1991-1995 – choir conducting was done by **Borys Myroniuk**.

1995, for several Sundays, **Dr. Tatiana Riabokin** was our choir conductor.

1995, also for several Sundays, the young and very talented **Natalia Nowytsky** conducted the choir. She was our youngest choir conductor of all times.

1996 until Easter of 2008, conductor of our church choir was again **Borys Myroniuk**. **Halyna Myroniuk** was the assistant conductor.

As of Easter 2008 until present Conductors of the Choir are Halyna Myroniuk and Oleksij Khrystych, who take turns conducting.

From 1982 to 1999 Philip Shayda was cantor of the church choir. Also, for 32 years Philip Shayda was president of the Church Choir and financial secretary. **Michael Kovalevsky** took over the presidency of the church choir until 2005.

Halyna Myroniuk is the choir’s financial secretary.

All material collected by Philip SHAYDA

*Церковний Хор Св. Катерини – Великдень 2001 року. Диригент - Борис Миронюк.
St. Katherine Church Choir – Easter 2001. Conductor - Borys Myroniuk.*

*Церковний Хор Св. Катерини – Храмове Свято Св. Катерини – 6 грудня 2009 р. – Диригент Галина Миронюк.
St. Katherine Church Choir – St. Katherine Patron Saint festivities – December 6, 2009 – Conductor Halyna Myroniuk.*

*St. Katherine Church Choir – Christmas 2010 – Olexy Khrystych conducting.
Церковний Хор Церкви Св. Катерини – Різдво 2010 року – Олексій Христинч диригує..*

КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР ПРИ ЦЕРКВІ СВЯТИХ ВОЛОДИМИРА Й ОЛЬГИ В СЕЙНТ ПОЛІ, МІННЕСОТА

Нові імігранти в Сейнт Полі, після того як зорганізували Українську Православну Церкву Святих Володимира й Ольги, почали організувати також інші культосвітні організації. Це ж люди, які виїхавши і відірвавшись від своєї батьківщини, привезли з собою багатство своєї культури і хотіли передати і розповісти світові „хто ми є і чіі ми діти“. Нажаль, американське оточення нас не дуже добре розуміло і нам було трудно з ним спілкуватися. На той час економічно ми не попадали у вищі страти американського населення, а менш освічені сусіди не цікавились нашою громадою. Окрім праці, церкви і родини ми залишалися у своєму колі людей. При церкві, в 1958 році, церква почала видавати журнал під назвою «Парафіянин». До редакційної колеї увійшли Михайло Михалевич, М. Денисюк, Є. Писарський. У 1967 році видавався журнал „Парафіяльний Вісник“. В цих виданнях подавали парафіяльні новини, включаючи шлюб, народження, хрещення, привітання настоятеля, порядок Служб Божих, а також дописи парафіян як наприклад пані Віри Росінської. В 1968 році було описано інтерв'ю під назвою „Сучасне церковне життя в Україні“ з одним чоловіком який щойно приїхав з України. Потім видавався церковний „Бюлетень“. З 1986 року редактором „Парафіяльного Вісника“ (в англійській мові під назвою „Parish Herald“) був отець диякон Святослав Новицький і друкувався він в двох мовах - українській і англійській. Українська Православна Школа в Сейнт Полі видавала свій журнал під назвою „Слово“, де друкувалися статті про обряди українського народу, вірші, колядки, поради батькам, сторінки присвячені дітям і учителям. За пана отця Стефана Женчуха почався видаватися журнал „Голос“. Цей журнал вже 15 років, від 1995 року) видає Майя Грегорет. В цьому журналі є дуже багато цікавих статей на різні теми. Багато людей цікавляться цим журналом.

В 1953 році було створено „Товариство Акторів Української Сцени“, в місті Сейнт Пол, під керівництвом Бориса Грінвальда. Декораціями займався український художник Олекса Булавицький. Ставили відомі українські п'єси: „Степовий гість“, „На перші гулі“ та інші. Рентували залі для п'єс в Інтернаціональному Інституті, та в ІМКА (УМСА). ІМКА, завдяки старанням Майї Петренко (Грегорет) пішла назустріч новоприбулим і безкоштовно давала нам приміщення для зборів, а також їхню велику, чудову залю, де відбувалися забави, святкування Шевченківських Днів, та різні виступи на сцені, які зорганізувала наша українська громада (див. вирізку з газети в кінці цієї статті). До товариства належали такі особи: Борис Грінвальд, Мілена Грінвалд, Микола Денисюк, Ірена Денисюк, Арсеній Кусенко, Пилип Шайда, Володимир Вовк, Олесь Гінтнер, Іван Чорний, ще інші але вже забули їхні імена. Зорганізувалася танцювальна група під керівництвом Бориса Грінвальда. До групи належали: Іван Чорний, Олександр Гуца, Борис Миронюк, Олесь Гінтнер,

**Гурток гри на бандурі під керівництвом Володимира Вовка.
The Bandura Players Group under the directorship of Wolodymyr Wowk.**

Міка Янович, Ірина Михалевич, Дарія Антохій, Валентина Заславець, Елисавета Тіле, Гринів. Танцювальна група мала великий успіх на Фестивалях Націй, на концертах. Був створений світський хор під керівництвом Протодиякона Юрія Корсуня. Створився гурток гри на мандоліні під керівництвом Михайла Мірзи, гурток гри на бандурі під керівництвом Володимира Вовка. Культурне життя стало дуже багатим і різноманітним.

В 1962 році було організовано святкування Православного Дня спільно з участю всіх Українських Православних Церков у Твін Сті, яких на той час було чотири, а саме: Святого Архистратига Михаїла, Святого Юрія Переможця, Святих Володимира й Ольги, Святого

Миколая (Закарпатська). Право-славний День святкували на Покрову 14-го жовтня. Перше святкування було на Кун озері в Міннесоті. Образ Покрови намалював пан Михайло Михалевич; святкування було дуже успішне, всі рішили святкувати це свято кожний рік.

В 1965 році хор „Дніпро“ робив свої співанки у парафіяльній залі. Багато наших парафіян співали в цьому хорі, наші сестриці робили для хору перекуски.

Православна Суботня Школа існувала майже від самого початку. Деякі роки школа була спільна для всіх українських дітей під керівництвом УККА. Діти православні і греко-католики ходили до цієї школи разом; приміщення для навчання винаймали в Інтернаціональному Інституті, в УМСА, або в Механікал Гайскул. Від 1960 року більшість часу наша суботня школа працювала окремо. Першими учителями були: Неоніла Пачковська, Антоніна Хоревич, Неоніла Мейзер, Марія Товстоп'ят, Ніна Кубік. Час від часу відзначали Шевченківські свята всі суботні школи спільно.

В липні 1960 року була етнографічна виставка одягу, пізніше малярська виставка, де приймали участь наступні мистці: Михайло Михалевич, Ігор Кубік, Володимир Анастасієвський, Олекса Булавицький, Антін Павлось і інші.

В березні 1961 року влаштували шевченківську виставку з ініціативи Шевченківського Ювілейного Комітету. За словами Ол.

Филиповича в його статті у "Свободі", 26-го квітня 1961 року "виставка мала кілька тематичних відділів, які досить повно ілюстрували життєвий шлях та багатогранну творчість нашого Кобзаря". Тут треба зазначити, що пан

Михайло Михалевич, голова Парафіяльної Управи, навіть спав у церковній залі і пильнував картини, рідкісні книжки, журнал «Основа» за травень 1862 року і багато інших цінних речей позичених від людей і бібліотек, щоб запевнити збереження цих важливих речей. Окрім виставки, Ювілейний Комітет влаштував семінари на протязі цілого 1961 року.

Треба також, хоч посмертно, подякувати пані Оксані Соловей за величезну роботу і багато дослідів зроблених для її доповідей, які були виголошені на святкуваннях Шевченка на протязі цілого її життя в Твін Сітіс. Хто приходив послухати її реферати вертався додому з збагаченим образом про Шевченка, його життя та творчість. Наприклад, у доповіді виголошеній 12-го березня, 1972 року під назвою «Останні дні, остання дорога» Оксана подає такі факти: ... "поки в Росії робилося все можливе, щоб і пам'ять по Шевченкові зникла, про українського поета заговорили на Заході. Так у тижневику "All the Year Round", за 5 травня 1877 року, наведено слова англійського письменника Чарлза Дікенса: "Українці вірять у своє майбутнє, тому й святкують пам'ять Шевченка, поета-кріпака, чий твори читаються не тільки в Росії, а і в Сербії, Галичині, Чехії, та у всіх слов'янських землях. Їх сприймають, як промінь світла, що пробився між хмари." В доповіді "Всесильність Кобзаря", виголошеній 9-го березня, 1977 року, пані Оксана Соловей подає цікаві інформації, одна з них є про "Заповіт" Шевченка а саме: "в 1868 році до Миколи Лисенка, що перебував у Ляйпцігу, звернулися українці зі Львова з проханням написати музику до Шевченкового вірша, який вони йому посилають... Вуконували його вперше на сьомі роковини смерті Шевченка у Львові, в тодішній Австро-Угорщині. В Російській імперії повний текст "Заповіту" опубліковано щойно в 1905 році. Але до того часу його вже співали по всій Україні, і він виконував роллю гімна: слухали стоячи." В її доповідях загальна мета Оксани Соловей була поділитися з слухачами з невідомими фактами життя і творчості Шевченка. За її словами в кожній доповіді "задум був - донести до найширшого кола слухачів неспотворений образ Людини, пам'ять якої вшановуємо."

Пані Оксана Соловей подарувала майже всю свою колекцію української кераміки Церкві Святої Катерини під опіку Українського Культурно-Освітнього Центру, який виставив цю постійну колекцію в спеціально побудованих шафах за шклом в широкому сполучнику (коридорі) Парафіяльної Залі з Церквою Святої Катерини в Арден Гіллс, Міннесота.

При кінці вересня, 1971 року на поминальному обіді в річницю смерті Віри Миколаївни Росінської, мами Галини Леонідовни Рябокінь, Олександра Гелецінська прочитала листу вишитих речей, які пані Віра Росінська вишила і подарувала до музею Церкви Пам'ятника в Саус Баунд Бруці, Н.Дж., а також листу вишитих робіт, які вона подарувала нашій церкві. Пані Олександра Гелецінська дала пропозицію організувати постійну виставку зразків українського мистецтва в пам'ять покійної Віри Росінської. Пропозицію прийняли. Пан Михайло Михалевич зробив проект кімнати; пан Петро Мірош зробив шафи, столики та інші речі; Галина Леонідовна подарувала різні інші вишивки своєї мами, як наприклад суконки, блюзки, сорочки, писанки та кераміку. Манікен подарувала пані Оксана Соловей і разом з Галиною

Леонідовною вони влаштували музей. До музею інші люди почали дарувати речі. Народний стрій подарувала пані Мотря Степанівна Колотій; сорочку, вишиту полуботським стилем, подарувала пані Олександра Гелецінська; скульптуру бюста Лесі Українки подарувала пані Наталія Турчманович; скульптуру Тараса Шевченка, роботи Антона Павлося, подарувала його дружина Стефанія Павлось; різні українські весільні печива були також виставлені в музеї. Жінки спекли весільні печева як: гребінь, шишки, птички, коровай, дивень, борону, лежень, перепієць. Пані Оксана Соловей зробила фотографії з тих хлібів і були видрукувані картки з поясненнями їхньої значень у весільних обрядах. Ці картки ще й сьогодні

**Пилип Шайда, невідомий, о. Михайло Куданович, Оксана Соловей, проф. Олександр Грановський, Степан Колотій.
Philip Shayda, unknown, Fr. Michael Kudanovych, Oksana Solovey, prof. Alexander Granovsky, Stepan Kolotij.**

можна набути в Крамниці Дарунків при Церкві Св. Катерини.

Святкування 1000-ліття Хрещення України-Русі було відзначено урочисто в липні 1988 року. Був створений спеціальний комітет. Були концерти, в

церкві Святих Володимира й Ольги була надзвичайна виставка української церковної архітектури, упорядниками виставки були Ніна Булавицька, Андрій Жучок, Михайло Ковалевський і Оксана Соловей.

Дуже часто попадали фота наших парафіян до оголошень і статей в місцевих газетах Тві Сітіс. Подаємо деякі, які були надруковані в Сейнт Пол Діспетч а також в Сейнт Пол Пайонір Пресс та інших, в цій книзі.

Більш ніж шістьдесят років наша громада приймає участь у Фестивалях Націй. Наша церква в 1962 році зробили виставку українського мистецтва при Фестивалі Націй в Сейнт Полі, і тепер щорічно приймаємо участь у фестивалі демонструючи писання писанок, виставки українських вишивок і строїв, українських звичаїв, а також продаємо українські страви в кіоску.

Ванда Багмет зібрала і описала ці відомості від Ніни Булавицької, Майї Грегорет, Михайла Ковалевського, Бориса Миронюка, Оксани Соловей, Пилипа Шайди

CULTURAL CENTER AT SAINTS VOLODYMYR AND OLGA CHURCH

The new Ukrainian immigrants in St. Paul, after they organizing the Saints Volodymyr and Olga Ukrainian Orthodox Church, started to organize other cultural fields and activities. These were the people, who were torn away from their fatherland, and brought with them their cultural riches and now they wanted to transfer them to their new country and tell the world "who we are and whose children we are." Unfortunately many American people did not always understand our culture and were not interested in having any interactions with us. We did not, at that time, fit into the economic status of the American population, and many of our neighbors did not understand our culture. Aside from work, church and family, we wanted to be in our own circle of people. In 1958, we started to publish our church bulletin titled "The Parishioner", the editorial board of which consisted of the following: Michael Mychalevych, Mykola Denysiuk, and Evhen Pysarsky. In 1968 the church's newsletter was renamed the "Parish Herald". Archdeacon Sviatoslav Nowytsky was the editor and it was printed in both languages, Ukrainian and English. The Ukrainian Orthodox School in St. Paul published its own magazine "Slovo" (The Word)? which included Ukrainian national traditions, poems, carols, advice to parents, columns dedicated to children and teachers. During the time when Father Stefan Zencuch was our church rector, a new magazine titled "Holos" (The Voice) was published. This magazine, for 15 years (since 1995), is being published in both languages – Ukrainian and English - by Maya Gregoret. There are many interesting articles and pictures illustrating local events and many general Ukrainian themes. Many people are permanent subscribers.

Natasha and Alex Pavlov – Mandolin Ensemble members.

In 1953, the "Actors Society of the Stage" was founded in St. Paul under the directorship of Boris Grinwaldt. Decorations were done by Oleksa Bulavitsky, our renowned Ukrainian artist. Many well known Ukrainian plays were performed: "The Guest of the Steppe," "Our First Promenade," and others. We rented the hall for these plays at the International Institute, the YMCA, which thanks to Maya Petrenko's (Gregoret) efforts provided for our community of newly arrived immigrants, free of charge, rooms for our meetings, as well as the use of their large, beautiful hall for our dances, celebrations of such events as Shevchenko Days, and other events (see newspaper reprint following this article). Members of the Society were: Boris Grinwaldt, Milena Grinwaldt, Mykola Denysiuk, Irena Denysiuk, Arseny Kusenko, Philip Shayda, Borys Myroniuk, Wolodymyr Wowk, Oles Gintner, Ivan Chorny, and others, whose names escape our memories. A dance group was organized under the choreography of Boris Grinwaldt. Following people were members of this group: Ivan Chorny, Oleksander Hushcha, Borys Myroniuk, Oles Gintner, Mika Janowicz, Irena Mychalevych, Daria Antochy, Valentyna Zaslavets, Elizabeth Tile, and Ms. Hryniv.

The dance group was very successful. It performed at the Festival of Nations, and at various other concerts. A choir was organized under the conductorship of Archdeacon George Korsun. A mandolin band was formed under the directorship of Michael Mirza, and a group of bandura players under the directorship of Wolodymyr Wowk. Cultural life became rich and interesting.

In 1962, the Ukrainian community started to celebrate the "Orthodox Day". All Ukrainian Orthodox churches in the Twin Cities participated. At that time there were four Orthodox churches: St. Michael's, St. George's, Saints Volodymyr and Olga, and St. Nicholas (Carpathian). The Orthodox Day was celebrated honoring the feast of St. Mary the Protectress, October 14). The first celebration was at Coon Lake, Minnesota (St. Michael's Church owned property there). The image of St. Mary the Protectress was painted by Michael Mychalevych; the celebration was very successful, everyone decided to celebrate this holiday annually.

In 1965, the choir "Dnipro" (conductor M. Bryn) had their rehearsals in our church's parish hall. Many of our parishioners sang in this choir, and our Sisterhood prepared snacks for the choir.

The Ukrainian Orthodox Saturday School was organized. Some years Ukrainian children from all Ukrainian churches under the direction of the Ukrainian Congress Committee of America - Minnesota Branch (UCCA) held the Ukrainian school together for all Ukrainian children. Both Ukrainian Orthodox and Greek-Catholic children attended this school together. Classrooms were rented from the International Institute, the YMCA or Mechanic Arts High School.

However, from 1960 Saturday School of Saints Volodymyr and Olga Parish was held separately. The teachers were: Neonilla Paczkowski, Antonina Chorewycz, Neonila Maeser, Maria Tovstopyat, Nina Kubik and Yuriy Kurylko. Sometimes all Ukrainian Saturday schools celebrated the Taras Shevchenko (poet and bard of Ukraine) day together.

In July 1960, at the Church Hall, an Ethnographic Exhibit of Ukrainian National Costumes was presented. Later an Artists' Exhibit presenting art work by Ukrainian artists was held. The following artists participated: Michael Mychalevych, Ihor Kubik, Volodymyr Anastasievsky, Oleksa Bulavitsky, Anton Pavlos and others.

In March of 1961, a Shevchenko exhibit was organized by the Shevchenko Jubilee Committee. In the words of O. Filipovich's review article in "Svoboda", April 26, 1961, "the exhibit consisted of several thematic parts, which illustrated the Kobzar' life path and his impressive works." We should note here that Mr. Michael Mychalevych, President of our Parish Council then, even slept in the exhibit room guarding the paintings, rare books, such as the May 1862 issue of the journal "Osnova" and many other valuable items borrowed from people and libraries, making sure that nothing would happen to them. In addition to the exhibits, the Jubilee Committee held seminars during the entire year of 1961.

We should also mention here bl. mem. Oksana Solovey and thank her posthumously for her great work and extensive research which she carried out in preparation for her lectures presented at the Shevchenko celebrations during her entire life in the Twin Cities. People who attended her presentations returned home with a rich picture about Shevchenko's life and works. For example, in her speech given on March 12, 1972, under the title "Last days, last road" Oksana gives these facts: "...while every effort was used by Russia to assure that the memory of Shevchenko would disappear altogether, the West spoke up about the Ukrainian poet. In the weekly *"All the Year Round"* of May 5, 1877, an English quotation by Charles Dickens appeared: "Ukrainians believe in their future, and therefore celebrate the memory of Shevchenko, poet-serf, whose works are read not only in Russia, but in Serbia, Galicia, Czech, in all the Slavic lands. They are received, as a ray of light, which has broken between the clouds." In the lecture *"All Powerful Kobzar"* given on March 9, 1997, Oksana Solovey provided many interesting facts, one of which is about Shevchenko's *"Testament"* (*"Zapovit"*) namely: "in 1868, Ukrainians from Lviv requested the renowned Ukrainian composer Mykola Lysenko, who at that time resided in Leipzig, to compose music to this Shevchenko's poem, which they were sending to him...This composition was for the first time performed in Lviv (which was then under the Austro-Hungarian Empire) on the 7th anniversary of Shevchenko's death. In the Russian Empire the complete text of the *"Testament"* was published for the first time in 1905. However, until that time, people used to sing it all over Ukraine, and it played the role of the national anthem and people were listening to it while standing. In her lectures Oksana Solovey's main goal was to share with the listeners little known facts in the life and works of Shevchenko. In her own words, "in every lecture the idea is to bring to the audience an uncorrupted portrait of the Person, whose memory we are honoring."

Oksana Solovey donated her entire collection of Ukrainian ceramics to St. Katherine Ukrainian Orthodox Church. The collection is permanently housed in the specially built glazed in spaces of the wide hallway connecting the Church with the Parish Hall.

In September of 1971 during the memorial lunch honoring Vira Mykolivna Rossinska, Halyna Riabokin's mother, at Saints Volodymyr and Olga Church, Oleksandra Gelecinsky presented a list of Vira Rossinska's embroideries which she donated to the Memorial Church in South Bound Brook, as well as a list of embroidered works which she donated to the Saints Volodymyr and Olga Church. Oleksandra Gelecinsky proposed to organize a permanent exhibit of examples of Ukrainian embroidery in memory of Vira Rossinska. This proposal was accepted. Michael Mychalewych prepared a sketch for remodeling one of the rooms in the church basement; Petro Mirosch built the cabinets, tables and other items; Halyna Leonidivna donated a variety of her mother's embroideries such as a dress, blouse, shirt, pysankys (Easter eggs). Oksana Solovey donated a mannequin and together with Halyna Leonidivna organized the museum. Other people began donating various Ukrainian art items to the museum. The national costume was donated by Motria Kolotij; Oleksandra Gelecinsky donated a shirt embroidered in the Polubotok design; a statuette of the bust of Lesia Ukrainka (Ukrainian poetess) was donated by Natalie Turchmanovych; a sculpture of Taras Shevchenko, work by Anton Pavlos, was donated by his wife Stephanie Pavlos; various Ukrainian wedding breads were displayed in the museum. Oksana Solovey photographed these breads, published them as greeting cards, giving explanations of the meanings of each type of the wedding bread. These cards are still available in St. Katherine's Gift shop.

1000 anniversary of Ukraine-Rus' Baptism was celebrated in July of 1988. A special committee was created. There were Concerts, a special exhibit of Ukrainian church architecture was presented in the hall of Saints Volodymyr and Olga Church. It was arranged by Nina Bulavitsky, Andrij Zhuchok, Michael Kovalevsky, and Oksana Solovey.

Announcements about various events and articles about our church appeared often at local Twin Cities newspapers. In this book there is a separate chapter dedicated to various publications and articles about our Church and people.

For more than 60 years our community has participated in the Festival of Nations' events in St. Paul. Our church presented many exhibits of Ukrainian art there. Now Ukrainians participate annually in the Festival of Nations, demonstrating the art of creating famous Ukrainian Easter eggs, displaying exhibits of Ukrainian embroidery and costumes. Ukrainian ethnic food is sold at the Cafe.

*Written by Wanda Bahmet on the basis of information collected from:
Oksana Solovey, Nina Bulavitsky, Maya Gregoret, Borys Myroniuk, Michael Kovalevsky and Philip Shayda*

ПАРАФІЯЛЬНИЙ МУЗЕЙ

Пилип ШАЙДА

В кінці вересня 1971 року при Церкві Святих Володимира і Ольги в Сейнт Полі, Міннесота, парафіяни організували і відкрили Парафіяльний Музей. Головними організаторами музею були Олександра Геліцінська та Галина Рябокінь, які були також одними з перших основоположників парафії. Музей було відкрито в честь бл.п. Віри Миколаєвни Россінської, мами Галини Рябокінь.

Покійна Віра Миколаєвна подарувала багато речей для церкви та для цього музею. Вона чудово вишивала і пошила та вишила такі речі, як накриття для аналоїв, різдвяні накриття, воздушки на чашу, великі рушники для ікон, малі рушники для хоругв. Під її керівництвом парафіянки та члени сестрицтва писали писанки та повишивали багато речей для церкви.

Покійна Віра Россінська упорядкувала при допомозі вишивальниць, які під її керівництвом виконували різні візерунки для Альбомів Українських Вишивок, які вона подарувала на Церкву Пам'ятник в Баунд Брукці, Нью Джерсі. Вони подарували Альбом зразків вишивок з Великої України, та Альбом зразків вишивок з Західної України. Вони також вишили і подарували три вишиті серветки під ікони, три накриття вишитих вирізуванням для аналоїв, три великих рушники для ікон, та багато писанок. За це покійна Віра Миколаєвна отримала подяку від Голови Консistorії Владика Архиепископа Мстислава, який пізніше став Святішим Патріархом Української Православної Церкви.

2-го березня 1970 року на 85-му році трудлюбивого життя перестало битися серце бл.п. Віри Россінської. В річницю смерті Віри Миколаєвни, на поминальному обіді, Олександра Геліцінська прочитала список речей, які Віра Россінська подарувала на Церкву Пам'ятник в Баунд Брукці, та для нашої парафії. Тоді ж Олександра Геліцінська подала пропозицію організувати постійну виставку зразків українського мистецтва в пам'ять покійної Віри Миколаєвни. Парафіяни чисельно підтримали цю пропозицію.

Бл.п. Михайло Михалевич зробив проект кімнати, бл.п. Петро Мірош зробив спеціальні шафи з шкляними дверями, столики, та інші речі. Галина Рябокінь подарувала різні вишиті речі виконані її мамою, Вірою Россінською. Деякі речі були недокінчені, то Галина Рябокінь викінчила їх. Виставлені в музею були суконки, блюзки, чоловічі сорочки вишиті різноманітними узорами, а також Українська кераміка, різьблені речі, та писанки.

П. Оксана Соловей подарувала манікен для суконки та допомагала влаштовувати музей. Народний стрій подарувала бл.п. Мотря Колотій, бюст Лесі Українки подарувала Наталя Турчманович, бюст-скульптуру Тараса Шевченка роботи бл.п. Антона Павлося подарувала його дружина Стефанія Павлось. Сорочку вишиту в полуботському стилі, килимок, ляльок в національних вбраннях, та писанки подарувала

Олександра Геліцінська. Вишите покривальце та багато інших речей подарувала Євфросинія Коваленко. Деякі люди, які приходили відвідати музей, часом перший раз в своєму житті бачили різні українські весільні печива, спечені нашими сестрицями. Бл.п. Мотря Колотій спекла такі хліби, як наприклад Гребінь, Шишки, та Коровай. Галина Рябокінь спекла Борону та Лежень. Бл.п. Анастасія Микас спекла Дивень та Перепієць. Всі ці дуже цікаві речі з українського фольклору були дуже цікаві і завдяки старанням нашого сестрицтва ми всі могли побачити і цінувати ці приклади українського мистецтва. Отже ми були горді і вдячні нашому сестрицтву. Отде дякуємо сестрицям за те що вони не забули і в пам'яті з України привезли і відтворили ці речі на чужині, щоб наше молодше покоління мало нагоду побачити приклади українського пекарства.

PARISH MUSEUM

Philip Shayda

At the end of September 1971, parishioners created a Museum in the Parish Hall of Saints Volodymyr and Olga Church in St. Paul, MN. Alexandra Gelicinski and Halyna Riabokin, who were among the founders of the church, were also the main organizers of the Museum. The Museum was opened in honor of Vera Mycholaivna Rossinska, Halyna Riabokin's mother.

Bl. mem. Vera Rossinska donated many beautiful things for the Church and for this Museum. She created outstanding embroidered items and made such things as for example coverlets for the pulpits, Christmas covers for various items in the Church, embroidered towels for the icons and banners. Sisterhood members, under her guidance, embroidered many things for the church. She also was the instructor of the classes for making decorated Easter Eggs (Pysankas).

Bl. mem. Vera Rossinska, together with her helpers, created and put together several Albums of Ukrainian Embroidery, which she sent to our Consistory Church Museum in South Bound Brook, NJ. Among them was a sampler Album of Embroideries from the Greater Ukraine, as well as another one from Western Ukraine. They also embroidered three serviettes for icons, three cut-work embroidered covers for the pulpits, three embroidered icon towels, and numerous Pysankas. She received an official letter of thanks from the then Head of the Consistory Archbishop Mstyslav, who later became the Holy Metropolitan of Ukrainian Orthodox Churches.

On March 2, 1970, Vera Rossinska fell asleep in the Lord. During commemorative first anniversary dinner,

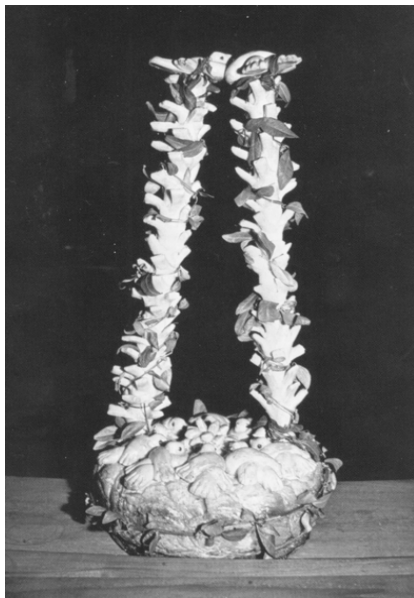
Alexandra Gelicinski, listed the items that Vera Rossinska gave to our parish, as well as to the Memorial Church in South Bound Brook, NJ. At the same time, Alexandra Gelicinski promoted the idea of creating a permanent exhibit of various examples of Ukrainian art, in honor of Vera Mykolayevna Rossinska. Parishioners supported this idea.

Bl. mem. Michael Mychalewych created a design for room arrangement, bl.mem. Petro Mirosh built special exhibit cases with glass doors, tables, etc. Halyna Riabokin donated various embroidered items created by her mother, Vera Rossinska. Some items were unfinished, so Halyna Riabokin completed them herself. Exhibited at this Museum were such items as: embroidered dresses,

blouses, Ukrainian Folk Costumes for women and men, embroidered in various designs, as well as Ukrainian ceramics, wood carvings, and many, many beautiful Pysankas (Easter Eggs).

Oksana Solovey donated mannequins for exhibiting clothing and assisted in creating this Museum. Ukrainian Costume was given by bl.mem. Motria Kolotij, a bust-sculpture of Lessia Ukrainka was given by Natalie Turchmanovych, a bust-sculpture of Taras Shevchenko created by renowned Ukrainian sculptor Antin Pavlos was donated by his widow Stefania Pavlos. A shirt embroidered in the famous Polubotok style, a small rug, dolls in national costumes, and pysankas were donated by Alexandra Gelicinski. An embroidered coverlet and many other things were given by Efrosinia Kovalenko.

Some people, who visited the Museum, for the first time in their lives, were able to see various wedding baking breads created by the women of the parish. Bl.mem. Motria Kolotij baked such breads as: Hrebin (Comb), Pine Cones (Shyshky), and Korovay (Wedding Cake). Halyna Riabokin baked the Borona (Harrow), and Lezhen (Recliner). Bl.mem. Anastasia Mykas baked the Dyven (Look-through wedding bread) and Perepiets (Drinking bread). All these things from Ukrainian folklore are very interesting and thanks to the efforts of these parish women all of us could enjoy seeing and valuing these examples of Ukrainian Folk Art.

БІБЛІОТЕКА ПРИ ЦЕРКВІ СВ. КАТЕРИНИ

Галина МИРОНЮК

В 2007 році при церкві Святої Катерини була створена бібліотека. Мені доручили завідувати цією бібліотекою, як бібліотекар-архівар. Книжки почали збирати вже довгий час. Багато парафіян подарували книжки з своїх власних бібліотек церкві. Перший дар книжок був від Митр. Отця Протопресвітера Миколи Метулинського, бувшого настоятеля Церкви Святих Володимира і Ольги. Також були подаровані книжки нашим теперішнім настоятелем отцем Петром Сівком, та іншими парафіянами, як наприклад Володимиром та Марією Вовк, Пилипом Шайдою, Оксаною Бринь, Неонілою Пачковською, Іваном Сидоренком, Галиною Миронюк. Бібліотека увесь час поповнюється.

Бібліотека знаходиться в дуже гарній, світлій, привітній Конференційній Кімнаті. Тамара Гротт перефарбувала стіни кімнати. Це відсвіжило кімнату після того, як вона довгий час вживалася дітьми як класна кімната для Недільної Школи. Іван Сидоренко, вико-навши Завіт його тещі, Галини Леонідівни Ря-бокінь, яка лишила певну суму грошей на церкву, купив на ці гроші і подарував для Конференційної Кімнати чудовий шкіряний диван, великий овальний стіл та стільці до нього, та багато полиць для бібліотеки.

Як бібліотекар-архівар, я працювала довгий час над переписом книжок та створенням картотеки. Тепер, в 2010 році, бібліотека нараховує понад триста книжок. Тут є цікаві довідники та книжки про українську історію, літературу, мистецтво, мову, музику, театр, філософію, географію, релігію і т.д. Також є книги світової класичної літератури в перекладах на українську мову та деякі книжки в англійській та інших мовах.

Парафіяни та гості мають нагоду позичати книжки в цій бібліотеці та читати їх після Служби Божої в бібліотеці, парафіяльній залі, або дома. Я завжди дуже рада допомагати читачам знаходити книжки, які цікавлять їх.

ST. KATHERINE PARISH LIBRARY

Halyna MYRONIUK

The St. Katherine Parish Library was established in 2007. I was requested to oversee this library, as librarian-archivist. We have been collecting books for quite awhile. Many of our parishioners donated books from their personal libraries to the church. The first gift came from Fr. Protopresbyter Mit. Nicholas Metulynsky, former pastor of Saints Volodymyr and Olga Church. Books for this Library were also donated by our current pastor, Very Rev. Peter Siwko, and other people such as Wolodymyr and Maria Wowk, Philip Shayda, Oksana Bryn, Neonila Paczkowski, Ivan Sydorenko, Halyna Myroniuk, and many others. The Library continues to grow as more books are donated.

The Library is located in a very nice, sunny, pleasant Conference Room. Tamara Grott repainted the walls of the room, because it had been used for several years by the children of the Sunday School. Ivan Sydorenko, having fulfilled Halyna Leonidivna Riabokin's (his mother-in-law) bequest, purchased for the Conference Room a beautiful leather couch, a large oval table and chairs, and several book shelves, as Halyna Riabokin left a certain sum of money to be donated to St. Katherine Church.

As a librarian-archivist, I have been working for quite awhile arranging the books and cataloguing them and creating library cards. At present the Library has over 300 books. It has many interesting reference books, books on Ukrainian history, literature, art, theater, music, philosophy, geography, religion, languages, etc. The Library also has translations of world classics into Ukrainian as well as books in English and other languages.

Parishioners and visitors are welcome to borrow books from the Library and read them after church services in the Library, Parish Hall, or take them home. I am always happy to assist the readers in finding particular books of interest to them.

GIFT SHOP

Maya GREGORET

A beautiful Gift Shop has been created in one of the side rooms next to the stage in the Parish Hall by Tamara Grott. In it one can find all kinds of things Ukrainian and Orthodox. During the semi-annual Bake Sales (a week before Easter and a week before Thanksgiving) people who come to St. Katherine Church to enjoy the Ukrainian ethnic food always visit the Gift Shop and often purchase various interesting gifts for their friends or for themselves. Very popular are the famous Ukrainian Easter Eggs "Pysankas", as well as special kits used to create these gorgeous Easter Eggs.

In the photo above, Tamara Grott is surrounded by many beautiful things – there are Orthodox Icons and books, there are the Easter Eggs, embroidered cushions and serviettes, wood carvings, Ukrainian ceramics, paintings and gift cards. Usually there are several embroidered men's shirts and women's blouses and skirts, embroidered towels, etc. on hangers by the opposite side of the shelves and glass show cases, as well as a beautiful little Christmas tree with various unique decorations.

Income from the items sold in this Gift Shop go to the Church helping in the maintenance and upkeep of the church buildings and various church expenses.

In case people ask for items which are not available in this gift shop Tamara Grott can either obtain such items for them from the larger Ukrainian Gift Shop in Roseville, Minnesota, or refer them to this shop.

КРАМНИЧКА ДАРУНКІВ

Майя ГРЕГОРЕТ

Чудова Крамничка Дарунків була створена Тамарою Гротт майже зразу ж після відкриття Церкви Святої Катерини в Арден Гіллс, Міннесота, в одній невеличкій кімнатці коло сцени в парафіяльній залі. В цій крамничці можна купити різні українські речі, православні ікони та деякі книжки. Під час піврічних т. зв. Розпродаж Печива (за тиждень перед Пасхою та перед Американським Святим Дня Подяки), люди які приходять до Церкви Св. Катерини щоб покуштувати обід з українських етнічних страв, також відвідують цю гарненьку Крамничку Дарунків, де можна купити різні цікаві подарунки для друзів або для себе. Дуже популярними є знамениті українські Писанки, як також і коробочки з приладдям для писання писанок.

Як бачите на знімці, Тамара Гротт стоїть посеред прегарних речей - тут є і православні ікони та книжки, як також писанки, вишиті подушки та серветки, різьблені дерев'яні речі, українська кераміка, картини та картки. Більшістю бувають вишиті чоловічі українські сорочки та жіночі сорочки та спіднички, вишиті рушники і т.д., які висять на вішалках напроти полицок, шаф зі шклом на фото, а також чудова невеличка Різдвяна ялинка з цікавими, унікальними прикрасами.

Дохід з речей проданих в цій крамничці іде на утримання церковних будівель та інші церковні витрати.

Якщо ж люди питають за речі яких ця маленька крамничка не має, то Тамара Гротт може або набути для них такі речі з більшої Української Крамничці в Розвіль, Міннесота, або дати їм адресу цієї крамничці.

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ СВЯТОЇ КАТЕРИНИ АРДЕН ГІЛЛС, МІННЕСОТА

Церква Святої Катерини, після довгорічної праці над Конституцією Церкви, виконала прохання Консисторії Української Православної Церкви в США, змодернізувала і подала до Консисторії остаточну версію нової Конституції

Церкви, надрукованої книжечкою на 15-ьох сторінках, в обох – англійській та українській мовах, проголосованої і затвердженої Річними Загальними Зборами 5-го березня 2006 року. Конституція була признаною і затвердженою Його Високопреосвященством Архієпископом Антонієм, Президентом Консисторії, УПЦ в США, 16-го березня 2006 року

Останнє редагування та переклад Конституції були опрацьовані Членами Статутового Комітету: Вандою Багмет і Майєю Грегорет та переглянені Алексом Хоревичем, Олексом Ілієвським, Борисом Миронюком та Галиною Миронюк.

Первісне офіційне заїнкорпорування Парафії Святих Володимира і Ольги в Сейнт Полі, МН, відбулося 3-го січня 1951 року за Свідцтвом Заїнкорпорування № 1252628, в офісі Ремзі Каунті, на прохання Михайла Михалевича, Голови Парафії, та Івана Бугаєнка, Секретаря, обраних Зборами Членів Парафії.

На зборах 9 травня 1997 року було офіційно вирішено змінити назву церкви з «Української Православної Церкви Святих Володимира і Ольги в Сейнт Полі, Міннесота» на «Українську Православну Церкву Святої Катерини в Арден Гіллс, Міннесота», що і було затверджене офісом Міннесотського Секретаря по Поправках Кодексів Штату Міннесоти від 19 травня 1997 року і під цією назвою церква є зареєстрована під Корпораційним Чартер Номером 10-785 Штату Міннесоти.

Довгорічна праця над розробленням цієї Конституції та уточнення перекладів провадила Конституційна Комісія, до якої в один час чи інший належали такі парафіяни: Ванда Багмет, Алекс Хоревич, Ніна Хоревич, Майя Грегорет, Олег Грегорет, Олександр

Гуца, Олекс Ілієвський, Михайло Ковалевський, Ліда Мірза, Святослав Мірза, Борис Миронюк, Галина Миронюк, Пилип Шайда, Мері Сімон, Мона Снлик, та Віра Танасійчук, (записано за абеткою прізвищ в англійській мові).

CONSTITUTION ST. KATHERINE UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH ARDEN HILLS, MINNESOTA

After many years of working on the updating of St. Katherine Church Constitution, the Church fulfilled the request of the Consistory of the Ukrainian Orthodox Church of the USA and submitted for their approval the final updated version of its Constitution printed as a 15-page booklet, in both English and Ukrainian languages. The Constitution has been voted on and accepted by the Annual General Membership Meeting on March 5, 2006, and affirmed in accordance with the Constitution of the Ukrainian Orthodox Church of the USA by His Eminence Archbishop Antony, President of the Consistory of the UOC of USA on March 16, 2006.

The final editing and translations of the Constitution were accomplished by: Wanda Bahmet and Maya Gregoret and reviewed by Alex Chorewycz, Oleks Iliievsky, Borys Myroniuk and Halyna Myroniuk.

The original Certificate of Incorporation #1252628 had been issued at the office of Ramsey County on January 3, 1951, at the request of Michael Mychalewitsch and Ivan Buhajenko, respectively president and secretary, duly elected such at a meeting of the members of the congregation known as Saints Volodymyr and Olga Ukrainian Orthodox Church in St. Paul, Minnesota.

At the Board of Directors Meeting held on May 9, 1997, it was resolved to officially change the name of the church from "Saints Volodymyr and Olga Ukrainian Orthodox Church in St. Paul, Minnesota," to "St. Katherine Ukrainian Orthodox Church in Arden Hills, Minnesota", which has been approved by the Minnesota Secretary of State Amendment of Articles of Incorporation as of May 19, 1997. Saint Katherine Church is registered by the State of Minnesota under the Corporate Number 10-785.

It has taken many years of work to update, incorporate various necessary changes and translations of this Constitution, by the Constitution Committee members, which, at one time or another, included the following: Wanda Bahmet, Alex Chorewycz, Nina Chorewycz, Maya Gregoret, Oleh Gregoret, Alex Hushscha, Olex Iliievsky, Michael Kovalevsky, Lida Mirza, Sviatoslav Mirza, Borys Myroniuk, Halyna Myroniuk, Philip Shayda, Mary Siemon, Mona Snylyk, and Vera Tanasichuk.

ТАНЦЮВАЛЬНИЙ ГУРТОК ПРИ ПАРАФІЇ СВЯТИХ ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ

Галина МИРОНЮК

UKRAINIAN DAY, Minnehaha Park, Minneapolis, MN 1970

**L to R: Standing Debbie Krebs, Natalie Copeland, Kathy Myroniuk, Natasha Pavlov
Sitting L to R: Alosha Pavlov, Mikola Kovalenko, Eugene Myroniuk, Victor Myroniuk**

Танцювальний гурток при парафії Святих Володимира і Ольги започаткував мій брат Борис Миронюк ще в 1969 р. В той час настоятелем нашої парафії був о. Михайло Куданович, а головою Парафіяльної Управи - Михайло Ковалевський. Брат був належав до танцювальної групи в Твін Сітіс під керівництвом Бориса Грінвальда.

В ті часи в нашій парафії було дуже багато дітей. Вони всі ходили до суботньої школи українознавства. Поза тим не було інших розваг для дітей і можливості частіше зустрічатися один з одним. Борис Миронюк вирішив створити танцювальний гурток. В цьому танцювальному гуртку було дві групи - одна була для старших дітей, а друга для молодших. Серед тижня діти також брали лекції гри на мандолінах під керівництвом нашого тодішнього диригента церковного хору Михайла Мірзи, а після цих лекцій Борис Миронюк провадив проби українських танців. Він часто забирав деяких дітей автотранспортом і привозив їх до церковної зали на проби, а потім відвозив їх додому. В цьому йому також допомагав Володимир Павлов.

Танцювальний гурток складався приблизно з 30 дітей. Цей Танцювальний Гурток виступав на багатьох українських імпрезах в Твін Сітіс, як наприклад, на Українських Днях в Міннеапага парку в

Мінеаполісі. Також діти виступали під час річних обідів "Сморґасбордів" в нашій церковній залі. Діти часом навіть мали можливість виступати поза штатом Міннесоти. А саме - їздили до Елсворт, Віскансін (сусідній штат), де виступали для американської публіки в Проць Танцювальній Залі. Річард Проць, власник цієї зали, був двоюрідний брат Соні Миронюк, дружини мого брата.

Танцювальний гурток існував десь 4 роки. Родини які посилали дітей учитися танцювати українські танці були такі: Миронюки, Павлови, Писарські, Боднарчуки, Чорні, Неприцькі, о. Куданович, Даниленки, Ковалевські, Коплени (Слушинські), та Кребси. Тому що в 1975 р. Борис Миронюк змінив працю і виїхав з родиною на нову працю до Гіббінг, Міннесота, він мусив покинути цей танцювальний гурток. На жаль не було нікого, хто б міг замінити Бориса Миронюка як керівника цього танцювального гуртка щоб і далі вчити дітей українських танців. В той час були танцювальні гуртки в Міннеаполісі і деякі діти з нашої парафії їздили туди щоб продовжувати навчатись танцювати українські танці.

DANCE GROUP AT SAINT VOLODYMYR AND OLGA PARISH

Halyna MYRONIUK

In 1969, my brother Borys Myroniuk, organized a children's Ukrainian Dance Group at Saints Volodymyr and Olga Parish. At that time our Parish was headed by Very Rev. Fr. Michael Kudanovych, and Michael Kovalevsky was the president of the Parish Council. Borys Myroniuk, at that time, also was a member of the Boris Grinwaldt Ukrainian Dance Group for adults.

In those days our parish had many, many children. A lot of them also attended the Ukrainian Saturday School. Aside of this dance group there have not been any other opportunities for the Ukrainian children to see and socialize with each other. So, my brother decided to start children's dance classes. There were actually two groups – one for the older children and the other one for the younger children. On some weekdays the children also attended mandolin playing lessons under the direction of our church choir conductor Michael Mirza, and after these lessons Borys Myroniuk was teaching the children to dance Ukrainian folk dances. Often, he picked up the children at their homes and brought them in his car to the church hall for rehearsals. Volodymyr Pavlov was often very helpful in providing transportation for the children who attended these classes.

1970 UKRAINIAN DAYS – Minnehaha Park, Minneapolis, MN

L to R: Nikola Kovalenko, Victor Myroniuk, Alosha Pavlov, Borys Myroniuk, Jr.

This Ukrainian Dance Group consisted of approximately 30 children. It often performed at many Ukrainian events in the Twin Cities, such as the annual Ukrainian Days events at Minnehaha Park in Minneapolis and at the "Smorgasbord Dinners" at our parish hall. The Dance Group also performed in other states – for example they sometimes went to Ellsworth, Wisconsin, where they performed for the local American public at the Proc Dance Hall. Richard Proc, the owner of this dance hall, was Sonia Myroniuk's (Borys Myroniuk's wife) cousin.

This dance group existed for about four years. Families whose children participated in this dance group included the following: Myroniuk, Pavlov, Pysarsky, Bodnarchuk, Cherny, Niepritzky, Fr. and Panimatka Kudanovych, Danylenko, Kovalevsky, Koplenski (Slushchynsky) and Krebs. Because Borys Myroniuk changed his job and moved with his family to Hibbing, Minnesota, he had to discontinue this dance group. Unfortunately there was no one else to step in as

the instructor of this dance group and continue teaching our children to dance Ukrainian Folk Dances. At that time there were other dance groups in Minneapolis and some children from our parish joined them and continued to learn the techniques of Ukrainian folk dancing.

ВАРЕНИКИ/ПИРОГИ

Група Парафіян Церкви Св. Катерини у вересні місяці 1999 р. знову розпочала працю в церковній кухні над виробництвом вареників. На чолі цієї групи є отець Петро Сівко; багато членів цієї групи регулярно приходять вранці до церковної кухні, більшістю по вівторках, де вони виробляють тісто, готують різні начинки, ліплять, варять та пакують вареники в спеціальні пластикові мішечки, які герметично закриваються за допомогою машини, яку подарувала для цієї цілі пані Неоніла Мейзер.

На фото: зліва направо: Люся Аная, Ольга Остапчук, Олександр Пачковський, отець Петро Сівко, Марія Умерова, Татяна Ілієвська, Іван Ілієвський, сидит Неоніла Пачковська, тоді Галина Рябокін та сидить Ольга Ковалевська, Марія Вовк та сидить Галина Боднарчук, Іван Гупало, та Марія Сімон. Всі парафіяни висловлюють щирю подяку усім працівникам цієї групи за те, що вони віддають багато часу та роботи на це виробництво, яке дає Церкві додатковий прибуток на покриття різних церковних витрат. УСІМ, УСІМ ЩИРО ДЯКУЄМО!

PYROGIE/VARENYKY TEAM

St. Katherine's Church Pyrogie/Varenyky Team resumed their work in September. Headed by Rev. Fr. Peter Siwko, many members of this team come to the parish kitchen on a regular schedule mostly on Tuesday mornings where they prepare the dough, make various fillings, and then to make, cook, and package pyrogies/varenyky into special air tight plastic bags with the help of a machine donated by Neonila Maeser.

Pictured below, left to right are: Lucy Anaya, Olga Ostapchuk, Alexander Paczkowski, Fr. Peter Siwko, Maria Umerov, Tatiana Ilievsky, Ivan Ilievsky, sitting Neonila Paczkowski, Halyna Riabokin and sitting Olga Kovalevsky, Maria Wowk and sitting Helen Bodnarchuk, Ivan Hupalo, and Mary Siemon. All parishioners are expressing their gratitude for putting in so so much time and hard work into this endeavor of varenyky/pyrogie production. This work provides additional income for the Church, and helps our parish with church expenses. THANK Y OU ALLVERY MUCH!

СЕСТРИЦТВО

Віра САМОДІНА

Сестрицтво ім. Св. Княгині Ольги при церкві Свв. Володимира й Ольги в Ст. Полі, Міннесота засноване в 1953 році. Мета сестрицтва є дбати за чистоту церкви, провідувати хворих в лікарнях, чи дома, та допомагати церкві фінансами, і т.д. Перша голова сестрицтва була бл.п. Ольга Серафимович.

Згадую з повагою шановну старшу, але активну, сестричку бл.п. Віру Миколаєвну Росінську, яка вчила нас, тоді ще молодих сестриць, вишивати. Вишивки Віри Миколаєвни є мистецтво. Церква завжди була прикрашена її вишивками. Також нею, при допомозі сестриць, було виготовлено 2-альбоми узорів вишивок, один зі Східної України а другий Західної України, які знаходяться в Савт Баунд Брук. Сестриці збирали гроші на полотно, яке виписали з Канади. Гарну суму на полотно пожертвував бл.п. Іван Григорович Білоус.

Віра Миколаєвна вчила не забувати старших одиноких чи хворих парафіян на Паску. В її домі, в домі панства Рябокони, були приготовлені паски і писанки. Хтось з сестриць, чи членів управи, розвозили кому сказано в суботу перед Пасхою.

Як купили церкву на Портланд і Вікторія, по вівітках хор „Дніпро” в церковній залі проводив проби хору. На перерві продавали каву і пиріжки приготовлені в хаті панства Рябокони за їхній рахунок. Трудилися Віра Миколаєвна, Марія Іванівна Соловей, Галина Леонідовна Рябокони, Ярослава Рябокони-Сидоренко. Продавала пані Ніна Михалевич. Крім вишивок, Віра Миколаєвна навчала сестриць писати писанки; з продажу писанок були гарні прибутки.

Сестрицтво вкладало і вкладає надзвичайно багато праці для утримання церкви. Кожного року сестриці влаштовують святкові обіди на Храмове Свято, в осінню пру Сморгасборд, пікніки, перед Паскою велику випродаж писанок, пасок і різних кондиторських домашне-зроблених печів. Сестриці приготвують поминальні обіди, їжу на продаж для Фестивалю Націй, вареники на продаж. Всі прибутки здають до парафіяльної каси. Хто брав на себе відповідальність бути головою сестрицтва мав перед собою велику відповідальність. Треба згадати всіх голів сестрицтва з великою подякою і признанням що всі ці роки вони вклали надзвичайно багато роботи, дарували багато продуктів та їжі на добро парафії для всіх нас.

SISTERHOOD

Submitted by Vira SAMODIN

The sisterhood of St. Princess Olga was organized in St. Paul Minnesota in 1953. The objectives of the sisterhood were to care for the cleanliness in the church, visit infirm parishioners in the hospitals, or at home and to help church financially, etc. The first head of sisterhood was bl.mem. Mrs. Olga Serafymovych.

I remember with great admiration, a much honored elderly, but very active, sister bl.mem. Vira Mykolaevna Rossinska, who was teaching us, younger women, how to embroider. Embroidery of Vira Mykolaevna is pure art. The church was always decorated with her needle-work. Also she, with help of sisters, prepared two albums of embroidery patterns, one of the Eastern regions of Ukraine and the other of the Western; these albums are at the museum in South Bound Brook, NJ. The sisterhood collected money to buy linen fabric; this special embroidery fabric was purchased from Canada. Very substantial sum of money contributed bl.mem. Mr. Ivan Hryhorovych Bilous.

Vira Mykolaevna was teaching us not to forget the elderly during the Easter Holidays. At her home, the home of Mrs. Halyna Leonidovna Riabokin, she would prepare home baked Easter bread-paska and pysanky. And delegated sisters or parishioners to that to designated elderly person on Saturday before Easter.

After we bought our church on Portland and Victoria in St. Paul, on Tuesdays there was choir "Dnipro" practice in the church hall. During an intermission coffee and pastry-perizhky were sold. These perizhky were prepared in the home of Family Riabokin by Vira Mykolaevna, Maria Ivanivna Solovej, Halyna Leonidovna Riabokin, Yaroslava Riabokin-Cydorenko. Mrs Nina Mychalevych would sell these things.

Vira Mykolaevna taught us how to do pysanky-easter eggs; from the sale of these eggs the church had good income.

The sisterhood was contributing and still is contributing enormous amount of work in order to help the church financially. Every year the sisterhood, together with a number of men in the church, gives holiday dinners for Patron's Day, for Palm Sunday and Easter, picnics, smorgasbord in the fall, etc. The sisters prepare memorial dinners for the parishioners, food for the Festival of Nations, varenyky-pyrogi for sale. All income was turned to the Parish Treasurer. Whoever was elected Head of the Sisterhood had before them a very large responsibility. We would like to honor all Heads of sisterhood and all sisters and express enormous gratitude for the hard work that you have done for the church and all of us.

**ГОЛОВИ СЕСТРИЦТВА
ЦЕРКВИ СВЯТИХ ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ
та
ЦЕРКВИ СВЯТОЇ КАТЕРИНИ**

**SISTERHOOD PRESIDENTS
SAINTS VOLODYMYR AND OLGA CHURCH
and
SAINT KATHERINE CHURCH**

1. Ольга Серафимович	Olga Serafynovych
2. Неоніла Головка	Neonila Holovko
3. Ніна Кубік	Nina Kubik
4. Соня Миронюк	Sonia Myroniuk
5. Ольга Ковалевська	Olga Kovalevsky
6. Ольга Остапчук	Olga Ostapchuk
7. Вера Самодін	Vera Samodin
8. Антоніна Хоревич	Antonina Chorewycz
9. Паніматка Зіна Красевич	Panimatka Zina Krasevych
10. Мотря Колотій	Motria Kolotij
11. Катерина Бугаєнко	Katherine Buhajenko
12. Паніматка Галина Подгурець	Panimatka Halyna Podhurec
13. Тамара Грот	Tamara Grott
14. Ніна Хоревич	Nina Chorewycz
15. Шерон Медяник	Sharon Medjanyk
16. Галина Гуща	Halyna Hushcha
17. Наталка Мачка	Natalie Maczka
18. Богданна Мачка	Bonnie Maczka
19. Алла Христич	Alla Khrystych

ВІНОК ПОШАНИ СЕСТРИЦТВУ ТА ПАРАФІЯНАМ ЯКІ ПРАЦЮЮТЬ ДЛЯ УТРИМАННЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Високе почуття свого християнського і громадського обов'язку, жертвенність – це є ціль нашого сестрицтва. Сестрицтво завзято працює, щоб своєю працею фінансово підтримати рідну церкву. Завдяки самовідданій жертвенності праці, сестрицтво передало на фонд виплати боргу за 1998 р. десь понад 21 тисячу доларів. Продаж вареників, від серпня 1998 р. до тепер дав нам дохід понад 19 тисяч доларів, хоч це і не є проєкт сестрицтва, а робота і завдання, яке провадить наш настоятель отець Петро Сівко, багато членів сестрицтва допомагає робити і координувати виробництво вареників та їх продаж.

Хоч багато сестриць і братчиків вже в поважному віці, їм не бракує енергії – вони кидають свою домашню роботу і приїжджають робити вареники. Без нашого отця настоятеля і дорогої пані-матки Богуслави та наших мужчин-братчиків ми не змогли б цього робити. Всі парафіяни сердечно їм вдячні за невтомну працю над цим завданням.

Кожної суботи сестриці приготують обіди для неділі, а в неділю ще залишаються прибирати, мити посуд, і т. д. – це велика праця. Часто і в будні дні приготують обіди (lunches) для так званих “турів” – гості з інших церков, чи інших жіночих організацій, групи дітей, та інші групи людей, приходять, щоб подивитися на нашу незвичайну, чудову церкву, сестрицтво приготує для них обід і це також дає нам немалий дохід для церкви. Багато компліментів і вдячних листів дістає сестрицтво від людей, які беруть участь в цих турах. Вони хвалять наші смачні обіди, чистоту та порядок в кухні та парафіяльній залі, та загальну красу нашої церкви.

Перед Різдвом, Великоднем та іншими святами організують “базари”, під час яких продають печиво, писанки, паски, обіди, та інші етнічні речі людям, які приходять на ці випродажі. Деякі сестриці співають в церковному хорі, а деякі ще й належать до парафіяльної управи.

А скільки праці прикладає наша пані Майя Грегорет працюючи над виданням парафіяльного журналу “Голос.” Вона перекладає кожну статтю чи поезію на англійську мову, чи навпаки, на українську, друкує, формує, знаходить відповідні ілюстрації для обкладинки, та фота (її чоловік, Олег Грегорет є у великій допомозі з фотографіями, ілюстраціями, тощо) для статей, відвозить приготовані аркуші журналу до друкарні, сама збирає, згинає і стейплює всі 150 копій журналу (щоб укластись в якнайменші витрати на видання). Кошти (\$25-\$50 на кожне число) за фота, ілюстрації, папір для друкування, копіювання, друкарські картриджі з чорнилом та інші витрати пов'язані з комп'ютером, панство Грегорети кожного разу жертвують для цієї справи. Починаючи з наступним числом журналу, Майя Грегорет буде також розсилати журнали передплатникам (п. Самодін відмовилась).

Крім того, вона кожної п'ятниці і кожної неділі, від 12 до 3:00 години продає вареники людям, які приходять купувати їх; часто ці люди цікавляться нашою церквою і вона їм розповідає про нашу українську православну церкву, архітектуру, та взагалі про Україну та українців, які тепер живуть в Америці. Катерина Бугаєнко і Ніна Хоревич також беруть участь в продажі вареників – вони сервують їх тим людям, які хочуть попробувати вареники перед тим, як вони їх купуватимуть.

Багато праці вкладає Мері Сімон – вона завжди присутня при ліпленні вареників – а скільки треба відповісти телефонів щоб укласти побачення з винайманням залі для турів, вінчань, зборів, тощо. Цієї праці людям не видно, а пані Мері витрачає багато годин, щоб це скоординувати. Вона також збирає матеріал для щомісячного Парафіяльного Календаря і Парафіяльних Новин. Коли вже всі дати відомі, вона передає чернетку Майї Грегорет, яка на своєму комп'ютері виготовляє щомісячний календар і друкує додатковий листок, який докладніше описує парафіяльні новини та події. Тоді Мері Сімон перед початком кожного нового місяця копіює календар та листок Парафіяльних Новин, щоб парафіяни могли вживати їх і знати, що діється в Церкві та Парафіяльній Залі.

Катерина Бугаєнко, яка була головою нашого сестрицтва вже багато років, завжди весела, привітна, працює, з добрим, спокійним словом до кожного – так приємно її бачити.

Енергійна, діяльна, невтомна пані Ніна Хоревич, яка була головою сестрицтва декілька останніх років, так багато працює на кухні, часом до пізньої ночі. Крім того, вона замовляє продукти, часом сама їздить за ними, полагодує всякі справи роботи сестрицтва на кухні, приготує оголошення, друкує запрошення на наші випродажі, подає їх до газет, тощо.

Тамара Гротт, яка поділяла головування сестрицтвом останній рік, з Катериною Бугаєнко або Ніною Хоревич, також прикладає великих зусиль у всій цій праці при сестрицтві. Вона також організувала і створила Крамничку Подарунків (Gift Shop) в кімнатці коло сцени, в якій вона успішно продає українські вишивки, релігійні речі, книжки, картки, і т.д. парафіянам і гостям. Зверніть увагу, як гарно прибрана трапезна зала, і як гарно упорядкований кіоск (Gift Shop) – це все праця Тамари Гротт. Вона завжди слідує за порядком в кухні, залі, і працює в кухні по суботах і неділях.

Шерон Медяник, яка була секретаркою нашого сестрицтва останній рік, на зборах сестрицтва 20-го лютого була вибрана головою сестрицтва. Вона також, разом з своїм чоловіком, прикладає багато праці при кухні.

Тому що головування сестрицтвом є дуже відповідальна посада, яка потребує, щоб людина могла завжди взяти на себе зорганізування праці над певними проєктами, обідами і т.д., за які вона особисто нестиме відповідальність, сестрицтво на останніх зборах обрало трьох осіб на головування в Сестрицтві – Катерину Бугаєнко, Тамару Гротт, та Шерон Медяник. Таким чином легше знайти принаймні одну з цих трьох осіб, яка особисто могла б взяти на себе обов'язки виконання того чи іншого проєкту за який бере на себе відповідальність сестрицтво. Ніна Хоревич буде продовжувати допомагати в праці на кухні, по можливості, та з фінансовими звітами.

Наша дорога пані Галина Леонідівна Рябокiнь не пропускає ні одного понедiлка коли парафiяни з'їжджаються на лiплення вареникiв. Вона також вже довгi роки пече проскури для церкви та рiзне печиво для обiдiв та випродажiв, i нiколи нi на що не нарiкає.

Я бачу прогрес з нашим молодим поколiнням – наші панни – Анастасiя та Маланка Рябокiнь (внучки панi Галини Рябокiнь та панства Володимира та Марiї Вовкiв), а також Богданна Мачка, гарно вдягненi в українськi стрiї, демонстрували писання писанок пiд час останньої Випродажi Печива (Easter Bake Sale). Панни Карiна i Лара Аная також приймали активну участь в писаннi та продажi писанок та печива. Маланка i Тася Рябокiнь також спекли смачнi "плетенки", якi були саме найперше проданi!

Родина Свiтлани Павлової приймає активну участь в рiзних галузях нашого церковного господарства – вони подарували багато писанок (10 дюжин), а донька Наталка спiває в церковному хорi i має чудовий голос. Їхня родина також часто спонзорує обiди. Вони роблять все – готують їжу, сервують та прибирають пiсля обiду.

Панi Татьяна Iлiєвська пошила i подарувала для випродажу чудовi кошички, а її внучка Таня Аная зробила тарiлки з вiзрцем українських писанок – також всi були проданi.

Треба подивляти i дякувати Людмилу Аная, що так старанно i завзято веде касу нашої парафiї – це дуже клопотлива праця – скiльки разiв треба їхати до банку, слiдкувати за кожним документом, за кожним поквитованням i вчасно виплачувати заборгованiсть?

Панi Ванда Багмет, яка пiсля своєї працi, вечорами, коли потрiбно допомагає в кухнi, також кожної суботи вчить дiтей парафiяльної школи, спiває в хорi, виконує iншi роботи на комп'ютерi для хору, школи, i т.д., також варить борщi для недiльних парафiяльних обiдiв.

Дорога панi Оля Ковалевська, всiм пiклується, дивиться господарським оком, що треба зробити для полiпшення нашого господарства, а також допомагає на кухнi. Вже цiлий рiк, або бiльше, вона, разом з своїм чоловiком Михайлом Ковалевським, чистили Церкву та iншi примiщення при церквi приблизно до початку 1999 р.

Тепер вони цiєї роботи вже бiльше не можуть виконувати, отже немає кому прибирати церкву – останнi декiлька тижнiв сестрицi, якi були в кухнi для продажу вареникiв по п'ятницям, також чистили пилесосом церкву та прибирали iншi примiщення церкви. Отже, ми не маємо нiкого щоб рiгулярно, постiйно i надiйно прибирав церкву перед недiльними службами Божими. Якщо хтось може це робити, хоч iнодi, будь ласка зголосiться.

Панi Iлiана Iлiєвська, Лiда Мiрза, Мона Снилик, Женя Чорна з доньками i багато iнших парафiян i парафiянок по суботах та святах завзято помагають, чесно працюють. Дай їм Боже всiм доброго здоров'я!

Прошу пробачити, якщо когось пропустила. Нашi сестрицi – це жiнки християнки. Жiнки-матерi наші берегинi. Жiнки-берегинi роду людського, берегинi нашого Храму, домiвки, родини. Берегинi українських звичаїв.

Нехай мої слова подяки вплетуться барвистою кiткою та барвiнком у вiнок пошани нашому сестрицтву i всiм тим хто прикладає так багато працi для добробуту нашого церковного суспiльства – нехай цей вiнок пошани послужить кожному з нас як визнання подяки за те все, що ми робимо задля нашої християнської вiри, любовi до України та Америки – нашої нової батькiвщини.

Неонiла Пачковська – «Голос» №2(49) березень-кiвень 1999 р.

A WREATH OF THANKS TO OUR SISTERHOOD AND TO ALL PARISHIONERS WHO SO GENEROUSLY VOLUNTEER THEIR WORK WHICH PROVIDES FINANCIAL FUNDS FOR OUR CHURCH

Developing feelings of Christian and community obligations and generosity are our Sisterhood's goals. Our parish's Sisterhood works very hard to enable our Church meeting our financial obligations. Thanks to strong feelings of self-sacrifice and generosity in volunteering their work, our Sisterhood in 1998 donated more than 21 thousand dollars to the Church, enabling us to meet the mortgage payments and other financial expenses of St. Katherine Church. Sales of varenykys, since August 1998 until now, provided more than 19 thousand dollars. Although this is not strictly our Sisterhood's project, but rather an enterprise of our rector, Fr. Peter Siwko, many members of the Sisterhood help to make and assist in the production of varenykys, as well as sell these varenykys to the public.

Many of our sisters and brothers are not too young any more, but they still don't lack the energy and their enthusiasm – they leave behind their own housework and chores and come regularly to the parish hall and kitchen to make the varenykys. Without our Fr. Peter and Pani-Matka Bohuslava, as well as our men "brothers", we simply would not be able to perform all this work. All parishioners are very thankful to Fr. Peter and Pani-Matka Bohuslava for their dedication and untiring work on this project.

Every Saturday, our Sisterhood prepares meals (or makes sure that someone has sponsored these dinners) for Sunday after-service dinners, and on Sundays they still stay behind after everyone else leaves, in order to clean up and wash dishes – this is truly an awesome job. Often, they also prepare lunches for the so called "tours" – i.e. guests from other churches, women's auxiliaries, groups of children, and other organizations, come to our Church in order to admire its beauty and learn about our religion, culture, etc. Sisterhood prepares and serves lunches to such groups, which in turn provides us with substantial additional funds from their donations. Our Sisterhood received many compliments and letters of thanks from organizations participating in such tours. They often praise us for the tasty food, clean and tidy kitchen and parish hall, and general beauty of our Church.

Before Christmas, Easter and other feast days, Sisterhood organizes "bazaars", during which guests buy our ethnic food lunches, baked goods donated by many parishioners, pysankas, and other ethnic gifts, etc., which also gives us considerable income for our church needs. Some members of Sisterhood also sing in our church choir, while others are members of the Parish Council.

Publication of our parish magazine, "Voice", requires innumerable hours of work. Maya Gregoret types all articles, translates everything into English, or vice versa - into Ukrainian, writes many articles, formats the magazine pages, finds appropriate illustrations and photographs (her husband Oleg Gregoret is of great help with photos, pictures, etc.). She then takes prepared hard-copy pages of the magazine to a printing company, after which she also assembles, staples and folds all 150 copies of the magazine (to spend as little as possible for the cost of printing). Other cost (about \$25-\$50) needed for each issue, are a donation from Oleg and Maya Gregoret. They include photographs, pictures, enlargements and various copying, as well as computer cost for printing cartridges, paper, etc. Starting with the next issue, Maya Gregoret will be also mailing out the magazines to subscribers (Mrs. Samodin does not want to do this any more).

In addition to this, Maya Gregoret takes care of the sales of the varenykys every Friday and Sunday from about 11:00 a.m. until 2:00-3:00 in the afternoon to people that come to buy them from our Church. Often these people want to know more about our Church, and Maya gives them tours and explains the architecture of the church, our Orthodox religion, our native country Ukraine, as well as us - Ukrainians, who now live in United States. Katherine Buhajenko and Nina Chorewycz also participate in the varenyky sales, serving varenyky lunches to people who want to sample them before buying.

Mary Siemon puts in a lot of work and time connected with church activities - she is always present during the varenyky making times - but you cannot even imagine just how many telephone calls she needs to answer to make negotiations in connection with our parish hall rentals for tours, weddings, meetings, etc. People just don't see this work, but Mary Siemon puts in many, many hours and coordinates this work. She also sings in the church choir. In addition, she collects scheduling material for our monthly Parish Calendar and Parish News. After all dates and material are established, she prepares a rough draft, which she gives to Maya Gregoret, who then types and formats it on her computer - both the calendar and the Parish News sheet. After which Mary Siemon makes copies from the originals, and makes them available to our parishioners at the beginning of each month.

Katherine Buhajenko, who headed our Sisterhood for many years, is always cheerful, pleasant, always works so much, she always has a kind, gentle word for everyone - it is just a pleasure to talk to her.

Energetic, untiring, active Nina Chorewycz, who was the head of our Sisterhood for a couple last years, always works

Heads of Sisterhood: l. to r. Tamara Grott, Nina Chorewycz, Sharon Medjanyk, Katherine Buhajenko.

so much in the kitchen, sometimes until very late at night. In addition to that, she orders groceries and supplies, sometimes she needs to go and pick them up herself, she prints announcements and invitations for all our bake sales and other events, sends them for advertising to local newspapers, other churches, etc.

Tamara Grott, who has been sharing the title of the head of Sisterhood for the past year, with Katherine Buhajenko or Nina Chorewycz, also puts in a lot of her time into all this work of our Sisterhood. In addition to that, she organized and created a beautiful Gift Shop in the little room by the stage, where she successfully sells Ukrainian embroideries, religious items, books, cards, pysankas and supplies for making them, etc. - to parishioners and guests. Just note how beautiful our parish hall always looks. This is Tamara Grott's work. She makes centerpiece serviettes and procures flowers for the parish hall tables,

changing them with seasons, etc. She takes care of keeping things tidy in the kitchen, parish hall, and works on preparation of meals on Saturdays, serving and selling them on Sundays.

Sharon Mejanyk, who was the secretary of Sisterhood in the past, has been elected at the Sisterhood meeting on February 20th, to share the position of the head of Sisterhood. She also, together with her husband Ivan, works a lot in the kitchen.

Because heading the Sisterhood is a very responsible position, requiring that a person would always be able to take upon herself organization and responsibility for certain events, project, dinners, etc. that our Sisterhood sponsors, at the last Sisterhood meeting it was decided to elect three individuals to share the position of the Head of Sisterhood. Elected were: Katherine Buhajenko, Tamara Grott and Sharon Medjanyk. In this way, it is easier to find at least one of the three individuals who would take upon herself the responsibility of organization and completion of the ongoing project or event, scheduled through our Sisterhood. Nina Chorewycz will continue working and helping out with kitchen tasks, as much as possible, as well as take care of financial Reports.

Our dear Mrs. Halyna Leonidivna Riabokin never misses a Monday, or other day, when parishioners get together in the kitchen to make varenykys. Also, already for many years, she bakes communion breads, as well as various cakes and other baked goods for our parish dinners and bake sales, and she never complains about the work.

Lately I noticed a lot of progress with our younger generation – our misses – Anastasia and Malanka Riabokin, (Halyna Riabokin's and Volodymyr & Maria Wowk's granddaughters), as well as Bohdanna Maczka, were wearing beautiful Ukrainian embroidered blouses during the latest bake sale, where they demonstrated decorating pysankas to the public. Misses Karina and Lara Anaya also were very active in the pysankas demonstrations, as well as in selling baked goods. Malanka and Anastasia Riabokin also baked a whole bunch of beautiful braided cakes, which were very tasty too, and were all sold right away.

Svitlana Pavlova's family also takes very active part in various activities of our parish – they made and gave to our parish a lot of pysankas (10 dozen), and her daughter Natalie sings in the church choir and has beautiful voice. Their entire family often sponsors parish dinners, during which they do a complete job of preparing, serving and cleaning up after dinners.

Mrs. Tatiana Ilievsky sewed a bunch of fabric baskets, which she gave to the church to be sold at the bazaar or in our gift shop. Her granddaughter, Tanya Anaya made plates, using motifs of Ukrainian pysankas for design – these were also sold.

Here we need to express our admiration and appreciation for Liudmila Anaya's work, who ever so diligently and energetically takes care of financial matters of our parish – this a very tedious job – just how many times does one need to spend to go to the bank, to make sure all receipts, accounts and documents are in order, and to make sure that all our bills are paid on time?

Mrs. Wanda Bahmet, who after her job, in the evening, whenever possible helps with various kitchen work is, pitches in with all kinds of other Sisterhood work. She often cooks wonderful, tasty borscht's for our parish dinners. Every Saturday, she teaches at our Saturday School (she is the Director of the School too), she also sings in the church choir and provides various computer work for the school and church choir.

Our dear Olga Kovalevsky, always tries to take care of all kinds of things – her eyes, being used to taking care of various housekeeping chores, always notice just what needs to be done; she also works a lot in the kitchen. For about a year, she and her husband Michael Kovalevsky, were doing the vacuuming, mopping and other cleaning services of the church premises until about the beginning of 1999.

Now, however, Olga and Michael Kovalevsky can no longer do this work, and there is no-one available to clean the church premises. For the past several weeks, members of Sisterhood, who came down to the parish kitchen for the sales of varenykys on Fridays, also vacuumed the church (it was in unacceptable condition) and cleaned other areas of the church buildings before the upcoming Sunday Services. So, nowadays, we really don't have anyone who'd regularly vacuum, mop and clean various areas of the church premises before Sunday Services. If there is anyone who would be able to do this, please speak up!

Iliana Ilievsky, Lida Mirza, Mona Snylyk, Eugenia Cherny and her daughters, as well as many other parishioners often work on various activities of our parish. They provide a lot of help. May God bless them and keep them in good health!

Please forgive me if I missed anyone. Our sisters are Christian women. They are Women and Mothers, they are our guardians and protectors.

They are women-protectors of the human kind, guardians of our Church, our homes and our families. They are guardians and protectresses of Ukrainian traditions. I would like to have these words of thanks to be dispersed like colorful flowers and beautiful green leaves within the Wreath of Thanks and Respect created in honor of our Sisterhood and other parishioners and individuals who work so much for the good of our church community – and may this Wreath of Thanks serve everyone of them as a reminder of our expression of appreciation for all that we all do in the name of our Christian Faith, love towards Ukraine and the United States of America – our new fatherland.

Neonila Paczkowski - "Voice" #2(49) March-April 1999

ЦЕРКОВНІ БЮЛЕТЕНІ ТА ЖУРНАЛИ

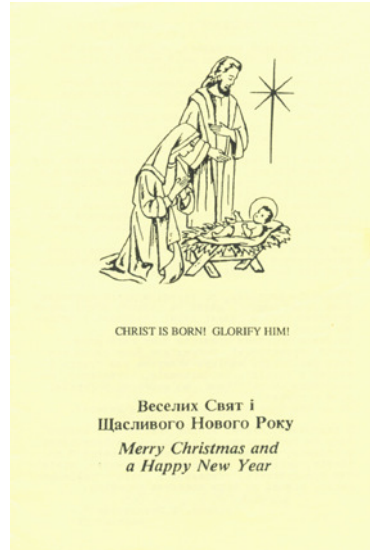
Майя ГРЕГОРЕТ

В 1958 році, Церква Святих Володимира і Ольги видавала журнал «Парафіянин». Редакційна колегія складалася з Михайла Михалевича, Миколи Денисюка та Євгена Писарського. У 1967 році видавався журнал «Парафіяльний Вісник». В цих виданнях подавалися парафіяльні новини, включаючи шлюби, народження, хрещення, привітання настоятеля, порядок Служб Божих, а також дописи парафіян. Потім видавався церковний «Бюлетень». Від 1986 року редактором "Парафіяльного Вісника" ("Parish Herald") був отець диякон Святослав Новицький і друкувався він в двох мовах - українській та англійській. Українська Православна Школа в Сейнт Полі видавала свої журнали під назвою «Слово», та «Наша Школа», де друкувалися статті про обряди українського народу, вірші, колядки, поради батькам, сторінки присвячені дітям і учителям. Також були видані ювілейні книги, як наприклад «35-літній Ювілей Української Православної Церкви Свв. Володимира й Ольги».

БЮЛЕТЕНІ ЦЕРКВИ СВЯТИХ ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ

Бюлетень за липень 1991 року
Bulletin – June 1991

Бюлетень за січень 1990 року
Bulletin – January 1990

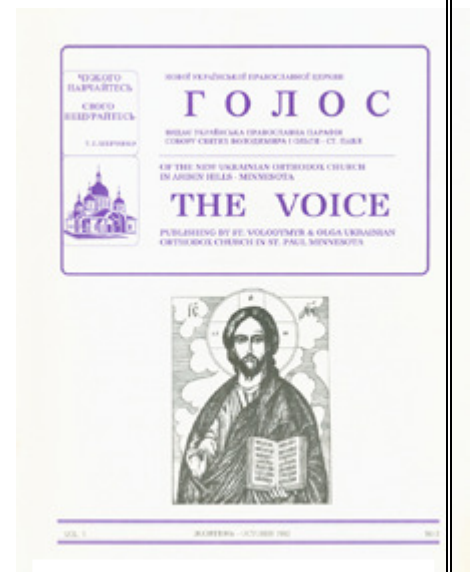
Бюлетень за квітень 1991 року
Bulletin – April 1991

Бюлетень «Наша Школа» 1986-1987 – Церква Свв. Володимира і Ольги.
"Our School" 1986-87 Bulletin – Saints Volodymyr & Olga Church.

35—Літній Ювілей Церкви Свв. Володимира і Ольги - книжка зібрана і надрукована Пилипом Шайдою в 1985 р.
35th Anniversary Book – Sts. Volodymyr and Olga Church by Philip Shayda in 1985.

Журнал «Голос» за жовтень 1992 р. виданий під час будови Церкви Св. Катерини.
"The Voice" – October 1992 published during construction of St. Katherine Church.

Журнал «Голос» за березень 1995 року.
"The Voice" for March 1995.

«Голос» за листопад 1994 року.
"The Voice" for November 1994

Журнали видані отцем Стефаном Женчуком під час будови нової Церкви Святої Катерини.
Magazines titled "The Voice" published during construction of the new Saint Katherine Church in Arden Hills, MN.

В 1992 і до середини 1995 року, Отець Прот. Стефан Женчух видавав журнал «Голос» десь на 20 сторінок. Його друкувала на друкарській машинці пані Мері Сімон. В ньому подавались різні церковні новини та цікаві статті на релігійні теми. Редакційна Колегія складалася з о. Стефана Женчука, як Головного Редактора; до Адміністрації Видання також входили: Пилип Шайда, Христя Танасійчук, Ніна Хоревич, Марія Сімон та Соня Миронюк.

Коли ж в 1995 році почала будуватись нова Церква Святої Катерини, і скоро після цього отець Стефан Женчух виїхав до іншої парафії, я, Майя Грегорет,

перебрала видання журналу «Голос» на себе і продовжувала видавати його самостійно 15 років на комп'ютері аж до кінця 2009 року. Майже всі статті, вірші, та інше подавалися в обох англійській та українській мовах. Олег

Грегорет був фотографом журналу. Журнал «Голос», на 32-36 сторінок, виходив регулярно 6 разів на рік, що-два місяця. Кошти друку та пересилка журналів не були з церковного бюджету. Люди платили \$2.00 - \$3.00 за кожне число журналу, або \$15.00 за рік. Люди ж для яких ці кошти були завеликими, діставали «Голос» безкоштовно. Місцеві українські установи подавали платні реклами в «Голосі». Приблизно 50 копій «Голосу» я висилала парафіянам, які не могли прийти до церкви, і також багатьом передплатникам не з Церкви Св. Катерини, та безкоштовно різним українським організаціям, які бажали одержувати та зберігати «Голос» в їхніх архівах. «Голос» вислався до таких організацій, як бібліотека Консистоії УПЦ в США, Українська Вільна Академія Наук в США, Українська Енциклопедія Діаспори, Дослідчий Центр Іміграційної Історії при Міннесотському Університеті, єпископам та архієпископам УПЦ в США, та до декількох інших організацій та осіб. Більшість років журнал «Голос» навіть давав невеликий прибуток церкві (\$500 - \$1,000 за рік), який в кінці року передавався до церковного бюджету.

Від 2004 року дво-місячні числа «Голосу» почали виходити з чудовими кольоровими обкладинками та декількома сторінками з кольоровими фотографіями, що коштувало тільки трошки більше, але було дуже ефективно. Читачам це дуже подобалося і багато з них зберегли усі числа «Голосу». Редакційної колегії не було, але були дописувачі, які часом подавали до друку вірші, статті, оповідання, тощо. В один час чи інший брали участь в журналі «Голос», як дописувачі: Пилип Шайда, Неоніла Пачковська, Люба Левицька, Світлана Павлова, Мері Сімон, Ольга Остапчук, Віра Самодін, Анна Залізняка, Іван Ілієвський. Отці настоятелі були завжди духовними дорадниками «Голосу» і іноді давали релігійні статті до друку. Більшістю я сама знаходила цікаві, підходящі статті для «Голосу» з Інтернету, та різних, більшістю українських газет та журналів.

В «Голосі» подавалися статті з гарними ілюстраціями, та кольоровими фотографіями про різні події в Церкві Св. Катерини та події які організували українці Сейнт Полу та Міннеаполісу, як наприклад восени Фестивалі Української Спадщини, які відбуваються щороку, таборування дітей організованого ОДУМ-ом в Тімбер Бей, МН., щорічні Фестивалі Націй в Сейнт Полі, Благодійні Фестивалі на користь Стипендійного Фонду ім. О. Д-ра Володимира та Паніматки Галини Левицьких в Україні, і т.д. Була «Дитяча Сторінка», подавалися поздоровлення з народженням дітей, а також посмертні згадки, подавалися статті про життя в Україні, про знаменитих українців, а також про різні цікаві відомості з усього світу, а особливо з історії України, про українських письменників, співаків, мистців, тощо.

Я видавала «Голос» від 1995 до кінця 2009 року – 15 років. Але кошти на видання та на пересилку все збільшувались, платних реклам поменшало, дописувачів останній час майже не було. Також було забагато роботи та клопоту з усім для нас двох (Майї та Олега Грегорет), тепер вже старших людей, – отже, на жаль, прийшлося покинути видавництво цього журналу. Дякуємо усім читачам, передплатникам, дописувачам, установам які платили за їхні оголошення, та всім хто часом давав додаткові пожертви на видання «Голосу».

Збірка усіх виданих чисел «Голосу» передається до Церковної Бібліотеки, де їх можна буде переглянути... згадати минуле...

Журнал «Голос» дуже пригодився в праці над Ювілейною Книгою Церкви. Багато матеріалів були взяті з «Голосу»!

CHURCH BULLETINES AND MAGAZINES

Maya GREGORET

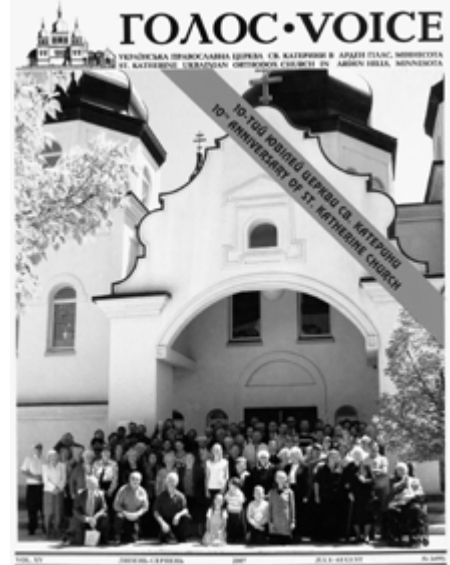
In 1958 Saints Volodymyr and Olga Parish used to publish a magazine titled **"Parishioner"**. The Editorial Board consisted of Michael Mychalevych, Mykola Denysiuk and Evhen Pysarsky. In 1967 the Parish published the **"Parish Herald"** magazine. These bulletins included parish news, marriage announcements, birth and baptism announcements, greetings from the Church Rector, Church Services Calendars, as well as poems, stories and articles submitted by the parishioners. Several years later the parish published a church **"Bulletin"** newsletter. In 1986 Fr. Deacon Sviatoslav Nowitski was the editor of this newsletter, published in both the Ukrainian and English languages. Ukrainian Orthodox School at Saints Volodymyr and Olga Church in St. Paul also published their own newsletter titled **"Slowo"** ("Word") and later **"Our School"**, which included articles about Ukrainian customs and traditions, poems, Christmas carols, parental advice, as well as pages of interest to children and teachers. The Parish also published "anniversary issues", such as the **"35th Jubilee of Sts. Volodymyr and Olga Ukrainian Orthodox Church in St. Paul, Minnesota"**.

«ГОЛОС» вересень-жовтень 1995 р.
"VOICE" September-October 1995

«ГОЛОС» липень-серпень 2002 р. 5-ий Ювілей
"VOICE" July-August 2002 – 5th Anniversary

«ГОЛОС» липень-серпень 2007 р. 10-ий Ювілей
"VOICE" July-August 2007 – 10th Anniversary

In 1992 and until the middle of 1995, Fr. Stefan Zencuch started publishing a parish magazine titled **"The Voice"**, about 16-20 pages. Mrs. Mary Siemon typed it on her typewriter, after which it was copied and stapled into a magazine. It contained various church news, schedules, and mostly religious articles.

Towards the end of 1995, when the parish began construction of the new St. Katherine Ukrainian Orthodox Church in Arden Hills, MN, I, Maya Gregoret, started publishing the **"Voice"** magazine on my computer, at first with some input from Fr. Zencuch. and later completely on my own. Almost all articles, poems and announcements were in both – the Ukrainian and English languages. My husband, Oleh Gregoret, became the magazine's photographer. The **"Voice"** magazine, a bi-monthly publication, of 32-36 pages, came out very regularly every two months. The cost of publishing the **"Voice"** has never been a burden to the church's budget. It paid for itself, i.e. people paid \$2.50 - \$3.00 for each 32-36 page magazine, or \$15.00 for annual subscriptions, which included postage. People whose budget did not allow them to purchase the **"Voice"** were welcome to take it free. Local Ukrainian businesses paid for their advertisements in the **"Voice"**. I mailed out about 50 copies of each magazine issue to parishioners who were unable to come to Church, to several subscribers who were not members of this church, as well as to various Ukrainian organizations which requested that we send them the **"Voice"** for their archives. These organizations included the Consistory's Library of the UOC of the USA, Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S., Ukrainian Encyclopedia in the Diaspora, the Immigration History Research Center at the University of Minnesota in Minneapolis, the archbishops and bishops of the UOC of the USA, as well as occasionally to a couple of other individuals and organizations. For the first several years the **"Voice"** magazine ended up with a profit of about \$500 - \$1,000 annually, all of which went into the Church's budget at the end of the year.

Starting in 2004, the bi-monthly issues of the **"Voice"** were printed with beautiful photographs in color on the front and back covers. Often there were also centerfold photos in color. This raised the printing costs only very slightly, but it was very effective. There wasn't any Editorial Board, but for awhile there were several parishioners who contributed their poetry, stories, or interesting material from other sources. Participating in the publishing of **"Voice"** as contributors were: Philip Shayda, Neonilla Paczkowski, Luba Lewytzkij, Svitlana Pavlov, Mary Siemon, Olga Ostapchuk, Vera Samodin, Anna Zalizniak, Ivan Iliev-

sky, and others. Rectors of St. Katherine Church always served as spiritual advisers for the "Voice" and sometimes contributed articles on religious matters. Mostly I researched a lot of material in other publications and on the Internet trying to find suitable interesting articles of interest to the readers of "Voice" and reprinted them in the "Voice" (always stating source).

«ГОЛОС» листопад-грудень 2000 р.
"VOICE" November-December 2000.

«ГОЛОС» березень-квітень 2001 р.
"VOICE" March-April 2001.

«ГОЛОС» листопад-грудень 2003 р.
"VOICE" November-December 2003

Articles published in the "Voice" often included black-and-white and/or color photos covering various events taking place at St. Katherine Church, as well as descriptions of various events organized by the Ukrainian community in St. Paul and Minneapolis, such as: annual Ukrainian Heritage Festivals each fall, children's camps organized annually by the AAYUD (ODUM) in Timber Bay, MN, annual Festivals of Nations in St. Paul, the Rev. Wolodymyr and Panimatka Halyna Seminaries in Ukraine Fund raising festivals organized by Luba Lewytkyj, etc. For several years lately a children's page (or two) was also included in the "Voice". Greetings and announcements of babies born in our parishioners' families were published, as well as other announcements and obituaries. Articles about life in Ukraine and about lives of the Ukrainian communities in other countries were included in the "Voice", as were articles about famous Ukrainians, Ukrainian poets, writers, scientists, etc.

Останнє число журналу «ГОЛОС» - листопад-грудень 2009 р.
Last issue of the "VOICE" magazine - November-December 2009.

I have been publishing the "Voice" starting at the end of 1995 and to the end of 2009 – for a total of 15 years – accomplishing all the work, of course, free of charge. Printing costs of the "Voice" and mailing it were constantly rising, while "paid advertisements" declined; also lately there were hardly any contributors of articles for printing in the "Voice" from the parishioners. So, now my husband and I came to the conclusion that there was way too much work and trouble with the publishing of the magazine for the two of us, now elderly people (Maya and Oleh Gregoret) – so, unfortunately we made the decision to stop publishing the "Voice" at the end of 2009. Many thanks to all readers, subscribers, contributors, organizations which paid for their advertisements, as well to all who often gave additional donations to help cover the publishing costs of the "Voice".

A set of all 115 issues of the "Voice" (3 volumes in three-ring binders) which were published in St. Katherine Church is now available for viewing and reading at the Church Library. It might be fun to look through some "Voice" magazines to remember what kinds of events have taken place at our Church in the past...

The "Voice" magazine came in very handy during the compilation of the Church's 60th Anniversary Book. Many articles were simply adjusted and reprinted from the "Voice"!

ПАРАФІЯЛЬНА ШКОЛА

До 1960 року парафіяльної школи при Церкві Святих Володимира і Ольги в Сейнт Полі не було, бо не було відповідного приміщення для школи. В 1950-51 роках зорганізувалась українська "Рідна Школа" під протекторатом УККА. Тоді, православні та греко-католицькі діти разом ходили до цієї школи. Кімнати для навчання винаймали в Інтернаціональному Інституті, в "УМСА" (Асоціація Молодих Чоловіків Християн), та Меканікал Гайскул.

Учителі (1961 р.): зліва на право - А. Хоревич, Н. Пачковська, Н. Кубик (не вчителька), Н. Мейзер, М. Товстоп'ят, та учень парафіяльної школи.

Teachers (1961): left to right – A. Chorewycz, N. Paczkowski, N. Kubik (not a teacher), N. Maeser, M.

**Діти Парафіяльної школи Свв. Володимира і Ольги в Ст.Полі колядують 7-го січня 1963 року.
Children of parish school Sts. Volodymyr and Olga in St. Paul singing Christmas carols on January 7, 1963.**

В 1960 році, парафія Свв. Володимира і Ольги в Сейнт Полі купила церковний будинок в якому було дуже гарне приміщення для парафіяльної школи. Щойно тоді зорганізували парафіяльну школу. В першу чергу створився батьківський комітет, відбулося декілька нарад, де було вирішено, що заснування такої школи було потрібне. Від того часу батьки радо привозили своїх дітей до цієї парафіяльної школи. Учительками були: Антонія Хоревич, Неоніла Пачковська, Неля Мейзер, та Марія Товстоп'ят. Керівником школи був бл.п. о. Василь Уманець, який докладав усіх зусиль, щоб навчити дітей Божого Закону.

Крім звичайного навчання учителі підготовляли різні імпрези, як наприклад – на Різдво Христове підготовляли п'єсу "Ялинка" та вчили дітей колядувати, на Шевченківські свята підготовляли "Академію" про Тараса Шевченка, підготовляли святкування Дня Матері, і т.д. Варто згадати також, що також відбувалися різні інсценізації, як наприклад, "Дівчинка-Червона Шапочка", "Чотири Пори Року", "Повстанці в Україні", "Сніжинки", та інші. Режисером був бл.п. Михайло Мірза, а танців навчала п. Ніна Мейзер. Коли ставили інсценізації, то завжди потрібно було відповідних костюмів. Учителька А. Хоревич купувала матеріал, а Н. Пачковська шила відповідні костюми для інсценізацій.

Кожного року парафіяльна школа ходила колядувати до парафіян Церкви Свв. Володимира і Ольги.

В 1965 році парафіяльні школи Свв. Володимира і Ольги в Ст Полі та Св. Арх. Михаїла в Міннеаполісі вирішили відсвяткувати "Академію" Тараса Шевченка разом. Шкільним хором диригував бл.п.інж. Анатолій Гноєвий.

Парафіяльна школа старалась давати принаймні три імпрези на рік.

На протязі 25 років учителями парафіяльної школи були наступні: Перші - Неоніла Пачковська, Антоніна Хоревич, Неоніла Мейзер та Марія Товстоп'ят; пізніше – Зоя Тютюнник, Наталя Січ, Анастасія Остапчук, Оля Остапчук, Оксана Гемсворт, Олександра Геліцинська, Борис Миронюк, Тамара Миронюк, Світлана Павлова, Михайло Мірза, Марія Вовк, Ела Вовк, Іван Бугаєнко, Михайло Ковалевський, Євген Січ, Роксана Тютюнник, Соня Лютаревич, та Люба Бугаєнко.

Духовними керівниками парафіяльної школи були отці: о.прот. Василь Уманець, Митр. Прот. Микола Годинський, Митр. Прот. о. Михайло Куданович, Митр. Прот. о. Федот Шпаченко, прот. о. Юрій Красевич, та прот. о. Микола Метулинський. В 1973-74-75 роках керівником школи була Марія Вовк, від 1976 до 1985 року керівником школи був Іван Бугаєнко. Треба підкреслити, що усі отці старалися визовати молоде покоління згідно з Законом Божим та традиціями української православної церкви. Також треба підтвердити, що жертвенна праця отців настоятелів та учителів не пішла намарно. Протягом довгих років відданої праці їм вдалося прищепити нашій молоді любов до української мови, звичаїв, традицій, та знання про Україну, батьківщину їхніх батьків. Гарним наслідком цієї праці є наприклад те, що дві учениці - Люба Бугаєнко та Соня Лютаревич закінчили 10 класів тієї школи і пізніше самі вчили дітей парафіяльної школи. За всю цю віддану роботу усім вчителям належить наша щиросердечна подяка та признання.

«Академія» Тараса Шевченка в 1965 р. Шкільним хором парафій Святих Володимира і Ольги та Св. Михаїла диригує Анатолій Гноєвий.

Taras Shevchenko Day in 1965 – school choirs of Saints Volodymyr and Olga and St. Michael's school is Anatoliy Hnoievvi.

Парафіяльна школа в 1967 р. – зліва на право сидять скарбник парафіяльної управи Євген Писарський, учителі: Марія Вовк, Оля Остапчук, Митр. Прот. о. Михайло Куданович, Неоніла Пачковська, Анастасія Остапчук, та голова парафіяльної управи Пилип Шайда.

Parish School in 1967 – left to right sitting are financial secretary of parish council Yevhen Pysarsky, teachers – Maria Wowk, Olga Ostapchuk, Mitr. Very Rev. Michael Kudanovych, Neonila Paczkowski, Anastasia Ostapchuk, and president of the parish council Philip Shayda.

Гарним наслідком цієї праці є наприклад те, що дві учениці - Люба Бугаєнко та Соня Лютаревич закінчили 10 класів тієї школи і пізніше самі вчили дітей парафіяльної школи. За всю цю віддану роботу усім вчителям належить наша щиросердечна подяка та признання.

Від 1993 року парафіяльної школи не було, бо церковний будинок на Портланд і Вікторії в Ст Полі продали, щоб будувати нову церкву в Арден Гіллс, Міннесота. Тимчасово винаймали католицьку українську Церкву Св. Стефана в Сейнт Полі.

Коли закінчили будівництва Церкви Св. Катерини в Арден Гіллс та з приїздом отця настоятеля Петра Сівка, щойно в грудні 1998 року зорганізувалась парафіяльна школа. В 1999 році на Різдво Христове школа колядувала для парафіян в парафіяльній залі. Коляду зорганізувала Др. Таня Рябокiнь. Директором школи є Ванда Багмет. Учителка Жанна Літвінова вчить дітей української мови, літератури, історії і т.д. Марія Сімон, під час Служби Божої в неділю вчить дітей релігії. Дузовним провідником є о. Петро Сівко, який вчить дітей Божого Закону, а також провадить класи релігії для дорослих в українській та в англійській мові. Щастя вам, Боже, за вашу творчу працю.

Пилип Шайда – 27 липня 2000 р.

PARISH SCHOOL

Before 1960 there was no parish school at Sts. Volodymyr and Olga Church in St. Paul due to lack of suitable accommodations for such school. In years 1950-51, a Ukrainian "Ridna Shkola" (Native School) was organized under the auspices of the Ukrainian Congress Committee of America. Then, Ukrainian Orthodox and Greek-Catholic children attended this school. Accommodations for the school were rented from the International Institute, YMCA, and Mechanical High School.

In 1960, parish of Sts. Volodymyr and Olga Church in St. Paul bought a new church building which had excellent accommodations for a parish school. At that time a parish school was organized in St. Paul. A Parents' Committee met several times and it was decided that it would be of great importance for us to organize such school. Since then, parents brought their children to this parish school at Sts. Volodymyr and Olga Church.

Teachers included Antonia Chorewycz, Neonila Paczkowski, Neonila Maeser, and Maria Towstopiat. Very Rev. Fr. Vasyl Umanetz, rector of the parish, was the head of this school and was teaching religion.

In addition to regular subjects taught at the school, teachers readied the children for various performances on stage, for example – a play "Christmas Tree" during Christmas Holidays, Commemorative Celebrations of Ukrainian poet and writer Taras Shevchenko, Mother's Day, etc. They also presented such stage plays as "Red Riding Hood", "The Four Seasons of the Year", "Ukrainian Freedom Fighters", "Snowflakes", etc. Of course, all these plays required appropriate costumes. One of the teachers, Antonia Chorewycz often bought the fabric and another teacher – Neonila Paczkowski made them on her sewing machine.

**Святування Тараса Шевченка в 1983 році.
Commemoration of Taras Shevchenko in 1983.**

Each and every year parish school children used to go Christmas caroling at parishioners' homes.

In 1965 parish schools of Sts. Volodymyr and Olga Church decided to have Commemorative Presentations during the Taras Shevchenko days together with the parish school of St. Michael's Church in Minneapolis. Bl. mem. Anatoly Hnojeyvj was the choir conductor.

Parish school was trying to have at least three performances a year.

During the 25 years following people were teachers of the parish school: first ones – Neonila Paczkowski, Antonia Chorewycz, Neonila Maeser, and Maria Towstopiat; later – Zoya Tiutunnyk, Natalia Sich, Anastasia Ostapshuk, Olga Ostapchuk, Oksana Hensworth, Olexandra Gelicinski, Borys Myroniuk, Tamara Myroniuk, Svitlana Pavlov, Michael Mirza, Maria Wowk, Elia Wowk, Ivan Buhajenko, Michael Kovalevsky, Yevhen Sich, Rokšana Tiutunnyk, Sonia Lutarevych, Luba Buhajenko and Kristina Tanasichuk.

Spiritual education at the parish school was held by the following priests: Very Rev. Vasyl Umanetz, Mitr. Very Rev. Mykola Hodynsky, Mitr. Very Rev. Michael Kudanowych, Mitr. Very Rev. Fedot Shpachenko, Very Rev. Yuri Krasevych, and Very Rev. Mykola Metulynsky.

In 1973-74-75 Maria Wowk was heading the parish school, and from 1976 for 10 years until 1985, head of the school was Ivan Buhajenko.

"Christmas Tree" performance – 1962
Інценізація "Ялинка" – Різдво Христове 1962 р.

"Red Riding Hood" – play – 1962
Інценізація "Червона Шапочка" – 1962 р.

"Snowflakes" performance, year 1964.
«Сніжинки» - інценізація – 1964 рік.

Performance of the "Ukrainian Freedom Fighters"
Play – 1967 Інценізація "Повстанці в Україні" – 1967 рік

Magician Michael Paczkowski - 1964
Фокусник – Михась Пачковський 1964 рік

Spiritual education at the parish school was held by the following priests: Very Rev. Vasyl Umanetz, Mitr. Very Rev. Mykola Hodynsky, Mitr. Very Rev. Michael Kudanowych, Mitr. Very Rev. Fedot Shpachenko, Very Rev. Yuri Krasevych, and Very Rev. Mykola Metulynsky. In 1973-74-75 Maria Wowk was heading the parish school, and from 1976 for 10 years until 1985, head of the school was Ivan Buhajenko.

Here we need to emphasize that all above mentioned pastors were trying to teach the younger generations to live by the God's Laws and in accordance with Ukrainian Orthodox Church traditions. This dedicated work of the pastors and teachers was not wasted. During numerous years of work they succeeded in giving their students knowledge of Ukrainian language and traditions, as well as love of the native land of their parents – Ukraine. As good example of this two students of this school – Luba Buhajenko and Sonia Lutarevych, after completing 10 years of this school, became teachers for the younger students of this school. For all their dedicated work, all organizers and teachers of the school deserve our heartfelt thanks and recognition.

In 1993 there was no parish school any more, as the church building on Portland and Victoria in St. Paul was sold as we started construction of our new church in Arden Hills, MN. Temporarily church services were held at St. Stephen's Ukrainian Catholic Church in St. Paul.

After construction of St. Katherine Church in Arden Hills was finished and our rector of the church Rev. Peter Siwko arrived, in December of 1998 parish school was again organized. Children sang Christmas carols at the Parish Hall. Dr. Tania Riabokin conducted the children's choir. Wanda Bahmet is the Parish School Director. Our new teacher Janna Litvinova teaches children Ukrainian language, literature, history, etc. Mary Siemon, during Sunday Services, teaches children religion. Our spiritual leader, Rev. Peter Siwko conducts religion classes for older children, as well as for adults in Ukrainian and in English. May God bless everyone for their dedicated work in this rewarding field.

Philip Shayda – July 27, 2000

ПАРАФІЯЛЬНА ШКОЛА

Неоніла Пачковська

До 1960 року парафіяльної школи при Українській Православній Церкві Святих Володимира і Ольги не було, і лише в 1961 році, коли купили церковний будинок з відповідними кімнатами організували Парафіяльну Школу під керівництвом Отця Василя Уманця. Отець дуже старанно навчав дітей Закону Божого. Дітей було десь 25-30 різного віку. Учителі були: А. Хоревич, М. Товстоп'ят, Н. Пачковська, М. Вовк і Н. Мейзер.

Ми вчили дітей української мови, географії України, та трохи історії. У нас був режисер М. Мірза. До свят підготовляли різні імпрези, українські вірші, і взагалі привчали дітей щоб вони уміли виходити на сцену перед людьми. Також ставили невеликі п'єси: "Червона Шапочка," "Чотири Пори Року," "Повстанці," та інші. На День Святого Миколая роздавали гостинці, ставили ялинку, діти декламували вірші. На Свято Різдва Христового діти ходили колядувати до хат де жили українці, а також і на сцені. Відзначали свято Т. Шевченка, День Матері, та закінчення навчального року.

Кожної суботи ми, батьки, збирали дітей їхати до церковного будинку, дбали, щоб діти мали обід. І так ми проводили майже всю суботу з дітьми. Для костюмів у п'єсах самі купували матеріяли і шили.

PARISH SCHOOL

Neonila Paczkowski

Until 1960 Saints Volodymyr and Olga Ukrainian Orthodox Church in St. Paul did not have any Parish School. Only in 1961, when the new church building with rooms for Parish School was bought, we organized such Parish School under the guidance of our Rector Fr. Vasyl Umanetz. He instructed children on religious matters. There were about 25-30 children of various ages. Following persons were teachers: A. Chorewycz, M. Tovstopiat, N. Paczkowski, M. Wowk, and N. Maeser.

We taught children Ukrainian language, geography of Ukraine and some history. We had a theater director – M. Mirza. For the holidays we prepared various entertainment, such as sketches, reciting Ukrainian poetry, and generally were teaching children to become accustomed to being on stage in front of many people. We also prepared various plays, such as "Little Red Riding Hood," "Four Seasons," "Rebels", etc. On St. Nicholas Day children received gifts, we decorated a Christmas tree, children recited poems. During Christmas children went caroling in Ukrainian people's homes, as well as on stage. We commemorated Taras Shevchenko's birthday, Mother's Day, and the end of school days before summer vacations.

Every Saturday we, the parents, went with our children to the church building, making sure that the children get their lunch, etc. This is how we spent almost the entire Saturday with our children. For the costumes in sketches, we'd buy fabric and sew them ourselves.

UKRAINIAN SCHOOL CHRISTMAS CAROLING

Carla Ryan Grott

My fondest memories of Ukrainian School Saints Volodymyr and Olga Church were those of caroling. When it was Christmastime, the children would finally get to perform the carols they had been practicing. On Christmas morning, the day would begin with the Christmas service, followed by listening to our church choir's joyous carols. Afterwards, we would then walk to our priest's home to perform our first carol of the season for him and his family. What an honor!

The day's excitement was just beginning for the children of the church. We were on our way to perform our carols for the families of our parish. With lists and directions in hand, our parents gathered all of us into the cars and off we went.

We stopped at each home to bring them some Christmas spirit. We were greeted with such warmth and kindness, we felt as though we were truly doing something of great importance and value. After singing a few carols, the families treated us to the most delicious pyrogies of all kinds, as well as, breads, fruits, cookies and hot chocolate. After each little performance, we would then visit for a short while.

Caroling usually lasted at least 2 days. It was always very cold, yet the weather didn't seem to matter. In fact, the colder it was, the more fun we had running to each house and getting warmed up with the families. The important thing though, was to simply spread some Christmas joy to all.

Sts. Volodymyr and Olga Parish School – late 1960ies. Left to right: Top row – Victor Myroniuk, Mykola Kovalenko, Myroniuk; Middle row: Mike Bodnarchuk, Name unknown, Roxana Tiutiunnyk, Natalie Bahmet, Tanya Myroniuk; Front Row: Carla Grott, Lida Cherny, Helen Bahmet, Luba Buhajenko, Zina Cherny.

UKRAINIAN SCHOOL AT ST. KATHERINE PARISH

Wanda BAHMET

During several transitional years when the new St. Katherine Church was under construction, Ukrainian language and/or religion classes for children had to be postponed for several years, because our old Saints Volodymyr and Olga Church has been sold and our church services were taking place for a couple of years at the Saint Stephan Ukrainian Catholic Church in St. Paul, and later in the basement of then our rector's Very Rev. Hryhorij Podhurec's house, located on the St. Katherine Church building site.

After Fr. Hryhorij left, the Ukrainian Saturday School at St. Katherine Church was organized in the fall of 1998 by Fr. Peter Siwko very soon after his arrival. Originally there were nine families and fourteen children. The children were divided into three groups: first, second and kindergarten. The children were mostly English speaking and the approach to teaching Ukrainian had to be changed. Teachers were Fr. Peter Siwko, Dr. Tatiana Riabokin, Zhanna Litvinov, Lydia Wilson (Cherny), Valentina Yarr Jr., Natalie Maczka (treasurer), Wanda Bahmet (administrator). Dr. Tatiana Riabokin was very instrumental in providing books and other material to teach children Ukrainian as a second language. Tatiana had many years of experience teaching children Ukrainian language in Canada. The children were learning Ukrainian alphabet, religion, and singing; and in a very short time they were able to write and read Ukrainian. Besides academic lessons children were participating in making varenyky and pizza with Panimatka Bohuslava Siwko; also Mr. John Cherny cooked borscht with children. Children learned many Ukrainian carols with Father Peter Siwko. Father Peter played the guitar and children liked that very much. Children prepared several Ukrainian children plays; one of them was "Kolobok". There were celebrations that children prepared for St. Nicholas, Shevchenko and Mother's Day. Dr. Greg Sitka has a direct connection with St. Nicholas, he invites him every December to give all deserving kids gifts from St. Nick. Mrs. Lydia Mrza, Mrs. Oksana Billy and Mrs. Susan Micevich together with Father Siwko prepare Christmas Caroling concert with children for St. Nicholas Day.

Last several years (about 2000 – 2010) children at St. Katherine have only Sunday Religion classes with Father Siwko; in the Twin Cities there is only one combined Orthodox Ukrainian Saturday School at St. Michael's & St. George's.

Several pictures from various school plays and recitals are presented on the next page.

УКРАЇНСЬКА ШКОЛА ПРИ ПАРАФІЇ СВЯТОЇ КАТЕРИНИ

Ванда БАГМЕТ

На протязі декількох переходових років, коли Церква Святої Катерини була в стані будівництва, школа української мови та релігії для дітей парафії декілька років не могла існувати, тому що наша стара Церква Святих Володимира і Ольги була продана і церковні служби відбувалися або в позиченій Українській Католицькій Церкві Св. Стефана в Сейнт Полі, або пізніше в підвальному приміщенні хати тоді нашого настоятеля отця прот. Григорія Подгурця, розташованої на ділянці землі, яка належить церкві Св. Катерини.

Коли отець Григорій Подгурець виїхав і прибув до нас наш новий настоятель отець Петро Сівко, він організував Суботню Українську Школу для дітей восени 1998 року. Тоді було при церкві дев'ять родин в яких разом було чотирнадцять дітей. Дітей розділили на три класи – дитсадок, класу для молодших дітей та класу для старших дітей. Діти були більш англомовні і підхід до навчання української мови мусив бути зміненим. Вчителями були наступні: отець Петро Сівко, Др. Татьяна Рябокінь, Жанна Літвінова, Ліда Вілсон (Чорна), Валентина Ярр (молодша), Наталка Мачка (скарбник), Ванда Багмет (адміністратор). Др. Татьяна Рябокінь була у великій допомозі в цій школі – вона придбала для дітей книжки та інші матеріали, які допомагали навчати дітей української мови, як другої мови. Др.Татьяна Рябокінь мала великий досвід в справі навчання дітей української мови, бо вона декілька років викладала українську мову дітям в Канаді. Діти при парафії Св. Катерини вивчили українську абетку, мали основні виклади релігії, і дуже швидко навчилися співати українські пісні та декламувати вірші. В цій школі діти не тільки швидко навчилися української мови, а й також брали участь у виробництві вареників та піци під керівництвом нашої Паніматки Богуслави Сівко. Також, пан Іван Чорний захопив дітей навчитись варити з ним борщ та інші українські страви. Діти навчилися співати багатьох українських колядок під керівництвом отця Петра Сівка – він грав на гітарі під час співів і дітям це дуже подобалося. Діти підготували декілька українських інсценізацій, як наприклад «Колобок».

Діти виступали на сцені під час різних святкувань, як наприклад в День Святого Миколая, на Шевченківські Дні, в День Матері, та в інші свята. Др. Греґ Сітка має спеціальний зв'язок з Святим Миколаєм і запрошує його кожного грудня завітати до дітей при парафії Святої Катерини, які є завжди дуже гарні під час року, і тому святий Миколай радо приходить кожного року до Церкви Св. Катерини і обдаровує усіх дітей і деяких дорослих чудовими подарунками. Пані Ліда Мірза, пані Оксана Біла, пані Сюзан Міцевич, разом з отцем Петром Сівком під час останніх декількох років завжди підготовляють дітей співати різдвяні колядки в День Святого Миколая.

Останні роки (приблизно в 2000 - 2010 роках) діти при Парафії Святої Катерини мають тільки лекції релігії під керівництвом отця Петра Сівка; останні декілька років в Сейнт Полі і Міннеаполісі є тільки одна Православна Суботня Школа при Церкві Святого Михаїла та Святого Юрія в Міннеаполісі.

Декілька фотографій з різних п'єс та інших дитячих виступів подані на наступних сторінках.

*Отець Петро Сівко компанує на гітарі дітей, які співають англійські та українські колядки – 1998 р.
Fr. Peter Siwko accompanying on the guitar children singing Ukrainian and English Christmas carols – 1998.*

*Задоволені глядачі підчас однієї з п'єс зіграною дітьми Рідної Школи в парафіяльній залі – 1998 р.
Happy viewers enjoying one of the plays staged by the St. Katherine school children at the parish hall in 1998.*

ШКОЛА ДЛЯ ДІТЕЙ

В січні 1998 р. при Церкві Святої Катерини розпочалася школа для дітей. Таня Рябокiнь, вчителька цієї школи, дуже успішно провадить школу для дітей різного віку по суботам від 9:00 до 12:00 год. ранку. Зараз в цій школі є 11 дітей, віком від 4 до 14 років.

Таня Рябокiнь дуже умiло зацікавила дітей навчанням у школі. Діти, як розповідають їхні батьки, з нетерпінням чекають цієї суботньої школи. Вони швидко охопили українську мову, дуже охоче читають, співають, танцюють, вивчають українські обряди і традиції. Тому, що вік і знання дітей є в різних стадіях, Таня Р. створює для них дуже цікаву програму - цікаву для всіх дітей, завдяки якій діти мають нагоду самі перейти через різні речі і в такий спiсiб краще зрозуміти їхнє значення.

Наступні кілька тижнів діти будуть вчитися писати писанки. Таня Р. запрошує писати писанки разом з мамами та татами. То ж, мами і тати - приходьте! Також в ближчому часі в програмі є варіння українського борщу та інших українських страв.

По неділям, під час Церковних Служб, Марія Сiмон викладає релігію для дітей.

Ванда Багмет є голова школи, а Віктор Чорний - помічник голови.

Вітаємо і дякуємо Таню Рябокiнь, Марію Сiмон та інших за цю важливу роботу на користь наших дітей!

SCHOOL FOR OUR CHILDREN

In January 1998, St. Katherine Parish officially started Saturday school for children. Tanya Riabokin, who teaches this school, is very successful in conducting lessons for children on Saturdays, from 9:00 to 12:00 noon in the Church classrooms. Now there are 11 children in this school, ages 4 to 14.

Tanya Riabokin is very skillful in her ability to awaken children's interests and desire to attend this school. According to parents' remarks, children impatiently await and look forward to attending this Saturday school. They easily learned basic Ukrainian language, like reading of stories, singing, dancing, learning Ukrainian customs and traditions. In spite of the fact that the children are of different ages, and at different stages of knowledge, Tanya R. is able to create very interesting programs for these classes. Children have a chance to learn about all sorts of things first hand, and try out a lot of them, thus learning to understand and enjoy various Ukrainian customs and traditions.

These following few weeks children will be learning how to decorate Ukrainian Easter eggs - "pysankas". Tanya R. is inviting their parents to come to school with their children, and enjoy decorating Easter Eggs together. In the following couple of weeks their program also includes the fun of cooking Ukrainian borshtsh an other Ukrainian dishes.

On Sundays, during the Church Service, Mary Siemon conducts classes in religion for children.

Wanda Bahmet is the head of the school and Victor Cherny is the assistant.

We congratulate and thank Tanya Riabokin, Mary Siemon and others for this very important work for the benefit of our children.

СВЯТО ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Майя ГРЕГОРЕТ

В неділю, 15-го березня, 1998, Рідна Школа при Церкві Святої Катерини відсвяткувала День Тараса Григоровича Шевченка дуже милою і цікавою програмою. Діти деклямували вірші, показували світлини з життя Т. Шевченка, співали пісні та поставили п'єсу в костюмах та з декораціями, які вони самі зробили під керівництвом їхньої вчительки п. Татьяни Рябокін, та з допомогою батьків. Конферансьє була Лара Аная, головна доповідачка – Богдана Мачка, світлини показував Річард Мачка, Анастасія Рябокін продеклямувала вірш «Мені тринадцятий минало...», Маланка Рябокін продеклямувала вірш І. Багряного «Рідна Мова», вся школа брала участь в п'єсі «Рукавичка» та в піснях з декораціями – «Маю Кицю» та «Садок вишневий».

Щира подяка п. Татьяні Рябокін, п. Ванді Багмет, та всім дітям і батькам за те, що вони так гарно приготували цю програму. В залі було багато парафіян, батьків, бабунь та дідусів, та інших гостей, які так гарно провели час дивлячись на цю самодіяльність Рідної Школи. Нижче подаємо світлини з цієї програми. «ГОЛОС», №8(43) березень-квітень 1998 р.

TARAS SHEVCHENKO COMMEMORATIVE PROGRAM

Maya GREGORET

On Sunday, March 15, 1998, Ridna Shkola (Ukrainian School for Youth and Children) at St. Katherine Church presented a very interesting program commemorating the great Ukrainian poet T. Shevchenko. Children recited poetry, sang and participated in a Play and Songs with costumes and stage decorations which they made under the direction of their teacher Mrs. Tatiana Riabokin and with help from parents. Lara Anaya was Master of Ceremony, Bonnie Maczka made a presentation on T. Shevchenko, Richard Maczka showed slides, Anastasia Riabokin recited "When I Was Thirteen", Malanka Riabokin recited a poem of I. Bahrianyj, "Native Language", the entire school participated in the play titled, "The Mitten", as well as in songs "Maiu Kytsiu" (I Have a Cat), and "Cherry Orchard."

Our sincere thanks go to Mrs. Tatiana Riabokin, Mrs. Wanda Bahmet, all children and parents for their hard work in preparing and presenting this interesting program. The Parish Hall was filled with parishioners, parents and grandparents who tremendously enjoyed this performance. Following are some pictures from this program.

"VOICE" #9(43) March-April 1998

ДІТИ СВЯТКУЮТЬ ДЕНЬ СВ. МИКОЛАЯ

(20 грудня 1998 р.)

Прошло багато століть після смерті Святого Миколая. Доброта його та любов до ближнього ще й досі живе в серцях людей. Ще за його життя дяди називали його батьком бідних та дітей-сиріт. Він допомагав їм духовно і матеріально, був добрий і щирий.

На Україну вісті за Св. Миколая прийшли ще в 11-му столітті, майже разом з християнством. В той час будувались церкви і часто називали церкви в честь Святого Миколая

Два роки, це невеликий відтинок часу, але значення нашого культурного осередку велике. Наша заля при Церкві Св. Катерини є велика, світла, повна свіжого повітря. Заля служить місцем різних святкових громадських імпрез, як наших, так і американських.

В неділю, 20-го грудня, 1998 р. в нашій трапезній залі відбулася шкільна програма дітей парафіяльної школи. Після молитви та перекуски, шкільну програму відкрила голова нашої парафії, пані Віра Танасійчук. Вона привітала всіх присутніх дітей, батьків та гостей теплими словами, а також подякувала за присутність.

Заля була святочно прибрана сестрицями та батьками дітей. Під ялинками, що поблискували різнокольоровими світлами, посідали діточки – дівчатка в нових, чудових, святочних суконочках, та хлопці гарно причісані, в нових костюмчиках. Мені так здається, що всі присутні були приємно вражені красою цієї картини, а також мило було бачити наше майбутнє. Наш Отець Петро Сівко аккомпонував на гітарі. Діти дуже добре проспівали колядки: "Небо і Земля," "Бог Предвічний", "Нова Радість Стала," гарно вимовляючи кожне слово. Звичайно їм помагав Отець та інші люди. Це викликало духовно-святочний настрій всіх присутніх. Бані та Річард Мачка та Алекс Сітка зробили маленьку інсценізацію, гарно вимовляючи кожне українське слово.

Раптом, присутні були приємно заскочені появою Святого Миколая, що прийшов з срібною палицею та мішком з дарунками за плечима; його висока шапка і одяг поблискували сріблом - то було дуже приємно дивитись.

В цей час діти на сцені заворушилися і Святий Миколай привітав їх і почав роздавати подарунки – яка то була радість дітям. Потім він побажав усім борого здоров'я та подякував дітей за те, що вони були добрими, і гарно проспівали колядки і, на жаль, мусів поспішати "на летовище."

В цей час пані Віра Танасійчук висловила сердечну подяку Отцю Настоятелю, дітям, учителькам, та батькам за навчання та підготовку дітей. Пані Віра принесла сердечну подяку Наталці Мачка та її родині, ширю подяку родині Григорія Сітка, Наталці Яр, взагалі всім, що приймали участь і допомагали.

Крім того, пані Віра Танасійчук поздоровила Отця Настоятеля з днем народження, та його сина Миколу з іменинами. В цей час Каріна і Лара Аная піднесли великий торт з багатьма запаленими свічками – пан Отець і Микола ледве могли погасити ці свічки. Наш хор і всі люди єдиною духовною родиною проспівали "Многі Літа."

Щира подяка всім хто приклав свою працю до цієї програми.

26-го грудня 1998 р. – Неоніла Пачковська

CHILDREN CELEBRATE ST. NICHOLAS DAY

(December 20, 1998)

Many centuries passed since St. Nicholas' death. However, his kindness and love for his neighbor live on in people's hearts until today. During his life people used to call him the father of poor and orphaned children. He helped them spiritually, materially, and with his kindness and sincerity.

In Ukraine news about St. Nicholas arrived in the 11th century, almost at the same time as Christianity. In those days there were many churches built bearing his name. People prayed to his icon asking him to protect them from any danger. In peasants' houses icons of St. Nicholas were very popular. Sailors, before going out fishing to sea, always brought along an icon of St. Nicholas. Children believed in his kindness and tried to be good throughout the year, so that St. Nicholas would bring them presents.

Two years, is not a very long time, but the meaning of our cultural center is great. Our parish hall is large, light, full of fresh air. The hall is used for various celebrations of Ukrainian community events, as well as for many American groups.

On Sunday, December 20, 1998, children of our parish school put on a program celebrating St. Nicholas' Day. After a prayer and lunch, our President of the Parish Council, Mrs. Vera Tanasichuk, extended her warm greetings to the children, parents and guests, thanking everyone for their participation.

Members of sisterhood and parents festively decorated the hall. Children sat down on the stage under the Christmas trees, which were glittering with colorful Christmas lights. The girls were wearing their new, beautiful, festive dresses, and the boys, with their hair neatly combed, were wearing their nice new suits. It seemed to me that everyone present was pleasantly impressed with the beauty of this scene; also it was gratifying to see our future. Our Fr. Petro Siwko accompanied the carolers on his guitar. The children sang Ukrainian carols, such as "Nebo i Zemlia," "Boh Predvichny", "Nova Radist Stala," distinctly pronouncing every Ukrainian word. Of course, Fr. Petro, as well as other people, also participated in singing. This put everyone present into a spiritually festive mood. Bunny and Richard Maczka, as well as Alex Sitka performed a sketch – they also pronounced surprisingly well all Ukrainian words.

Suddenly people stirred – St. Nicholas appeared from nowhere. He was carrying a silver scepter and a large bag with presents. His tall hat and his beautiful coat sparkled with silver and gold - they were very interesting and beautiful attire..

At this point, St. Nicholas greeted the children on the stage and gave them their presents – this was so much fun for the children. Then he wished everyone good health, thanked the children for being good, and for singing the carols so well, and stated that unfortunately he needs to hurry to "the airport."

Vera Tanasichuk cordially thanked Fr. Siwko, the children, their teachers and parents, for helping them to prepare this program. Mrs. Vera T. also thanked Nataka Maczka and her family, as well as the family of Gregory Sitka, Nataka Yarr, and everyone else who participated in preparation and organization of these festivities.

In addition, Vera Tanasichuk greeted Fr. Petro on the occasion of his recent birthday, as well as his son Nicholas with his name day. Karina and Lara Anaya carried in a large cake with many lit candles – Fr. Petro and Nicholas put in a lot of effort blowing out so many candles. Our choir and all people, as one spiritually united family sang "Mnohii Lita " to both of them.

Thanks to everyone who put in so much work into this program!

December 26, 1998 – Neonila Paczkowski

ДЕНЬ СВЯТОГО МИКОЛАЯ – 17 ГРУДНЯ 2003
SAINT NICHOLAS DAY CELEBRATIONS – DECEMBER 17, 2003

*ДЕНЬ СВЯТОГО МИКОЛАЯ в Церкві Св. Катерини – 17 грудня 2006 р. Сузан Місевич диригує спів колядок.
Saint Nicholas Day at St. Katherine Church on December 17, 2006. Suzan Micevych conducting children's choir singing Christmas Carols.*

ДІТИ СВЯТКУЮТЬ ШЕВЧЕНКІВСЬКІ ДНІ – 16 БЕРЕЗНЯ 2003 РОКУ
SHEVCHENKO DAYS CELEBRATION – MARCH 16, 2003

Іван Місевич, Павло Місевич, Таня Наваляна, п. Галина Миронюк, Христина Потічко, Софійка Печенюк, п. Оксана Білий, Наташа Перкервич, Моніка Перкервич, Мирослава Шевченко, Богдан Білий, Ірина Ковальчук, Микола Сівко, Паніматка Богуслава Сівко, Оленка Ковальчук, та акомпанюють на гітарах – о. Петро Сівко та Нися Коваленко.

John Micevich, Paul Micevich, Tanya Navalyana, Ms. Halyna Myroniuk, Christina Potichko, Sophia Pecheniuk, Mrs. Oksana Billy, Natalie Perkerwicz, Monika Perkerwicz, Myroslava Shevchenko, Bohdan Billy, Irina Kovalchuk, Nicholas Siwko, Panimatka Bohuslawa Siwko, Olenka Kovalchuk, and guitar accompaniment by Fr. Peter Siwko, and Nycia Kovalenko

ДІТИ СВЯТКУЮТЬ ДЕНЬ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА 16-го БЕРЕЗНЯ, 2003 РОКУ

Діти Парафіяльної Школи при Церкві Св. Катерини приготували чудову програму вшанування великого українського поета, письменника, художника Тараса Г. Шевченка (нар. 9 березня 1814 – пом. 10-го березня 1861). Це вшанування Тараса Шевченка було особливо приємним і цікавим, бо в ньому брали участь також діти Церкви Св. Михаїла та діти Церкви Св. Константина, разом з дітьми Церкви Св. Катерини.

Віталій Печенюк, який був доповідачем та Мастером Церемоній, розповів присутнім про життя і творчість Тараса Григоровича Шевченка.

Діти Церкви Св. Михаїла деклямували та співали:

“Защебетав Жайворонок” – Михайло Филипай, “Зоре Моя Вечірня” - Михась Прокопюк, “Наш Поет” – Марко Прокопюк, та всі разом проспівали “Ой на Горі Там Женці Жнуть.”

Діти Церкви Св. Константина продеклямували та проспівали: “Калина” та “У Полі Тополя” – соло, Таня Наваліяна під акомпаніаментом на бандурі заслуженої артистки України Романни Василевич. Таня Наваліяна та Христинка Потічко продеклямувала вірш “Краю Мій”. Назар Гуцал чудово продеклямував вірш Тараса Шевченка, “Не називаю її раєм...”

Діти Церкви Св. Катерини, Оленка та Іринка Ковальчук, Микола Сівко, Іван та Павло Міцевич, та Софійка Печенюк проспівали “Поклін Тобі, Тарасе...”, “Садок Вишневий Коло Хати”, під акомпаніаментом о. Петра Сівка на гітарі та Нисі Коваленко на гітарі. Також продеклямували декілька віршів: Богдан Білий продеклямував, “Про Тараса”.

На останнє, діти з усіх трьох церков разом проспівали “Заповіт Тараса Шевченка,” під акомпаніаментом Романни Василевич на бандурі.

Maya GREGORET – “VOICE” March-April 2003

CHILDREN OF THREE CHURCHES COMMEMORATED T. SHEVCHENKO ON MARCH 16, 2003

Children of St. Katherine Church Sunday School prepared a wonderful program in commemoration of the great Ukrainian poet, writer, artist Taras H. Shevchenko (born March 9, 1814 – died March 10, 1861). This commemorative celebration of Taras Shevchenko’s life was especially interesting, because children of St. Michael’s Church and children of St. Konstantine’s Church in Minneapolis participated in this program along with the children of St. Katherine Church.

Vitaly Pechenuk, who was the master of ceremonies, gave a presentation on Taras Shevchenko’s life and work.

Children of St. Michael Church – recited and sang:

“Zashchebetav Zhayvoronok” (The Lark Warbled) – Michael Phillipi, “Zore Moya Vechirniaya” (My Evening Star) – Michael Prokopiuk, “Nash Poet” (Our Poet) – Mark Prokopiuk, and the entire group sang “Oy Na Hori Tam Zhentsi Zhnut” (On a Hill the Harvesters are Working Away).

Children of St. Constantine Church – recited and sang: “Kalyna” (The Guelder Rose), and “U Poli Topolya ” (The Poplar Tree in the Field) – solo by Tanya Navaliana, bandura accompaniment by the Honored Artist of Ukraine Romanna Vasylevych. Tanya Navalyana and Christine Potichko also recited a poem “Krayu Miy” (My Country). Nazar Hucal recited T. Shevchenko’s poem “Ne Nazyvayu Yiyi Raem... ” (I Don’t Call it a Paradise...).

Children of St. Katherine Church, Olenka and Irinka Kovalchuk, Mykola Siwko, John and Paul Micevich and Sophia Pecheniuk sang Ukrainian folk songs: “Poklin Tobi, Tarase” (A Bow to You, Taras), “Sadok Byshnevyyi Kolo Khaty” (Cherry Orchard by the House), guitar accompaniment by Fr. Peter Siwko, along with guitar accompaniment by Nycia Kovalenko. Also Bohdan Billy recited a poem: “Pro Tarasa” (About Taras).

The grand finale was singing by the children of all three churches of “Zapovit Tarasa Shevchenka” (Taras Shevchenko’s Testament), accompanied by the bandura (Ukrainian string instrument) by Romanna Vasylyshyn.

Майя ГРЕГОРЕТ – «ГОЛОС» - бер.-квітень 2003 р.

СВЯТИЙ МИКОЛАЙ ЗАВІТАВ І ЦЬОГО 2009 РОКУ ДО ДІТЕЙ ПАРАФІЇ СВ. КАТЕРИНИ В АРДЕН ГІЛЛС (СЕЙНТ ПОЛ), МІННЕСОТА

Майя ГРЕГОРЕТ
Фото Оленки ВЕРЕЗОВСЬКОЇ

Ще й досі, вже декілька днів після святкування Дня Св. Миколая в Церкві Св. Катерини в неділю 19 грудня, ніби чуються все знову і знову слова лагідної, заспокоючої української народної пісні про Святого Миколая, яку співали діти й дорослі, коли вони і Св. Миколай ішли з коридору до парафіяльної залі, а потім на сцену: «Ой, хто, хто Миколая любить, Ой, хто, хто Миколаю служить. Тому святий Миколай на всякий час помагай, Миколаю...» Святкування цього року відбулося надзвичайно гарно і весело, як і належиться традиційно з давніх давен. Бо ж Святий Миколай завжди старався звеселити і ошасливити дітей.

Під час Служби Божої отець Петро Сівко розповів про життя Святого Миколая Чудотворця, а тоді запросив усіх до парафіяльної залі на полуденок та програму приготовану дітьми. Дуже смачну піцу приготувала Паніматка Богуслава Сівко, також були смачні інші страви приготовані Сестрицтвом.

Дітей було дуже багато – десь аж 45! А це тому що наша парафія запросила на це свято не тільки дітей парафії Св. Катерини, а й багатьох інших дітей - друзів церкви, які або в минулому були членами цієї парафії, або час-від-часу приходили до церкви. Було дуже приємно і цікаво знову побачити дітей, які тепер вже попідростали і змінились, а діти також були раді побачити старих друзів.

На сцені всі діти зібралися, а Св. Миколай посередині! Діти дуже мило і гармонійно проспівали спочатку декілька українських колядок під керівництвом пані Оксани Білої, а потім декілька англійських колядок під керівництвом пані Сюзан Міцевич. Посередині на сцені сидів Св. Миколай, а кругом нього діти більші і менші – майже всі співали, а які ще дуже малі, все одно стояли разом з іншими дітьми і виглядали дуже щасливими, бо були в гурті разом з старшими дітьми, а також може того, що очікували подарунків від Св. Миколая.

Так воно і було: після колядок Святий Миколай роздав подарунки усім дітям, бо всі були чемні і гарні цього року. В торбинках були цукерки та інші солодощі, а також забавки, книжечки, тощо. Скільки то було радощів! Діти почали весело бавитись іграшками і були дуже щасливі, з усмішками на обличчях, а батьки та бабусі і дідусі, які залюбки також побували на цьому святі, тішились спостерігаючи як діти бавились та спілкувалися один з одним.

Під кінець пані Оленка Вerezovська брала фотографії дітей (і деяких дорослих) з Святим Миколаєм – а він був такий добрий і так гарно вбраний у золоті ризи і митру, та ще й з посохом. Пані Вerezovська зробить веб-сайт з фотографіями і всі зможуть зробити собі фота.

Свято закінчалося, а теплі враження від нього залишилися, щоб зігрівати серця дітей добром і любов'ю. Віряться, що всі вони виростуть хорошими людьми, які в майбутнє заберуть із собою українські народні традиції, і звичаї.

За легендою, сам Миколай, весь свій великий спадок, що йому залишили батьки після смерті, роздав бідним та хворим і Бог визначив йому вічне духовне життя на небі і дав можливість раз на рік приходити на землю з дарунками до щирих, добрих дітей і дорослих.

Сьогоднішнє святкування мабуть надовго залишиться в пам'яті дітей, як щасливий, прийнятний день, може навіть і до того часу коли вони виростуть і матимуть своїх власних дітей.

THIS YEAR 2009 SAINT NICHOLAS AGAIN VISITED THE CHILDREN AT ST. KATHERINE PARISH IN ARDEN HILLS (ST. PAUL), MINNESOTA

**Maya GREGORET
Photos by Olenka VERESOVSKA**

Although several days have passed after the celebrations of St. Nicholas Feast Day on Sunday, December 19, the gentle, peaceful melody of the Ukrainian folk song keeps coming back to our minds. This song, "O who, who loves St. Nicholas, o who, who serves St. Nicholas, those will always be helped by St. Nicholas..." This is what the children and many adults were singing when they were walking from the corridor in a procession with St. Nicholas into the parish hall. Celebrations this year were exceptionally joyful. And rightfully so, as St. Nicholas was always trying to bring happiness to everyone and in particular to the children.

During the Church Service, Very Rev. Peter Siwko, related the legend of St. Nicholas the Miracle Worker, after which he invited everyone to the parish hall for lunch and a program prepared by the children. Panimatka Bohuslawka Siwko baked wonderful pizzas. The Sisterhood also prepared many other tasty foods.

We had an unusually large number of children – about 45! This was because we invited many children who are still friends of our parish, although for various reasons they no longer attend our church regularly. It was fun to see them again when they grew up and changed quite a bit and they were happy to see their old friends.

On the stage the children and many adults charmingly sang several Ukrainian Christmas carols (Mrs. Oksana Billy conducting), and several English Christmas carols under Mrs. Susan Micevych's conductorship. St. Nicholas was sitting in the middle and around him were the children – most of them were singing, except for maybe the very littlest ones, who looked very happy just being there together with the older children, or maybe they knew that St. Nicholas soon will be giving gifts to them too.

And they were right! After the Christmas carols Saint Nicholas distributed gifts to all children, as all of them were good this year. There was so much joy! The children pulled out the gifts from their gift bags and were happily inspecting and playing with the new toys. There was candy and other sweets, books and toys. The children with smiles on their faces were having fun and their parents and grandparents enjoyed watching them so happily playing and socializing with the other children.

At the end, Mrs. Olenka Veresovska took pictures of the children (and some adults) with St. Nicholas, who was dressed in beautiful golden vestments, had a golden mitre on his head and a tall staff in his hand.

Mrs. Veresovska is going to provide a website of the photos, so that everyone will be able to print their own pictures.

This wonderful day has ended but the warm impressions of it will continue warming the children's hearts with kindness and love toward each other. Hopefully when they will grow up and become great, kind adults, they will carry with them into the future wonderful Ukrainian customs and traditions.

As the legend states, St. Nicholas gave away to the poor and indigent his entire estate, which he inherited from his parents. For this God gave him eternal spiritual life in Heaven and also gave him the ability of coming down to Earth once a year with gifts for good, honest, kind children and adults.

We hope that celebration of this St. Nicholas Day will remain in the children's hearts and minds for a long time as a happy, pleasant day, maybe even when they will grow up and will have children of their own.

ХРАМОВЕ СВЯТО 28-ГО ЛИПНЯ 1963 РОКУ

Неоніла ПАЧКОВСЬКА

Хоч дехто з людей і говорить, що то вже старе і не треба його згадувати (я маю на увазі часи парафії Святих Володимира і Ольги), але ж, не забудьмо – якби не було старої церкви Святих Володимира і Ольги, не було б і теперішньої Церкви Святої Катерини! Наші батьки і ми багато праці і грошей вклали в основну організацію Української Православної Церкви в Сейнт Полі – Церкви Святих Володимира і Ольги.

Як тут не згадати великих церковних свят, які відбувалися в нашій Церкві. Наші батьки та їхні друзі тяжко працювали, а ми були молоді – їм помагали, дивились і вчилися шанувати і любити Церкву – от і повсталала Нова Святина Святої Катерини.

Пригадую Храмове Свято 28-го липня 1963 року – і раптом цей день і тиждень спалахнув, як смолоскип святої пам'яті, як щось гарне, живе і вічне, що завжди буде яснити в моїй пам'яті.

Це було так: за тиждень до Свята, пізно вечером приходив мій Олександр, а він був тоді головою парафії, і каже: "До нашої парафії на Храмове Свято і на посвячення Іконостасу приїде Владика Митрополит Іоан Теодорович, і що Владика буде нашим дорогим гостем цілий тиждень у нас у хаті!!

Гаряче повітря обвіяло мене, розкрила рота, щоб щось сказати, а слова не виходять... Думаю... от, якби ти, чоловіче, не був головою, то не було б цього клопоту. Як же я буду Владика зустрічати і про що говорити, і чим частувати, пекти, варити, - я ж так мало розуміюсь у святих ділах?... Роздумую... а з другого боку... це ж великий престиж мати такого гостя – добре, зроблю все якнайкраще!

І почалися мої неспокійні ночі – кожний день боліла голова, ночі не спала, та все складала меню...

І нарешті кімната була готова, холодильник заповнений продуктами – холодець, пиріжки, вареники, варене і печене – це ж Америка!

Зустріла, поклонилась, поцілувала Хрест і в руку і тихесенько зітхнула. А Владика Митрополит бл.п. Іоан Теодорович був такий лагідний і добрий, і так мене розумів, напевно краще ніж я сама себе розуміла. Це був надзвичайно чудовий тиждень в нашому житті! Олександр попросив дозволу зробити знимку у нас у хаті, що я і подаю, як пам'ять того часу.

Дістали грамоту, подяку, а бл.п. отець протоієрей Василь Уманець сказав, що Владика Митрополит був дуже задоволений і, що він (отець Василь) не помилився у виборі нашої господині.

PATRON SAINTS' DAY – JULY 28, 1963

Neonilla PACZKOWSKI

Although some people say that all this is old stuff and is not worth mentioning (I have in mind the times of Saints Volodymyr and Olga Parish), let us not forget that if we would not have had the old Saints Volodymyr and Olga Church, there would not be any new St. Katherine Church, which we now have. Our parents and we put in a lot of work and money into the basic organization of the Ukrainian Orthodox Church in Saint Paul, i.e. Saints Volodymyr and Olga Ukrainian Orthodox.

Various wonderful Church Celebrations, which took place at Saints Volodymyr and Olga Church then come to my mind. Our parents and other parishioners and friends worked very hard. We were young then and we were also helping them. We were learning from them to honor and to love our Church – and as a result we now have our new Saint Katherine Church.

I was thinking about the Patron Saints' Feast Day of July 28th, 1963 – and suddenly this day and this week like a bright torch flared up in my mind and it will stay forever in my memory as something beautiful, live and everlasting.

This is what happened: about a week before the Patron Saints' Day, my husband Alexander, who was the Parish Council President then, came home late in the evening from a church meeting and said: "Vladyka Metropolitan Ioan Teodorovych is coming to our Church for the Patron Saints' Day Celebrations during which he is going to bless the new Iconostasis, and that Vladyka Teodorovych will be our guest and will be staying in our home for the entire week.

A whiff of hot air enveloped me, I just opened my mouth to say something, but the words just wouldn't come out... And I thought, my dearest husband, if it weren't that you had the position of the President of the Parish Council, we wouldn't have had all this trouble. How am I going to meet Vladyka, what am I going to talk with him about, what am I going to cook and bake for him, I really don't know much about the "holy" things?... I am thinking this way... but on the other hand... this is really a great honor to have such guest in our home. O.K. I will do my best!

My restless nights started – every day I had a headache, did not sleep well, all the time I was putting together menus... preparing the room in which he will be staying...

Finally, the room was ready, our refrigerator was overfilled - there were pyrizhky, kholodets, varenyky, all kinds of baked and cooked dishes – you know, it's America!

I met Vladyka Teodorovych, bowed, kissed the Cross and his hand and silently sighed... and as it turned out the Metropolitan Ioan Teodorovych was so kind, so gentle, and he understood me so well, probably better than I understood myself. This was one of the most beautiful weeks in our lives! Alexander asked for permission to take a picture of the Metropolitan in our home. And below I am including some pictures of this wonderful event.

We received a certificate of thanks, and our then rector, Fr. Vasyl Umanetz, told us that the Metropolitan was very happy while staying with us, and that he (Fr. Umanetz) felt that he made the right choice for the Metropolitan's accommodations.

July 28, 1963 – Metropolitan Ioan Teodorovych at the bottom of the Many steps to Saints Volodymyr and Olga Church.

Alexander Paczkowski and other members of the parish at the entrance to the Church greeting Metropolitan Teodorovych with the traditional bread-and-salt.

Metropolitan Ioan Teodorovych at Alexander and Neonilla Paczkowski's home.

The many steps leading to the Saints Volodymyr and Olga Church...

ХРАМОВЕ СВЯТО

28-го липня – День Свята Володимира Великого

Пилип Шайда

31-го липня, 1988 року, Парафія Святих Володимира й Ольги, в Сейнт Полі, урочисто святкувала подвійне свято а саме чергове Храмове Свято і Свято 1000-ліття Хрещення Руси-України. Урочистість звеличив Преосвященний Владика Антоній. Привітали Владика перед церквою хлібом і сіллю голова Парафіяльної Управи Іван Бугаєнко і Англумовна Секретарка Парафіяльної Управи Галина Миронюк. Учні Парафіяльної Школи Тая, Дмитро, і Каріна Анаї обдарували Владика Антонія гарним букетом квітів. У церкві зустрів Владика Антонія настоятель парафії Отець Протоєрей Микола Метулинський. Архиєрейська Свята Літургія відправлялась Владикою Антонієм в сослуженні з Отцем Протоєреєм Миколою Метулинським, Митрофорним Отцем Протоєреєм Михайлом Кудановичем, Отцем Степаном Репою, Протодияконом Юрієм Корсунем і Дияконом Святословом Новицьким, яким прислугувували Юрій Пасічник, Іван Куданович, Юрій Лучко, Володимир Раш та вівтарні хлопчики. Зібраний хор трьох парафій Святих Володимира й Ольги, Святого Юрія Переможця, і Святого Архистратига Михаїла під диригентурою Марка Бриня урочисто відспівав Святу Ахієрейську Літургію.

У своєму слові до вірних, Владика Антоній привітав парафіян з Храмовим Святом і Святом 1000-ліття Хрещення Руси-України. Владика Антоній пояснив глибокий зміст події 1000-ліття Хрещення Руси-України князем Володимиром Великим у нашу православну віру. Владика звернув велику увагу наявності нашої церкви у вільному світі і закликав вірно служити своїй церкві, кажучи, що Святий Апостол Андрій Первозваний, побувавши на Київських горах сказав, що тут засяє Божа Благодать. Наші предки залишили нам цю Божу Благодать, а ми залишаємо її для своїх майбутніх поколінь. Владика далі закликає шанувати свої звичаї, обичаї, традиції, та любити свою православну віру.

Дуже зворушливим було, коли Владика Антоній вручав грамоти від Консистоії нашим заслуженим парафіянам пані Неонілі Мейзер та пані Вірі Танасійчук за те що вони купили для парафії чотири і пів акра землі на будову нового храму.

Отець Протоєрей Микола Метулинський привітав Владика Антонія і подякував йому за те, що він загостив до нашої парафії і звеличав наше подвійне свято. Дякував також усім отцям, парафіянам, гостям і запросив до дальшого святкування в залю на традиційний обід, який наші сестриці на чолі з пані Катериною Бугаєнко приготували. Після співу молитви "Отче Наш" і благословення їжі, розпочалися промови і концерт.

Іван Бугаєнко, Голова Парафіяльної Управи, привітав Владика Антонія, усіх отців, гостей та парафіян, які прийшли і звеличали наші небуденні свята. Пан Бугаєнко прочитав привітання від майора Сейнт Полу пана Джорджа Латімера, який вітав парафію з Храмовим Святом а також зі Святом 1000-ліття Хрещення Руси-України. В своїй промові пан Бугаєнко заторкнув дуже важливу справу про об'єднання трьох парафій та побудову нового церковного центру в Твін-Сітіс, Міннесота. Він підкреслив, що як ми цього не зробимо то хто для нас це зробить; з кожним роком нас стає менше, старі відходять на вічний спочинок, а молодь стоїть осторонь. Якщо буде у нас одна церква, то є надія, що і молодь прийде. "В єдності сила народу. Боже нам єдність подай!" Так закінчив пан Бугаєнко свою промову і просив голів сусідніх парафій до слова.

Пан Олександр Цареградський, голова парафії Св. Юрія Переможця, привітав парафію з Храмовим Святом і побажав, щоб усі наші добрі наміри скоро здійснилися.

Пані Люба Левицька, голова парафії Святого Архистратига Михаїла, привітала парафію з Храмовим Святом, та побажала усього найкращого, і щоб усі наші задуми здійснилися.

Пан Іван Бугаєнко попросив Владика Антонія сказати пару слів в англійській мові для тих які не розуміють української мови.

Владика Антоній, у своїй промові, звернувся до нас всіх, щоб ми були здисципліновані не тільки підчас Богослуження, але і по Богослуженню. Ніхто нам не може заборонити правити в рідній мові, ніхто нам не може відібрати нашої мови. Владика закликає нас всіх пам'ятати, що ми є православні, а також пам'ятати тих, що вже нема між нами. Далі закликає нас, щоб ми не відкладали на завтра побудову нового храму і робили це сьогодні, бо завтра може бути запізно. Ми могли б цей Новий Храм освятити в цьому Ювелейному році. Владика побажав, щоб наша православна церква дочекалася другого 1000-ліття, і що наші майбутні покоління будуть нам дякувати, так як ми дякуємо нашим предкам.

Після слів Владика почалась мистецька програма. Пані Оксана Гемсворт-Мірза, під акомпанімент пана Олега Левицького, заспівала дві народні пісні: "Виснівка" слова і музика В. Микитюка, "Вечірня пісня" слова В. Самійленка, музика Стеценка. Пані Ольга Хоролець продекламувала вірш Святиї Княгині Ользі. Збірний хор під диригентурою Марка Бриня проспівав три церковні пісні: "Щасливий чоловік" музика П. Козицького, "О Всехвальна Мати" музика Г. Давидовського, "Достойно є" музика М. Леонтовича.

Молитвою почато і молитвою закінчено наші подвійні свята.

Хто був бачив, а хто не був нехай жалус!

Пилип Шайда

На передодні нашого Храмового Свята, Міннесотський Комітет 1000-ліття Хрещення Руси-України, який складався з людей трьох парафій, приготував виставку Церковної Архітектури, яка була перший раз показана в нашій парафії 30-го липня. Цю виставку було реклямовано по нашій місцевості і багато своїх і чужинців мали нагоду оглянути її. Керівником цієї виставки була пані Ніна Булавицька, їй допомагали пані Оксана Соловей, пан А. Жучок, і пан Михайло Ковалевський. Підчас виставки пані Ніна Булавицька пояснювала коли ці церкви були збудовані і коли і ким зруйновані. Після святкування Храмового Свята, 31-го липня, гості і більшість парафіян мали нагоду оглянути цю надзвичайно цікаву виставку. Підчас виставки, Др. Анатолій Лисий сказав що цю виставку варто вислати до Баунд Бруку на святкування 1000-ліття Хрещення Руси-України в днях 5-6-7 серпня, 1988 року. За старанням Комітету виставку було вислано до Баунд Бруку.

SAINTS VOLODYMYR AND OLGA PATRON SAINTS FEAST DAY

Saint Volodymyr the Great's Feast Day is July 28; St. Olga's – July 24

Philip SHAYDA

On July 31, 1988, the parish of Saints Volodymyr and Olga in St. Paul, Minnesota, solemnly celebrated a two fold holiday, the Feast Day of its Patron Saints and the 1000 year of Baptism of Rus-Ukraine.

This festivities were honored by the presence of the Most Reverend Archbishop Antony, who was greeted with bread and salt at the entrance to the church by the president of the Parish Council, John Bohajenko, and the English secretary of the Parish Council, Halyna Myroniuk. The Parish School students Tanya, Dmytro, and Karina Anaya presented Archbishop Antony with a beautiful bouquet of flowers. His Eminence Antony was greeted in the church by our Parish Rector Very Rev. Nicholas Metulynsky. The Archbishop Divine Liturgy was celebrated by Archbishop Antony in co-celebration with Very Rev. Nicholas Metulynsky, Mitred Archpriest Father Michael Kudanovych, Father Steve Repa, Archdeacon Yuriy Korsun and deacon Sviatoslav Nowytski; assisting at the altar were servers George Pasichnyk, Ivan Kudanovych, George Loutchko, Volodymyr Raash and several younger altar boys. A combined choir of three parishes, Sts. Volodymyr and Olga, St. George, and St. Archangel Michael, under the conductorship of Mark Bryn, solemnly sang the Divine Archbishop's Liturgy.

In his speech to the faithful, Archbishop Antony greeted the parishioners with the Patron Saints Feast Day and the 1000 year Baptism of Ukraine. Archbishop Antony explained in depth the meaning of the 1000 year Baptism of Rus-Ukraine by Prince Volodymyr the Great and our Orthodox faith. The Archbishop emphasized the importance of our church in the free world and called the faithful to serve their church. He said, that Apostle St. Andrew the First Called, having stood on the Kyiv hills said, "here will shine God's Grace". Our ancestors left us this God's Grace and we will leave it to our future generations. The Archbishop further called us to respect our customs, traditions, and to love our Orthodox Faith.

It was very emotional to see Archbishop Antony presenting certificates of recognition from the Consistory to the well-deserving parishioners, Mrs. Neonila Maeser and Mrs. Vera Tanasichuk, for purchasing the 4-½ acres of land on which the new church was to be built in the near future.

Very Rev. Father Nicholas Metulynsky greeted Archbishop Antony and thanked him, for visiting our parish and celebrating with us the twofold holiday. He also thanked all the priests, parishioners and guests and invited everyone to continue the celebration in the church hall with a traditional dinner, which our Sisterhood prepared under the guidance of Sisterhood President Mrs. Katherine Buhajenko. After singing the Lord's Prayer, "Our Father", and blessing of the food, the speeches and concert followed.

Ivan Buhajenko, President of the Parish Council, welcomed Archbishop Antony, all the priests, guests and parishioners, who came and celebrated our special holidays. Mr. Buhajenko read greetings from the Mayor of St. Paul Mr. George Latimer, who greeted the parishioners with the Patron Saints Feast Day and the 1000 anniversary of Baptism of Rus-Ukraine. In his speech Mr. Buhajenko touched upon a very important matter about the unification of the three parishes and building of a new church in the Twin Cities, Minnesota. He underscored, that if we don't make this happen then who will do it for us; every year our numbers are getting smaller - the older depart into life eternal, and the younger people are not too eager to join the church. If we have one church, then there is some hope that there will be more young people who will be joining the church. "In unity there is the strength of the people. God grant us unity!" This is how Mr. Buhajenko finished his speech and invited the presidents of the other parishes to speak.

Mr. Oleksander Tsarehradsky, president of St. George's Parish, greeted our Parish with the Patron Saints Feast Day and wished that all of our good intentions come to fruition soon.

Mrs. Luba Lewytkyj, president of St. Archangel Michael's Parish, greeted our parish with Patron Saints Feast Day, and wished all the best to our parish and that all our wishes are fulfilled.

Mr. Buhajenko asked Archbishop Antony to say a few words in the English language for those who don't understand Ukrainian.

His Eminence Antony requested all of us to always remember our Orthodox faith, and not only during the Divine Liturgy services. No one can forbid us to have Divine Liturgies in our native language; no one can take away our language. The Archbishop also called upon all of us to remember that we are Orthodox, and also to remember those who are no longer among us. He also reminded us not to postpone the matter of building of the new church to tomorrow but to build it today, because tomorrow it may be too late. He said that we could have blessed the new Church in this Jubilee year. He also wished that our Church would be there to celebrate the next millennium jubilee and that our future generations would thank us for doing this the way we are thanking our ancestors now.

After the Archbishop's speech the artistic part of the program started. Mrs. Oksana Hemsworth-Mirza, accompanied on the piano by Oleh Lewytkyj, sang two folk songs: "Vysnivka", words and music by V. Mykytiuk, and the "Evening Song", words by V. Samijlenko, music by Stetzenko. Mrs. Olga Khorolec recited a poem devoted to Saint Princess Olga. The combined choir under the conductorship of Mark Bryn sang three religious songs: "The Blessed Man", music by P. Kozytsky, "O All Praising Mother", music by H. Davydovsky, and "It Is Worthy", music by M. Leontovych.

Our two-fold celebration of our Church's feast day began with a prayer and ended with one.

Those who were present greatly enjoyed this celebration, and those who unfortunately missed it will regret it!

Phili Shayda

The day before our Patron Saints' Feast Day, the Minnesota Committee for the Commemoration of the 1000 years of Baptism of Rus-Ukraine, consisting of people from all three parishes, prepared an exhibit of Church Architecture, which was shown for the first time in our Parish hall on July 30th. This exhibit was advertised throughout the city and many Ukrainian people, as well as American neighbors, had the opportunity to view it. The curator of this exhibit was Mrs. Nina Bulavitsky, assisted by Ms. Oksana Solovey, Mr. A. Zhuchok, and Mr. Michael Kovalevsky. During the exhibit Mrs. Nina Bulavitsky explained when these churches were built and when and by whom they were destroyed. After the Patron Saints Feast Day celebration on July 31, the guests and many of the parishioners had an opportunity to view this extraordinary and interesting exhibit. During the exhibit, Dr. Anatoly Lysyj stated that this exhibit should be sent to South Bound Brook for the 1000 year celebration of the Baptism of Rus-Ukraine during the days of August 5-6-7, 1988. Through the efforts of the Committee this exhibit was sent to South Bound Brook.

СВЯТО П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ ПРИ ЦЕРКВІ СВ. КАТЕРИНИ В АРДЕН ГІЛЛС, МІННЕСОТА

Неоніла ПАЧКОВСЬКА

У неділю 18-го червня, 2000 р. в День Зшестя Святого Духа на Апостолів, при Українській Православній Церкві Св. Катерини в Арден Гіллс, Міннесота, відбулись радісні події. Свято Св. Духа має ще церковну назву "П'ятидесятниця", тому що Дух Святий зійшов на апостолів п'ятидесятого дня по Воскресінні Господньому. Є ще інші назви цього свята, як ось "Тройця", тому що Бог виявив Себе у всій Тройчеській повноті, а також цей празник ще називають "Зелені Свята".

Сьогодні мені хочеться розповісти про це Свято у нашій Парафії. Чудова погода відповідала святочному настрою. Наша церква була прибрана свіжою зеленню та квітами. На аналої стояла китиця зелені любистку – символ всеоживляючої сили Пресвятого Духа даної вірним.

Перед Божою Службою у церкві було вже багато людей, а в перших рядах сиділи діти і чекали Першої Сповіді - дівчатка були у святочних суконках, а хлопчики у білих, як сніг, сорочках та темних штанях. Мило було дивитись на дітей – це наше майбутнє. Одно по одному дітки підходили до Св. Сповіді, їх було 17. Це ж перший раз в їхньому житті, видно було, що вони переживали і трохи боялися чогось невідомого. Після Св. Сповіді дітки віднапружились, заспокоїлись.

Після Сповіді та маленького відпочинку, на початку Служби Божої діти поважно і гордо увійшли знову в церкву з своєю учителькою Мері Сімон і заняли дві перші лавки. Церква наповнилася до останнього місця. Було п'ять прислужників, які також сповідалися в цей день.

Я зауважила, що збоку стояв стіл, а на ньому лежали ікони Ісуса Христа – Життя Подателя, а також дитячі молитовники в твердій оправі, малого формату. Стіл був також прикрашений зеленню. Зелені гілки, квіти, душисті трави – це означає життя, відновлення природи, весни – відновлення людей з втіленням Святого Духа.

Після читання Св. Євангелії та змістовної проповіді отця Настоятеля Петра Сівка, відбулося посвячення ікон, які були подаровані отцем Петром і паніматкою Богуславою Сівко, та молитовників, які були подаровані нашою дорогою Головою Управи п. Вірою Танасійчук.

Увесь час було приємно слухати співи Богослуження нашого прекрасного хору на чолі з диригентом п. Борисом Миронюком. Церковний спів – це голос душі, що зливається в одну молитву з усіма вірними і невимовно підноситься до небес – до Господа.

На протязі всієї Служби діти були спокійні і терпеливі, а коли пролунав спів молитви “Отче Наш”, діти на чолі з невтомною учителькою п. Мері Сімон приготувались до Святого Причасття. Діти причастилися і Царство Небесне і любов Бога втілились в їхню душу та скріпили віру і надію в кожній дитині на майбутнє. Надії наші ожили, світло перемогло духовну темноту. Тепер ми можемо гордо дивитися в майбутнє нашої Парафії, дякуючи отцеві Петрові Сівко, який організував Недільну Церковну Школу і невтомно працює у всіх ділянках життя Парафії. Був час, коли ми не мали прислужників, на Богослуженнях не видно було дітей та молодих подруж, ми не мали майбутності – та це все позаду. Мені було радісно бачити багато дітей та молодих батьків.

Після Святого Причасття, о. Петро Сівко роздав дітям щойно посвячені ікони, а пані Віра Танасійчук роздала дітям дуже гарні кольорові молитовники, як дарунок від себе про Першу Сповіді. В кінці Служби Божої о. Петро з почуттям радості і вдячності привітав дітей і їхніх батьків з Першою Святою Сповіддю і Причасттям, підкреслюючи, що саме Свято П’ятидесятниці вважається як початок народження Християнської Церкви і батьки та діти є її постійно-оживляючими членами. Він висловив подяку вчительці п. Мері Сімон за її невтомну працю з дітьми, за любов до дітей і церкви Христової. Отець Петро відзначив також Стефанію Гушу, не тільки з її Першою Сповіддю але і з Днем Народження, який припав якраз в цей день. Уся Парафія проспівала їй радісне “Многії Літа”.

На майдані перед церквою зроблено було знімки усіх парафіян та гостей присутніх в цей день з нагоди Ювілейного 2000 року від народження Ісуса Христа, а потім всі зійшлись в Парафіяльній Залі. Наші невтомні дорогі Сестриці і Братчики приготували смачний, багатий обід для дітей, батьків та всіх парафіян та гостей. Під час обіду відбулася коротка програма з нагоди “Дня Батька” та кінцевий день школи перед літньою перервою. Директорка Школи п. Ванда Багмет привітала о. Настоятеля і всіх батьків з Днем Батька, привітала і подякувала учителям нашої Школи: о. Петрові Сівкові, п. Мері Сімон, Жанні Літвінов та Оленці Гапоненко Галл. У свою чергу вчителі висловили своє привітання дітям і батькам з нагоди закінчення шкільного року та запросили дітей знову побачитись восени на новий шкільний рік. На закінчення, Парафія Св. Катерини привітала новоприбулу родину панства Загоровських з України (місто Рівне), які прибули на постійне життя до США і тим самим збільшили чисельність нашої Парафії.

Свято П’ятидесятниці при нашій Парафії відбулося урочисто і святочно, і залишило у присутніх радісне і незабутнє враження.

«ГОЛОС» липень-серпень 2000 № 4(57)

PENTECOST CELEBRATIONS AT ST. KATHERINE CHURCH IN ARDEN HILLS, MINNESOTA

Neonilla PACZKOWSKI

On Sunday, June 18, 2000, the day of the Descent of the Holy Spirit upon the Apostles, St. Katherine Ukrainian Orthodox Church in Arden Hills, Minnesota, was celebrating a joyful event. The day of the Descent of the Holy Spirit, which has another name in the church – “Pentecost.” Because the Apostles were filled with the Holy Spirit on the fiftieth day after Jesus Christ’s Resurrection and because on this day God revealed Himself as the Holy Trinity, the Holy Spirit being the third Person, this feast is also called - “Trinity.” It is also known among many Orthodox people as the “Green Sunday”, because the new spring greenery signifies life.

Today, I would like to share with you celebrations of this day by our parish. Beautiful weather was an added attraction for creating festive feelings on this day. Our Church was decorated with fresh green branches and flowers – to commemorate the place in which the Holy Spirit descended upon the Apostles. A bouquet of sweet smelling lovage flowers mixed with fresh greenery decorated the pulpit, as the symbolic life-giving power of the Holy Spirit which filled the souls of the faithful.

Even before Sunday Service began, the Church was already filled with people; children were sitting in the first rows awaiting their First Confession – the girls were wearing festive dresses, and the boys had on white-as-

fresh-snow shirts and dark slacks. The children looked so charming and festive and gave us hope to think of them as our future. One after another, all 17 children went through their Confessions. This was happening for the first time in their lives and they were noticeably under some stress and a little apprehensive. After the Confession they relaxed and calmed down.

After a short recess, at the beginning of the Sunday Service, the children proudly entered the Church together with their teacher, Mary Siemon, and again occupied the first two rows of seats. Very quickly the Church filled up, so that there were hardly any seats left. There were five altar boys and attendants, who also went to the Confession.

I noticed a special table standing in front of the first seats, on it were icons of Jesus Christ – the Life Giver, and children's small size, hard-covered prayer books. The table was decorated with green branches. Green branches, flowers, fragrant grasses – they all mean life, renewal of nature, spring – and renewal for people filled with the living spirit of God.

After reading the Bible chapter of the day and delivering his sermon, Fr. Peter Siwko blessed the icons and the prayer books on the table. The icons were a gift of Fr. Peter Siwko and Panimatka Bohuslawa Siwko. The prayer books were a gift of the President of our Parish Council, Mrs. Vera Tanasichuk.

All this time the atmosphere in the Church was filled with joy, and was enhanced by the singing of our wonderful church choir headed by their conductor Mr. Borys Myroniuk. Church choir, after all, is our souls' voice, which merges into one prayer together with prayers of all faithful, flowing toward Heavens and God our Lord.

During the entire Service the children were very patient and calm, then, when the prayer "Our Father..." was sung, the children, led by their untiring teacher Mrs. Mary Siemon, got ready for the Holy Communion. The Communion directed them towards God's love and connected them with His Heavenly Kingdom, as each child's soul was enriched with faith and hope towards future. Feelings of hope were reawakened as the new light conquered spiritual darkness. Now our Parish can proudly look into the future, thanks to Fr. Peter Siwko's efforts, who organized Sunday School and continues his untiring work in all aspects of our Church's life. There was a time when we did not have any altar attendants, when there weren't any children in the Church during Sunday Services, when there weren't any young married couples present, we did not have any future – but all this is in the past. I was very happy to see so many children and young parents.

After the Holy Communion, Fr. Peter Siwko presented the icons to the children, and Mrs. Vera Tanasichuk gave them the beautiful prayer books as a commemorative gift from her on their First Confession and Communion. At the end of Service, Fr. Peter, overfilled with happiness and joy, cordially greeted the children and their parents on this memorable day. He emphasized that this very Feast Day of Pentecost also has the meaning of the beginning of the Apostles' ministry and therefore the beginning of the Christian Church, we see the children and their parents as the continuation of this Parish, its life and regeneration. Fr. Peter also thanked Mrs. Mary Siemon for her untiring work with the children, for her love of the children and Jesus Christ's Church. He also greeted one of the young students of Sunday School, Stephanie Hushcha, not only on her First Confession and Communion, but also on her birthday, which was exactly on this day. The choir and all parishioners sang for her the ever joyful, "Mnohii Lita..."(Many Years...).

On the plaza, in front of the Church, Fr. Siwko invited everyone to have a commemorative photograph taken in this Year 2000 since Christ's birth. Then everyone was invited to the Parish Hall, where our dear untiring Sisters and Brothers prepared excellent lunch for the children, their parents, parishioners and guests. During lunch, there was a short program with presentation of Certificates to the children and congratulations on the end of school year with best wishes for summer vacation time. School Director, Wanda Bahmet, greeted Rev. Peter Siwko and all fathers with Father's Day, and conveyed her greetings and thanks to the teachers of Sunday School: Rev. Peter Siwko, Mrs. Mary Siemon, Zhanna Litvinow, and Olenka Gaponenko (Hall). The teachers also expressed their greetings on the end of the School Year and invited the children to come back to Sunday School in the fall. At the end, the parishioners of St. Katherine Church greeted the newly arrived in the USA Family Zahorowsky, who recently came to the Twin Cities from Ukraine (town of Rivne). They came here for permanent residence, and are a welcome addition for our Parish.

The Feast of Pentecost was a very solemn, festive and joyful event – everyone was left with unforgettable joyful feelings and impressions.

"VOICE" July-August 2000, #4(57)

BENEFIT ART EXHIBIT

Friday, September 27 through Sunday, September 29, 1997 St. Katherine held a Fund Benefit art Exhibit featuring original paintings by one of our parishioners, Ukrainian born artist, Neonilla Paczkowski. Mrs. Paczkowski started painting as a young child when she lived in Ukraine. She was dreaming of becoming an artist. When already in the United States of America and after she was married and raised her three sons and became a surgical nurse technologist, she studied painting with a well known local artist, Art Kerner, for 3 years. When he moved to Arizona she took over his art classes and his students and continued teaching painting and painted a lot herself. Her dreams came true.

In the past, her Minnesota exhibits were included at such art shows as the Minnesota State Fair, the Art Institute, the Uptown Art Fair, Har-Mar Mall, and Brookdale Mall. She taught others to paint in her art classes for more than 30 years.

During the St. Katherine Church Fund Benefit Art Exhibit about 40 of approximately 140 paintings on display were sold for a total of \$4,485, all of which Mrs. Paczkowski donated to the newly built church.

Parishioners herewith are expressing their heartfelt thanks to Neonilla Paczkowski for her talent, hard work, dedication and generosity in supporting the financial needs of our new Church. May God bless you, Neonilla Paczkowski!

Many of Neonilla Paczkowski's paintings remained at the church and were eventually sold, with proceeds benefiting the Church.

БЛАГОДІЙНА ВИСТАВКА КАРТИН

Від п'ятниці, 27-го вересня до неділі 29-го вересня 1997 р. в парафіяльній залі Церкві Св. Катерини відбулася виставка і розпродаж картин нашої парафіянки пані Неонілі Пачковської. Пані Пачковська народилась в Україні і почала малювати ще в дитинстві і мріяла зробитися художницею. Вже в дорослому віці, в Америці, після того, як вона одружилася, виростила дітей та зробилася хірургічною медсестрою технологісткою, вона знову почала студіювати малярство з одним відомим художником. Вона брала лекції малярства приватно в маляра Арта Кернера 3 роки. Коли він виїхав в Арізону, вона перебрала його класи малярства і його студентів і продовжувала давати лекції малярства і малювати. Її мрії були здійснені.

В минулому її картини були включені у виставки в Міннесота Стейт Фейр, в Інституті Мистецтва, Аптовн Арт Фейр, Гар-Мар Молл, та Брукдейл Молл. Вона вчила інших малювати в своїх лекціях малярства більш ніж 30 років.

Під час розпродажу картин в Церкві Св. Катерини було виставлено біля 140 картин; приблизно 40 продали, діставши поважну суму \$4,485. Всі ці гроші пані Пачковська подарувала на Церкву.

Парафіяни висловлюють пані Пачковській щиросердечну подяку за її талант, роботу, відданість, і щедрість та підтримку фінансових потреб ново-збудованої Церкви. Нехай Бог Вас благословить, дорога Неоніла Пачковська!

Декілька картин пані Пачковської залишилися в Церкві Святої Катерини і їх було продано поступово, пізніше. Увесь дохід ішов на церкву.

EXHIBIT OF CONTEMPORARY ICONOGRAPHY BY DEBRA KORLUKA

On February 19, 20 and 21, 1999 icons, and other works of art of Byzantine-style Iconography by Debra Korluka were displayed at St. Katherine Ukrainian Orthodox Church in Arden Hills, MN.

Debra Korluka is an Orthodox iconographer. She is of Carpatho-rusyn heritage and was raised in the Russian Orthodox Church. Her husband Alexander is Ukrainian and Belorussian and was raised in the Ukrainian Orthodox Church. They live with their children Nicole and Robbie in Stillwater, MN.

Debra has practiced iconography for 18 years, has studied restoration at the University of Restorative Fine Art in Kyiv, and has lectured on iconography in schools and colleges.

In March and April of this year, the exhibit will be on display at the Pecherska Lavra (Kyivan Cave Monastery) in Kyiv, Ukraine. This Ukrainian Orthodox monastery was founded in 1051 by the monks Antony and Theodosiy shortly after baptism of Kyivan-Rus in 988 by Prince Volodymyr the Great. It was the center for expansion and consolidation of Christianity for Kyivan-Rus-Ukraine until its partial destruction by Tartar-Mongols in 1240. At the beginning of the 16th century it was redesigned as a monastery. Today it functions as a monastery composed of 8 churches, with series of caves, bell towers and historical-cultural museums. It also contains the graves of several distinguished church and political officials.

During the three days these articles were exhibited at St. Katherine Church, many people visited and enjoyed the exhibit, bought items available for sale during the exhibit, and discussed with Debra Korluka potential Future projects. Debra Korluka announced that her Icon Writing Classes in the fall. Several interested individuals signed up for these classes. Artwork created by Debra Korluka can be purchased at the Ukrainian Gift Shop in Roseville, MN.

Maya Gregoret

"VOICE" January-February 1999 #1(48), page 4

ВИСТАВКА СУЧАСНОЇ ІКОНОГРАФІЇ ДЕБРИ КОРЛЮКИ

19-го, 20-го та 21-го лютого 1999 р. ікони, та інші твори мистецтва Візантійської іконографії створені Деброю Корлюкою були на виставці при Українській Церкві Святої Катерини в Арден Гіллс, МН. Дебра Корлюка, православний іконограф, має карпато-русинську спадщину. З дитинства вона належала до російської православної церкви. Її чоловік Олександр є українського і білоруського походження і належить до української православної церкви. Вони живуть з їхніми дітьми Николею та Роббі в Стілвотер, МН.

Дебра займалася іконографією 18 років і вивчала реставрацію в Університеті Реставративного Мистецтва в Києві. Також вона читала лекції про іконографію при різних школах і університетах.

В березні і квітні цього року, ця виставка буде показана в музеї Монастиря Печерської Лаври в Києві, Україна. Цей український православний монастир був заснований у 1051 році монахами Антонієм та Феодосієм незадовго після охрещення Київської-Русі в 988 р. Князем Володимиром Великим. Тут процвітав центр розвитку і консолідації християнства в Київській-Русі-Україні, аж до часткового знищення цього монастиря Татаро-Монгольськими ордами в 1240 р. На початку 16-го століття Печерська Лавра була розбудована як монастир. В сьогоднішні часи, цей монастир складається з 8 церков, багатьох печер, дзвіниці та культурно-освітнього музею. Тут також поховані важливі історичні та політичні діячі.

Під час трьох-денної виставки при Церкві Св. Катерини, багато людей відвідали і мали нагоду побачити цей вид мистецтва і набути речі, які були на продаж на виставці, а також домовитись з Деброю Корлюкою про їхні можливі потреби цього типу мистецтва у майбутньому.

Дебра Корлюка восени також планує розпочати школу іконографічного малярства при Церкві Св. Катерини. Декілька зацікавлених людей вже записалися.

Мистецькі речі створені Деброю Корлюкою можна набути в Українській Крамниці Дарунків в Розвіл, Міннесота..

Майя Грегорет

«ГОЛОС», січень-лютий 1999 р., ст. 4

АНДРІЙ ПІКУШ
ХУДОЖНИК - МАЙСТЕР НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТИ УКРАЇНИ

Сестрицтво Парафії Церкви Св. Катерини спонсорувало виставку та розпродаж народного малярства – Петри-ківки. Андрій Пікуш привіз до Америки велику кількість картин виконаних в цьому стилі. Виставка відбулася дуже успішно 7-го, 8-го та 9-го серпня, ц.р. Сестрицтво Св. Катерини отримало двадцять процентів від розпродажу картин.

Андрій Пікуш (нар. 1950 р.) в селі Петриківка на Дніпропетровщині – визначному осередкові народного малярства. Мистецтво цього краю було виплекане могутньою традицією та виявленням духу запорізьського козацтва. Під час тоталітарного більшовицького народне мистецтво руйнувалося в Україні з небаченими в історії темпами. Десь в 1972 році, серед петриківських майстрів виник рух за відродження справжніх народних традицій. Засновником цього руху був Андрій Пікуш. Інші майстри також стали фундаторами і сподвижниками цього руху. В ньому беруть участь такі художники, як Марія Пікуш, Олена Зінчук, Наталка Рибак, Микола Штець та Валерій Зінчук.

Ці малари також заснували дитячу художню школу, де вони виховують молоду зміну народних майстрів.

Зображення квітки не випадково являється улюбленим мотивом живопису Петриківки, і це не якась декоративна стилізація. Це є символ, поетичний узагальнений образ України, її розкішної по дівочому ніжної природи.

Андрій Пікуш привіз свої картини, та картини багатьох інших художників на виставку та розпродаж в нашій церкві. В роках колм Україна стала незалежною він мав виставки в багатьох інших містах в Україні, Канаді та Сполучених Штатах Америки.

Майя Грегорет
«ГОЛОС», липень-серпень 1998 р. №10(45)

ANDRIJ PIKUSH
ARTIST – MASTER OF FOLK ART
OF UKRAINE

Sisterhood of St. Katherine Ukrainian Orthodox Church sponsored an exhibit and sale of folk art – Petrykivka. Andriy Pikush brought from Ukraine to the U.S.A. a number of pictures painted in this style. The three-day exhibit on August 7, 8, 9. 1998 was very successful. Sisterhood of St. Katherine Church received 20% of the total proceeds from the sale of pictures, and many were sold.

Andriy Pikush (born 1950) in the village of Petrykivka in Dnipropetrovsk region (Ukraine) – a large center of Ukrainian folk art. Petrykivka art developed within the singular context of the art of this region. The art of this region was nourished in the great tradition as expressed in the spirit of the Zaporizhian Kozaks. During the period of totalitarian Bolshevism folk art of Ukraine was being destroyed at a pace never seen before. In about 1972, among the masters of the Petrykivka art style a movement of rebirth of the authentic folk art began. The founder was Andriy Pikush. Other talented masters also became fellow-founders of this movement. Talented artists, such as Maria Pikush, Olena Zinchuk, Mykola Shtets, Natalka Rybak, and Valerij Zinchuk joined the movement to revive Ukrainian folk art. They also started an art school for children, introducing them to this particular and other forms of Ukrainian folk art, thus nurturing a new generation of folk art masters.

The depiction of a flower is not an accidental favorite motif of the decorative art of Petrykivka, nor is it some kind of decorative stylization. The depiction of the flower is none other than the symbol of a poetic picture of Ukraine, of its sumptuous, feminine, tender nature.

Andriy Pikush brought his own Petrykivka art, as well as that of other masters of this art style to be exhibited and sold at our parish hall. For several years, after Ukraine became an independent country, he organized exhibits in many other cities of Ukraine, Canada, U.S.A., and other countries.

Maya Gregoret
"VOICE", July-August, 1998 #10(45)

ЗУСТРІЧ ПЕРШОГО ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ, ЛЕОНІДА МАКАРОВИЧА КРАВЧУКА

Неонілла ПАЧКОВСЬКА

30-го серпня 1997 р. до нашого новозбудованого Храму Святої Катерини завітав перший президент Незалежної України, шановний Леонід Макарович Кравчук. Він прибув до нас в супроводі доктора Анатолія Лисого та пані Валентини Ярр. Безхмарне небо, теплий сонячний ранок підкреслювали красу нашого Храму.

Отець Григорій з своїми парафіянами зустрів дорогого гостя на майдані перед Церквою, широкосердно привітав та запросив його до Храму. Після огляду Церкви та короткої молитви. о. протоієрей Григорій запросив дорогих гостей на сніданок до трапезної залі. Там вже був приготований сестрицями теплий, багатий сніданок.

Тут Леоніда Макаровича зустріли з хлібом-сіллю та ласкавими словами пані Віра Танасічук, пані Ванда Багмет, Катерина Бугаєнко, а також щиро та дружньо привітали парафіяни, які прийшли, щоб побачитися та розділити хліб-сіль з першим Президентом Незалежної України. Це був буденний день, понеділок, і наших парафіян було небагато, Леонід Макарович також мав обмежений час. Сестриці приготували смачний сніданок, а наш гість приїхав уже поснідавши і випив тільки склянку помаранчевого соку.

Нам хотілося почути щось приємне за теперішнє життя на Україні. На жаль наш бувший Президент обмежився тільки відповідями на запитання декількох парафіян. За 6 років незалежності України зріс престиж Української Держави в очах західного світу, але все ж на Україні жити тяжко, панує безробіття, безладдя і русифікація, і з цим іде тяжка боротьба. На питання за економіку він відповів, що він не є в цій галузі обізнаний. Америка формувалася 200 років, а що ж можна зробити за 6 років? Ми сподівалися почути щось краще, тепліше, але Леонід Макарович нас нічим не потішив. Храм йому сподобався і з похвалами він не скупився. Ми були щасливі побачити його, він же Перший Президент Незалежної України!

Після сніданку люди стали до спільної знимки. І так ми розпрощалися з нашим першим Президентом. Ми ще довго сиділи, спілкувалися, смачно поснідавши, розіхалися до своїх власних турбот.

«ГОЛОС» № 5 (40) 6 Вересень-Жовтень 1997 р.

HOSTING LEONID M. KRAVCHUK, THE FIRST PRESIDENT OF INDEPENDENT UKRAINE

Neonilla PACZKOWSKI

On August 30, 1997 parishioners of our newly built St. Katherine Church invited to breakfast the first president of Independent Ukraine, the honorable Leonid Makarovich Kravchuk. He arrived accompanied by Doctor Anatol Lysyj and Valentina Yarr. Clear blue skies and a warm sunny morning added to the beauty of the Church.

Fr. Hryhorij with some parishioners met our distinguished guest in the plaza by the Church, heartily greeted him and invited everybody into the Church. After the tour of the Church and a brief prayer, Very Rev. Fr. Hryhorij invited our dear guests to the Parish Hall for breakfast, where several women from our Sisterhood already prepared a nice, rich warm breakfast.

Here Leonid Makarovich was met at the door with the traditional bread-and-salt and warm greetings by Vera Tanasichuk, Wanda Bahmet, Katherine Buhajenko and other parishioners, who came to the Church to share bread-and-salt with the First President of Independent Ukraine. This was a regular workday, Monday, so there weren't too many of our parishioners present. Mr. Kravchuk also had a busy schedule ahead of him. Although the women from the Sisterhood prepared a wonderful breakfast, our guest mentioned that he already had breakfast earlier at his hotel, so he only drank a small glass of orange juice.

We all wanted to hear something more encouraging about today's life in Ukraine. However, our former president only answered questions which several parishioners asked. In 6 years of the independence in Ukraine, the general prestige of Ukraine definitely rose among free countries of the

Western World, but life in Ukraine is still very difficult, there is a lot of unemployment, lack of organization and Russian influence. All this presents many everyday struggles. When someone asked Mr. Kravchuk about present-day economic situation in Ukraine, he said that he is not too well acquainted with this subject, stating that after all United States of America is in the process of moulding its country for already 200 years, so how much can be expected of Ukraine in 6 years. We thought we'd hear something better, warmer, but Mr. Kravchuk could not tell us anything better. He did like the new Church and highly praised it. We were happy, though that we had a chance to talk to him, after all he was the First President of Independent Ukraine!

After breakfast all present had a picture taken with our First President, after which he left. Parishioners lingered on for quite awhile, discussing this event, and after a fine breakfast went home to their own troubles.

«VOICE» #5(40), September-October 1997

Владика Всеволод, 10 грудня 2000 року, під час Святочної Служби Божої Храмового Свята Св. Катерини, висвятив нашого Настоятеля о. Петра Сівка в чин Отця Протоіерея.

His Eminence Archbishop Vsevolod, on December 10, 2000, during the Feast Day of St. Katherine elevated our Rector Fr. Peter Sivko to the rank of Very Reverend Father.

Archbishop Vsevolod and Protodeacon Mykola Dillendorf with St. Katherine Church clergy, altar servers and children on December 8, 2002 when they visited the Church during the 5th anniversary celebrations of Patron Saint Feast Day.

Архиепископ Всеволод та Протодиякон Микола Діллendorф з духовенством, вітварними прислужниками та дітьми Церкви Св. Катерини під час святкування Храмового Свята Св. Катерини 8-го грудня 2002 р.

ФЕСТИВАЛЬ НАЦІЙ

Рівер Центр, Сейнт Пол, Міннесота - 29 квітня – 2 травня 2004 року

Як і багато років в минулому, українці Міннесоти брали участь в щорічному Фестивалі Націй. Українці репрезентували себе в трьох категоріях Фестивалю Націй – як Майстри Народного Мистецтва – демонстрування писання писанок, у Виставці Української Культури, та в Етнічному Кафе. Головним організатором участі в цьому святкуванні було Сестрицтво Церкви Св. Катерини. За ініціативою Сестрицтва були приготовані різні традиційні українські страви, був організований розклад чергування людей-добровільців, які працювали у всіх трьох кіосках, привезли потрібні речі для цих виставок, демонстрацій, та продажі їжі, і т.д.

Ніна Хоревич та Шерон Медяник голови Сестрицтва Церкви Св. Катерини - організатори участі у Фестивалі українським суспільством. Nina Chorewycz and Sharon Medjanyk, chairs of St. Katherine's Sisterhood, - main organizers of participation in the Festivals of Nations by the Ukrainian community.

Фестиваль Націй в Сейнт Полі був створений для людей Міннесоти, які святкують свої етнічні різноманітності від 1932 року. В 2004 році Фестиваль Націй відзначив свою 72-гу річницю.

Перший Народний Фестиваль був започаткований під керівництвом Еліс Сікелс, виконавчої секретарки *Інтернаціонального Інституту Міннесоти* в травні 1932 року. У червні 1933 року, святкування було перенесене в Комо Парк, де святкували

надворі. В 1934 році Фестиваль святкували знову під дахом Аудиторії Сейнт Полу (який був декілька років тому перебудований і тепер називається Рівер Центр).

Під час Другої Світової Війни, деякі групи людей боялися, що глобальні настрої могли б спричинитися до ворожнечі поміж етнічними групами. Але більшість людей вважало, що навпаки,

Фестиваль Націй буде цілющою силою, яка буде розуміння та товариські почуття поміж різними етнічними групами.

Від 1979 року *Фестиваль Націй* почали святкувати кожного року. Цей Фестиваль є однією з найбільших та найдовше святкованих багато-етнічних подій у всій Америці. Під керівництвом *Інтернаціонального Інституту Міннесоти*, на протязі більш ніж 70 років, Фестиваль Націй зміцнює відносини поміж 90 етнічними групами.

Наташа та Світлана Павлова в Українському Кіоску писання писанок. Natasha and Svitlana Pavlov at the Ukrainian ethnic booth demonstrating Easter Egg decorating.

Українці брали участь у Фестивалі вже багато років. Як я пам'ятаю, 1951 рік був мабуть найпершим роком відколи українці беруть участь у фестивалі. Залі з виставками та етнічними стравами в той час ще не мали охолодженого повітря. Отже, в 1951 році в залах з великими натовпами людей було дуже жарко і душно. Українці дуже успішно продавали напитек приготований за традиційним "секретним" рецептом – з одної половини чаю, плюс другої половини українського узвару (компоту), та побитого льоду. Стояла довга черга за цим чудесним напитеком, який дуже добре заспокоював спрагу!

Українці також брали участь як танцюристи – різні танцювальні групи дітей та дорослих в привабливих українських народних костюмах виступали на Фестивалі.

Цей рік (2004) Американський прапор щодня розгортали під час чотири-денного Фестивалю. Його тримали представники 90 етнічних груп.

У четвер та п'ятницю Фестиваль був зарезервований майже виключно для школярів Твін Сітіс (Міст Близнят) та інших міст Міннесоти та Віскансіну, яких привозили автобусами. Часто

приходилось бачити і говорити з українськими школярами, які навчаються у цих школах. Вони дуже радо приходили до українського кафе, щоб покуштувати їм відомих українських страв та обмінятися кількома словами в їхній рідній мові з українцями, які чергували в українських кіосках.

«ГОЛОС» травень-червень 2004 р. – Майя Грегорет

FESTIVAL OF NATIONS

River Centre, St. Paul, MN – April 29-May 2, 2004

As for many years in the past, Ukrainians of Minnesota participated in this year's Festival of Nations. Ukrainians were represented in three categories – Folk Artisans - Easter Egg Demonstration Booth, Cultural Exhibit, and Ethnic Café. The main organizer of the activities was the St. Katherine Church's Sisterhood, which prepared ahead of time various ethnic foods, organized schedules for people who manned the booths, brought in the items needed for all three booths, and cleaned up and removed Ukrainian exhibits from all three areas

Festival of Nations in St. Paul is a Festival for the people Celebrating Ethnic Diversity Since 1932. In 2004 Festival of Nations celebrated its 72nd anniversary!

The first Folk Festival was conceived under the leadership of Alice Sickels, executive secretary of the *International Institute of Minnesota* in May of 1932. In June 1933 the Festival moved outdoors to Como Park. In 1934 it moved indoors to the St. Paul Municipal Auditorium (now River Centre).

Stephanie Myroniuk and Halyna Myroniuk demonstrating Easter Egg decoration.
Стефанія Миронюк та Галина Миронюк демонструють писання писанок.

Maya Gregoret and Halya Hushcha talking to a member of another ethnic group at the Ukrainian Café. *Майя Грегорет та Галя Гуща враженнями Фести-валю з членом іншої етнічної групи в Українському Кафе.*

During World War II some groups were concerned that the global climate might foster hostilities among groups at the Festival. But most people felt that *Festival of Nations* would be an active force in building understanding and friendship among various ethnic groups.

Since 1979 *Festival of Nations* became an annual event. It is one of the nation's largest and longest running multi-ethnic events. Presented by the *International Institute of Minnesota* for more than 70 years, the Festival of Nations strengthens relationships between 90 ethnic groups.

Ukrainians participated in this event for many years. As I remember, 1951 was probably the first year when Ukrainians started participating in the Festival of Nations exhibits. The exhibit halls in the early 1950-ies were not air conditioned. So,

often it was very hot and stuffy in St. Paul Auditorium. One incident stays particularly clear in my mind. It was very, very hot and stuffy in the St. Paul Auditorium where Festival of Nations was held that year. Ukrainians were very successful selling a special thirst-quenching drink made in accordance with their "secret" recipe of about one half ice tea, plus one half of the Ukrainian popular stewed fruit drink called "oozvar" or "kompot", plus enough ice cubes to make it very cool, refreshing and thirst-quenching. There was a long line of people wanting to get this drink!

In some years in the past Ukrainians also participated in the Entertainment part of the Festival – some children's and adult dance groups in their colorful Ukrainian costumes entertained visitors with their fast-moving ethnic dances.

The American Flag was unfurled daily during the four days of the Festival of Nations this year in the hands of participants from 90 ethnic groups.

On Thursday and Friday, attendance at the Festival during the day was designated for students from various schools in the Twin Cities and other towns of Minnesota and Wisconsin, who were brought in by buses. There were quite a few Ukrainian students in these schools. They were always happy to stop by the Ukrainian Café to sample especially familiar to them traditional ethnic foods and to exchange a few words in their native language with people in the Ukrainian booths.

Bohdan Billy and Daniel Korsunsky at the Ukrainian Cultural booth.
Богдан Білий та Данило Корсунський в кіоску Української Культури.

Maya Gregoret, "VOICE" – May-June 2004 #3(80)

В парафіяльній залі Церкви Св. Катерини відбулося декілька фестивалів на користь Стипендійного Фонду ім. О. Д-ра Володимира і Паніматки Галини Левицьких на підтримку семінаристів Українських Теологічних Семінарій в Тернопільській області України. Люба Левицька, як Виконавча Директорка цього Стипендійного Фонду, організувала декілька таких благодійних фестивалів, на кожному з яких збирали достатні фонди щоб підтримувати приблизно 30 семінаристів на рік. Нижче поданий опис та фотографії з одного з таких фестивалів:

ОСІННІЙ ФЕСТИВАЛЬ – 12 ЖОВТНЯ 2008 Р. БЛАГОДІЙНИЙ ФЕСТИВАЛЬ НА КОРИСТЬ СТИПЕНДІЙНОГО ФОНДУ ІМ. О. Д-РА ВОЛОДИМИРА І ПАНІМАТКИ ГАЛИНИ ЛЕВИЦЬКИХ

Майя Грегорет

Завдяки старанням Люби Левицької, Виконавчої Директорки Стипендійного Фонду ім. Отця Д-ра Володимира та Паніматки Галини Левицьких, парафіяни та гості мали приємність побачити чудовий розважальний осінній фестиваль, який в той самий час дав нагоду зібрати гроші на підтримку семінаристів трьох теологічних семінарій Тернопільської області. Люба Левицька була ведучою програми. Допомогали Люби її чоловік Боб Морріс, родина її сестри Оксани та Славка Білих, багато парафіян Церкви Св. Катерини та друзі. Смачний обід був приготований Луї Кропельницьким, з допомогою Бориса Галенка, Ніни Хоревич, Шерон Мадяник та інших парафіян.

Вздовж довгої стіни залі стояли столи з різними українськими речами на продаж. Тут були різні вишиті речі, намисто, різьблені речі, картини, тощо. Всі виручені гроші – на семінаристів. На екрані весь час показували картини з Любиною та Боба Моррісових подорожі по Україні.

Люба Левицька, Боб Морріс, Ірма Корсунська та Христя Ермігова привітали гостей – а їх було багато. **Українська "сільська" оркестра Івашкевичів** та Олексій Христич, а також маленька донечка Івашкевичів та малий Богданчик Христич також брали участь – дівчинка завзято пританцювала, а Богданчик більше спостерігав, бо він молодший і ще не дуже сміливий. Людей в залі зразу ж підхопив веселий настрій.

Далі гостей розважала **дитяча танцювальна група ЧЕРЕМОШ** – невеличкі дів-чатка та хлопчики в зеленех буко-винських костюмах вправно і жваво протанцювали декілька танців. Потім танцювали підлітки дівчата та хлопчики **ЧЕРЕМОШУ** в синіх спідничках та вишитих сорочечках – вони були добре

витреновані і люди в захопленні дивились і подивлялись їхній спритності. Далі танцювали вже підлітки – дівчата та хлопці з ЧЕРЕМОШУ. Тут вже було помітно більш юнацький підхід до танців молодих українських дівчат та хлопців.

Наступним номером мало бути тріо "УКРАЇНОЧКИ" усім нам відомих чарівних, привабливих дівчат – СТАФАНКА ТА ХРИСТИНА КОРСУНСЬКІ та Дарія Кушнір. Дарія захворіла і не прийшла – але то не біда – її замінила бабуся ІРМА КОРСУНСЬКА, яка тренує це тріо – і вона чудово вклjučилася в це тріо і проспівала декілька українських пісень разом з своїми внучками!

ВОЛОДИМИР ІЛЕМСЬКИЙ, заслужений артист України, досконало виконав декілька українських мелодій на піаніно.

Тоді вийшла на сцену **польська група танцюристів ДОЛИНА**. В чудових стилізованих польських костюмах вони дуже вправно протанцювали декілька швидких танців – видно було, що вони були добре приготовані і глядачі з захопленням слідували за їхніми швидкими рухами – кольорові в смужку спідниці на жінках крутилися мов дзиґи, а стрункі чоловіки в чорних костюмах та чоботях вправно танцювали то в парах з жінками, то в різних групах, то всі зарозом. Чудово!

Учасники **ЕТНІЧНОГО ТАНЦЮВАЛЬНОГО ТЕАТРУ** були наступними – стильні, кольорові костюми **ПАЛЕСТИНЦІВ** – декілька струнких жінок в кольорових довгих блузках та шароварах захопили глядачів своїми гнучкими рухами. Далі були цікаві **АФГАНІСТАНСЬКІ танки** – чоловік в турбані, шароварах, білій сорочці та зеленій безрукавці, та декілька жінок, як ніби з гарему, цікаво протанцювали декілька танців притаманних афганістанцям.

Наша любима бандуристка РОМАННА ВАСИЛЕВИЧ, заслужена артистка України, тепер з Міннеаполісу, з великим почуттям та умілістю заграла на бандурі кілька чутливих, тужливих, ніби вітром зароджених українських мелодій. Приємно!

Російська група **БІЛОЗОРЬЄ** – жінки в пречудових, кольорових блузках та спідницях, та з великими кольоровими хустками, які вони вправно і цікаво то накидали на плечі, то розмахували ними в повітрі, протанцювали декілька російських танків. Далі до них приєдналися чоловіки, які танцювали в парах з жінками, а пізніше приєднались ще й двоє невеликих хлопців, які додали гумору цим танцюристам.

ГАЛИНА ГАБРІЕЛЛІ – локальна співачка та гітаристка виконала декілька пісень своїм незрівнянно красивим і сильним голосом, вживаючи круглу мідну трубку, яка ще більш прикрашала виконання її співу. Захоплює!

Останньою була **РУМУНСЬКА ГРУПА танцюристів ІЗВАРОСУЛЬ**. Вони також мали чудові костюми – жінки в білих вишитих блузках з чорними хвартухами поперх білих

спідниць, а чоловіки в білих сорочках, білих штанях та у вишитих кіптариках – але особливо цікаві були їхні кольорово вишиті м'які білі чоботи з китицями. Ця група дуже вправно і цікаво виконала декілька суто румунських танків. Створюючи на сцені справжній "водоворот".

Далі за ініціативою танцюристів з ІЗВАРОСУЛЮ зібралися учасники всіх вищеназваних груп та разом з усіма бажаними – старі і малі – танцювали всі разом просто в залі, коло сцени. Це було дуже весело!

ВЕЛИКА ПОДЯКА УСІМ ГРУПАМ ТАНЦЮРИСТІВ, ЯКІ БЕЗКОШТОВНО РОЗВАЖАЛИ ГЛЯДАЧІВ ПІДЧАС ФЕСТИВАЛЮ. ТАКОЖ ПОДЯКА УСІМ ІНШИМ – ЗА СМАЧНИЙ ОБІД, ЗА ПРИСУТНІСТЬ ТА ПОЖЕРТВИ ГРОШЕЙ НА ЦЮ БЛАГОРОДНУ ЦІЛЬ ПІДТРИМКИ СЕМІНАРИСТІВ, ТА УСІМ ІНШИМ, ЯКІ ПРАЦЮВАЛИ В БУДЬ-ЯКІЙ РОЛІ ПІД ЧАС ФЕСТИВАЛЮ!

«ГОЛОС» №. 6(107) Листопад-Грудень 2008

Many wonderful Fall Festivals to benefit the Seminarians of three theological seminaries in Ternopil Region, Ukraine, supported by the Very Rev. Dr. Wolodymyr Lewytkyj and Panimatka Halyna Lewytkyj Seminarian Scholarship Foundation, have taken place at St. Katherine Parish Hall in Arden Hills, Minnesota, thanks to the efforts of Luba Lewytkyj, the Executive Director of this Seminarian Scholarship Foundation. One typical festival is described below:

FALL FESTIVAL ON OCTOBER 12, 2008 TO BENEFIT THE SEMINARIANS IN UKRAINE VERY REV. DR. WOLODYMYR AND HALYNA LEWYTKYJ SEMINARIAN SCHOLARSHIP FOUNDATION

Maya GREGORET

Thanks to Luba Lewytkyj's efforts parishioners and guests enjoyed a wonderful, colorful fall festival. Luba is the Executive Director of the Very Rev. Dr. Wolodymyr and Halyna Lewytkyj Seminarian Scholarship Fund. Parishioners enjoyed the wonderful, colorful, fun festival, where they also had the opportunity of providing the money received from the dinners, purchases and donations for the seminarian fund which supports three theological seminaries in the Ternopil area of Ukraine. Luba Lewytkyj was the Master of Ceremonies. Helping to organize the program, prepare and serve dinner were her husband Bob Morris, her sister Oksana with husband Slavko Billy, and other family members, and many parishioners of St. Katherine Church, and friends. A tasty dinner was prepared by LOUIS KROPELNICKI, with BORIS GALENKO, NINA CHOREWYCZ, SHARON MEDJANYK AND OTHER PARISHIONERS.

Along the long wall in the parish hall there were tables with various Ukrainian items for sale - embroidered items, necklaces and earrings, paintings, wood carvings, etc. – all for the benefit of the seminarians. On a screen there was a continuous slide show from Luba's and Bob Morris's travel last summer in Ukraine.

Luba L., Bob Morris, Irma Korsunsky and Chris Jermihov greeted the audience – which was quite numerous. Ukrainian Village Band of Iwaskewych and Co., and Oleksiy Khrystech, as well as the little Iwaskewych girl and little Bohdan Khrystych also participated. The girl enthusiastically danced to the fast popular Ukrainian dance melodies, while Bohdan mostly only observed – he is a little younger and not that brave, yet. This put everyone in joyful, carefree mood!

CHEREMOSH Dance Ensemble's little boys and girls in bright green Bukovinian costumes skillfully danced several Ukrainian Dances. Next was a group of a little older boys and girls from the CHEREMOSH Ensemble - girls in cute dark blue skirts and white shirts embroidered in red – it was obvious that they were very well trained and their dancing technique was impeccable. Then a teenage group from the CHEREMOSH - girls and boys – performed several

dances which are so characteristic of more grown up girls and boys of Ukraine.

The next performance was that of the trio singers **UKRAINOCHKY – STEPHANIE AND CHRISTINE KORSUNSKY** and Daria Kushnir. However, Daria Kushnir could not be there due to illness. So, no problem, **IRMA KORSUNSKY**, who trains this trio, stepped in and without any hitch sang with her granddaughters!

VOLODYMYR ILEMSKY, meritorious artist of Ukraine, gave an impeccable piano performance and sang several Ukrainian melodies of his own compositions.

Participants of the ETHNIC DANCE THEATER were next – the women in beautiful, colorful PALESTINIAN costumes – performed several sensuous dances, charming the audience with their lithe movements. They were followed by some AFGHANISTAN dances – a man wearing a turban, wide pants and a vest, walked onto the stage. Several women joined him, like as if from a harem – they were wearing colorful tops with long sleeves and colorful long pantaloons.

Then there was a **Polish dance group DOLINA**. The women were dressed in stylized Polish costumes. Their colorful striped skirts were twirling like some kind of tops – they were fun to watch. Their men then joined in – they were wearing stylish black costumes with white shirts, and black boots.

Our own, beautiful, skillful Romanna Vasylevych, meritorious artist of Ukraine, performed several Ukrainian melodies on the all-Ukrainian old type of a string instrument BANDURA. It seemed that the tunes played on the bandura were created by the winds blowing through the steppes of Ukraine.

A Russian dance ensemble BELOZOR'E – women in beautiful colorful blouses and long colorful skirts with large shawls were skillfully waving these in various configurations danced several dances. Men in stylish black costumes joined the women and they danced several dances in pairs. The group was then joined by two young boys, also wearing colorful interesting costumes, added some humorous dance steps. It was all fun to watch.

GALINA GABRIELLI – local vocalist and guitar player sang several Ukrainian songs in her beautiful, strong voice. She was using

a piece of a special copper pipe, which further enhanced her singing.

Last, but not least, was the Romanian dance group ISVAROSUL. They were also wearing beautiful stylized Romanian costumes – the women were wearing white, embroidered in red, blouses, with long white skirts, over which they had black aprons with fringes. The men had white shirts on, white, tight pants and colorful embroidered vests. They were also wearing white, colorfully embroidered soft boots, with tassels. This group very skillfully danced various intricate dance steps, in the end like some kind of a whirlpool.

Then, at the initiative of the ISVAROSUL group many people from various above mentioned dance groups, as well as people from the audience – young and old –danced all together in a cleared area in front of the stage. It was great fun for all!

MANY THANKS TO EVERYONE WHO PROVIDED FREE ENTERTAINMENT, TO EVERYONE ELSE FOR ATTENDING THIS FESTIVAL, AND FOR THE MISCELLANEOUS WORK AT THE FESTIVAL – THIS FESTIVAL PROVIDED THE MONEY FOR THE SEMINARIANS IN UKRAINE AND AT THE SAME TIME IT WAS GREAT FUN!

Maya Gregoret
"VOICE" #107 November-December 2008

**EASTER CELEBRATIONS AT ST. KATHERINE PARISH
ВЕЛИКОДНІ СВЯТКУВАННЯ В ЦЕРКВІ СВ. КАТЕРИНИ**

Easter 2000 – Великдень 2000 р.

Easter 2000 – Великдень 2000 р.

Easter 2001 – Великдень 2001 р.

Easter 2001 – Великдень 2001 р.

Easter 2011 - Великдень 2011 р.

Easter 2011 - Великдень 2011 р.

ЄПИСКОП ДАНИЇЛ ВІДВІДАВ ЦЕРКВУ СВ. КАТЕРИНИ В ДНЯХ СВЯТКУВАННЯ ХРАМОВОГО СВЯТА – 4-6 ГРУДНЯ 2009

Майя (Марія) ГРЕГОРЕТ

Вже декілька тижнів парафіяни Церкви Св. Катерини чекали і готувалися до приїзду Єпископа Даниїла на святочне відзначення їхнього Храмового Свята Св. Катерини. Цього року, порівнюючи з минулим роком, коли підчас приїзду гієрархів в Міннесоті відбувався дуже великий сніжний шторм і їздити автом було дуже трудно і навіть небезпечно, погода була гарна, хоч і холоденька, сніг, який випав вночі, вкрив тонкою ковдрою усю переважно сіру землю пізньої осені і все зробилось красивим і чистеньким.

Нарешті настали довго очікувані дні кінця тижня, коли Його Преосвященство Єпископ Даниїл та Іподиякон Василь Пасакас, з Семінарії Св. Софіїя прибули у п'ятницю, 4-го грудня. Зразу ж наш настоятель о.Петро Сівко привіз їх на невелику зустріч з членами Парафіяльної Управи та іншими парафіянами. Після вечері почалися неофіційні розмови поміж Його Преосвященством Єпископом Даниїлом та присутніми. Владика Даниїл розповів дуже цікаві речі з його життя та як і чому він вирішив присвятити своє життя Ісусові Христу та українській православній церкві.

В суботу, 5 грудня, в Церкві була відслужена Вечірня. Це була дуже приємна, лагідна Служба Божа, яка вливала спокій в душі вірних в церкві. Гарно співав хор – диригував Олексій Христинич. Після Вечірні всі були запрошені до парафіяльної залі на легенький підвечірок приготований Сестрицтвом. Багато мали нагоду персонально познайомитись та поговорити з Владикою Даниїлом.

В неділю, 6 грудня, о 9:30 годині ранку, Єпископа Даниїла, від Недільної Школи, привітали Софійка Печенюк та Єва Марія МкДоно (Багмет) букетом чудових червоних троянд. Владика Даниїл зразу ж витяг декілька троянд з букету і роздав їх дітям, які стояли поблизу. Президент Парафіяльної Управи, Святослав Мірза, привітав Єпископа Даниїла від усіх парафіян традиційними хлібом-та-сіллю. Шерон Медяник привітала Владикау яскравим букетом соняшників та червоних троянд від Сестрицтва.

Почалася урочиста Єпископська Божественна Літургія. Церква була повна. Служили з Владикою Даниїлом наш о. прот. Петро Сівко та о.прот. Євген Кумка, настоятель Церкви Св. Михаїла та Св. Юрія в Міннеаполісі, та Іподиякон Василь Пасакас, наш Іподиякон Віктор Гуца, та Марк, Іподиякон з ПЦА (Православна Церква Америки), а також декілька Вівтарних Прислужників з нашої Церкви та з Церкви Св. Михаїла та Св. Юрія. Все було дуже святочно! Церковний Хор, до якого влилося декілька чудових співаків з Міннеапольської Церкви, чудово співав відповіді на молитви Владики Даниїла та священників. Диригувала Галина Миронюк. Цікавий був православний ритуал переоблачення Владики Даниїла. На початку Служби він мав на собі чудову фіолетового кольору з червоними полосами Мантию та дуже довгим шлейфом, який вправно підносив за Владикою Іп. Василь Пасакас – коли ж Іп. Василь, маючи ще багато інших обов'язків, скоренько навчив нашого вівтарного хлопця Миколу Сівка, як це робиться, передав йому це завдання. Паред початком самої Святої Літургії Владика Даниїл переоблачився з фіолетової Мантиї в прекрасне блакитное, кольору погожого літнього неба, гаптоване золотом, Єпископське Облачення.

Всі Богослуження відбувались в обох – англійській та українській мовах одночасно, що давало змогу усім розуміти все, що відбувалося в Церкві. Четцями Євангелії були Роман Корсунь (укр.) та Віктор Гуца (англ.). Декілька разів підчас Святої Літургії Владика Даниїл благословляв присутніх Дикірієм та Трикірієм – спеціальними підсвічниками з запаленими свічками.

В своїй дуже зворушливій проповіді Владика Даниїл давав багато прикладів для створення приємної та запрошуючої атмосфери в наших церквах, яка б приваблювала гостей, які часом відвідують наші церкви, і можливо б захотіли б зробитися постійними членами церкви. Владика Даниїл підкреслив, що тому що ми живемо посеред двох культур – української та американської – дуже важливим є те, щоб зберегти Православну Церкву, щоб пристосуватися до обох культур і провадити Богослужіння в обох мовах. Настоятель нашої Церкви, о. прот. Петро

Сівко, розуміючи цю ситуацію, вже декілька років служить недільні Святі Літургії в обох мовах, міняючи мову через кожний тиждень. В своїй промові, Владика Даниїл також підкреслив, що внутрішній душевний спокій та щастя є далеко більш важливими ніж нагромадження земного майна.

Тоді Владика Даниїл здійснив таїнство причастя, спочатку причастивши вівтарни прислужників, а потім багатьох дітей та дорослих, які належно приготувалися до Святого Причастя і бажали щоб в день храмового свята Св. Катерини причастив їх сам Владика Даниїл.

Після співання закінчуючої молитви, «Боже Великий, Єдиний..» створилася довга черга до «вшанування Хреста» - і радісний усміхнений Владика Даниїл знайшов час, щоб сказати принаймні пару теплих слів до кожної людини, яка підходила цілувати Хрест.

Після закінчення Літургії, Владика Даниїл відзначив і вручив Похвальні Грамоти декільком особам з нашої парафії за їхню довголітню віддану працю в нашій православній церкві. Грамотами були нагороджені: Анатоль Неприцький, Луїс Кропельницький, Пилип Шайда, Іван Гупало, Татяна та Іван Ілієвські, Оксана Бринь, та Неоніла Пачковська.

Всі були запрошені до Парафіяльної зали на Святочний Обід. Тому що ціни за обід були зазначені як «добровільні датки» усі могли взяти участь - з'їсти смачний обід, послухати цікаву програму та поспілкуватись один з одним. Столи були гарно накриті білими скатерттинами, з квітами посередині, та вже з розкладеними приборами для їдженя. Коли всі посідали за столи, Люба Лквицька, Куль-

турно-Освітній Референт нашої парафії, привітала гостей та офіційно почала програму.

За буфетним столом стояли Ніна Хоревич, Тамара Косін, Алла Христинч, вся Родина Мачків (Наталя, Михайло, Ричард, Богданна) та Борис Галенко. Алекс Хоревич, Мол., наливав біле та червоне вино в шкляночки. Тут треба сказати, що було ще багато інших молодших людей, які в один час чи інший, допомагали в кухні, сервували обід, тощо. Щира подяка усім!

Іподиякон Василь Пасакас взяв мікрофон і розповів присутнім про себе. Він висловив свою велику подяку усім нам за неоціниму нагоду для нього та інших семінаристів дістати богословську освіту в Україні, а пізніше в Сполучених Штатах Америки, коли декілька кращих семінаристів були вибрані навчатись в Семінарії Св. Софії в Саус Бавн Бруку, Н.Дж., завдяки Семінарійному Стипендіальному Фонду Отця Д-ра Володимира Левицького та Паніматки Галини Левицької, який тепер є під керівництвом Люби Левицької. В цей Фонд багато парафіян Св. Катерини та інших церков давали пожертви. Василеві Пасакасові дуже подобається його теперішня праця, як наприклад їздити з Владикою Даниїлом та відвідувати різні парафії, які тепер належать до Західної Єпархії УПЦ, тепер під адміністрацією Владика Даниїла.

Наше любиме тріо молодих співачок «Україночки» (Степанка та Христина Корсунські та Дарія Кушнір) розважили присутніх співом декількох милих українських пісень.

В своїй промові Владика Даниїл привітав парафіян та гостей з Храмовим Святом. Темою його промови була його подорож влітку 2008-2009 років в Україну. Він, та група українців відвідали два сиротинця – в Знам'янці, Кіровоградської області, та в Залуччя, Житомирської області. Ці сиротинці опікуються дітьми з серйозними ментальними та фізичними вадами, багато з яких є наслідком Чорнобильської атомної катастрофи більш ніж двадцять років тому. Діапозитиви («слайди») з цих подорожей показували на стіні. Владика Даниїл та його група молодих українських добровільців зробили декілька подорожей до цих сиротинців. Діти, яких вони там відвідували, пам'ятають їх і завжди дуже радіють коли ця група приїжджає відвідувати їх знову.

Президент Парафіяльної Управи, Святослав Мірза, подарував чек на \$1,000 від нашої парафії на цю гуманітарну працю. Владика Даниїл сердечно подякував його за такий щедрий дар.

Валентина Ярр, Президент Парафіяльної Управи Церкви Св. Михаїла та Св. Юрія, привітала нашу парафію з Храмовим Святом і побажала нам успіхів в майбутньому.

Парафіяни та гості, цілою групою, або родинно, чи з друзями, виходили на сцену, де їх фотографували з Владикою Даниїлом. На закінчення Церковний Хор проспівав молитви, які також співали майже усі парафіяни та гості.

Велика подяка Ніні Хоревич та її чоловікові Борисові Галенкові, та іншим членам Сестрицтва та всім іншим хто брав участь в приготуванні та сервуванні обіду, усім хто допомагав у кухні, прибирав після обіду, або брав якусь іншу участь в організуванні цього Храмового Свята.

Найбільша ж подяка Його Преосвященству Єпископові Даниїлові та семінаристові Іподияконові Василю Пасакасові за те що вони вшанували нашу Церкву Св. Катерини під час Днів Храмового Свята своїм приїздом і зробили це святкування особливим, небуденним, яке парафіяни та гості будуть приємно згадувати багато років в майбутньому.

BISHOP DANIEL VISITS ST. KATHERINE CHURCH - DECEMBER 4-6, 2009 FOR THE FEAST DAY CELEBRATIONS

Maya (Maria) GREGORET

For many weeks parishioners of St. Katherine Church in Arden Hills (St. Paul), Minnesota, had been looking forward to His Grace Bishop Daniel's visit for St. Katherine Feast Day Celebrations. Unlike last year, when Minnesotans were hit by a real blizzard, this year the weather was quite pleasant. It was a rather cold day with a thin sheet of snow covering everything, which actually enhanced the autumn's mostly gray scenery.

Finally the long awaited weekend arrived on December 4th. Immediately from the airport, Vladyka Daniel and Sub-deacon Vasyl Pasakas of St. Sophia Seminary attended parish board administration Council Social. An informal pot-luck supper was prepared by various parishioners and enjoyed by all. After supper, thought-provoking conversations ensued. Bishop Daniel started the meeting by telling a very interesting history of his life and how and why

the Bishop from the parishioners with the traditional "bread-and-salt". Sharon Medjanyk, also greeted the Bishop from the Sisterhood, presenting him with a bouquet of sunflowers and roses.

The solemn Hierarchal Liturgy followed. The Church was filled to capacity. Concelebrating with His Grace Bishop Daniel were our pastor Fr. Peter Siwko and Fr. Evhen Kumka, pastor of St. Michael's and St. George's Ukrainian Orthodox Church in Minneapolis. Assisting were Subdeacon Vasyl Pasakas, our Church's Subdeacon Victor Hushcha and Subdeacon Mark from the OCA, as well as several altar boys from our Church and from St. Michael's and St. George's Church. Everything was very

festive!

The Choir was joined by several superb singers from St. Michael's and St. George's choir, here under the direction of our Choir Conductor Halyna Myroniuk.

Very interesting to observe was the vesting of His Grace Bishop Daniel. As the Bishop entered the Church, he was wearing a grand purple Mantia with red stripes and very long train, which was ever so ably carried by Subdeacon Vasyl Pasakas, who, when he felt the need for assistance, quickly delegated this duty to our altar boy Nicholas Siwko.

All services were conducted interchangeably in both English and Ukrainian, which made the services understandable to all present. Readers were Roman Korsun (Ukrainian) and Victor Hushcha (English).

In his very moving sermon Vladyka Daniel gave many examples and advice for creating a pleasant and inviting atmosphere in our churches which would attract visitors who might possibly be looking for a new place of worship. He emphasized that

because our Ukrainian Orthodox Church in America is in the middle of two cultures – the Ukrainian and the American - it is very important in order to preserve our Orthodox Church to adjust our services and celebrations to both cultures and languages. Fr. Peter Siwko, understands this situation and for many years has been celebrating Sunday Divine Liturgies in both languages, alternating the language every other Sunday. In his sermon Vladyka Daniel also stressed that inner peace and spiritual happiness is more important than the accumulation of worldly possessions.

After singing the final prayer "Bozhe Velykyj Yedynyj..." – the Ukrainian prayer imploring the Almighty God to preserve our Fatherland Ukraine – a long line for veneration of the Cross formed and the radiant and smiling Vladyka Daniel found enough time to exchange at least a few friendly words with just about everyone who approached him.

Bishop Daniel then presented Blessed Certificates to several parishioners for their many years of outstanding and dedicated

hard work in service to the church. The following people were honored with such certificates: Anatol Niepritzky, Louis Kropelnicki, Philip Shayda, Ivan Hupalo, Tatiana and Ivan Ilievsky, Oksana Bryn and Neonila Paczkowski.

A commemorative photo of all clergy and altar servers who were present on this day at the church was taken.

Everyone was invited to the Parish Hall for a Feast Day Luncheon. As the price of the luncheon was on "donation" basis, all people were able to enjoy the lunch and the program, as well as socializing with each other.

When the people were seated at the tables covered with white tablecloths and attractively set, Luba Lewytzkyj, our Church's Cultural Liaison, officially opened the program.

At the Serving Table were Nina Chorewycz, Tamara Kosin, Alla Khrystych and the entire Maczka family (Natalie, Michael, Bohdanna, Richard) and Boris Galenko; and Alex Chorewycz, Jr. there were also many other younger people helping at the kitchen or at the

serving table at one time or another. Many thanks to all of them!

Subdeacon Vasyl Pasakas stepped up to the microphone and thanked everyone for the opportunity that he and several other students of the St. Sophia Seminary had, expressing his gratitude for the financial assistance which they received through the Rev. Dr. Wolodymyr Lewytzkyj and Panimatka Halyna Seminarian Fund, now administered by Luba Lewytzkyj, which enabled them to continue their studies in Ukraine and come to the United States to continue their education here.

Favorite female trio singers "Ukrainochky" (Stephanie and Christina Korsunsky and Daria Kushnir) enchanted the audience with their singing of several charming Ukrainian songs.

Bishop Daniel then spoke to parishioners and guests congratulating St. Katherine Parish on their Feast Day. His main theme, though, was his summer trip to the orphanages in Ukraine, which included a slide show. These orphanage homes care for children with severe and permanent mental and physical disabilities, many of which are attributed to the Chernobyl nuclear accident, which took place more than 20 years ago. Bishop Daniel and his group of young Ukrainians traveled to these orphanages for several years in a row now. The children remember them and are anxiously awaiting for them to return again and again.

The President of our Parish Council, Sviatoslav Mirza, presented Bishop Daniel with a \$1,000 check for humanitarian work at these orphanages. Vladyka Daniel expressed his heartfelt thanks.

Valentina Yarr, President of St. Michael's and St. George's Parish in Minneapolis, greeted parishioners of St. Katherine Church on their Feast Day and wished them success for many years in the future.

A commemorative photo of parishioners and guests with Vladyka Daniel was taken on the Parish Hall stage.

Final prayers sang by the Church Choir concluded the wonderful celebrations of St. Katherine Parish Feast Day. Many thanks to Nina Chorewycz, her husband Boris Galenko, other members of the Sisterhood and everyone else who assisted in preparations for this Feast Day, organizing the luncheon, serving

the food, and cleaning up after the event.

The biggest thanks though go to His Grace Bishop Daniel and Subdeacon Vasyl Pasakas who honored the parish on this Feast Day, making this festive event one that will be remembered for many years to come.